treā
s.

treø, n.

di mésta hade au treø

Höjl. av resp. eller västligare mål på-
verkat form: jfr tré i Bromma enl.
P.L.

Nr 5023 Borrie, Herrestads hd
I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trä
s.

trɛ̄, n.

de e sɛ̄jt trɛ̄

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tea
s.

tre, n.

1952

St. Köpinge, Herrest.
kt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trä

tre, n., - d. 1/ utan pl., koncr.;
trä, virke, 2/ med pl. = -n,
träbock, - stock, utgörande
underlag för något. tren
e så goda som nya, sank di
ha ligged i van i hovra år.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Klåv.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trä / s.

tre, -d; =, -n

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.

110.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trå

trǽ n.

stárt trá starkt trä,
segt virke

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

träask,

träask – hn s.

– a, – ma,

di hädl ld i

hn träask;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

träben

trebẽn, n. ,– bd. pl. = ,– hn, träben.

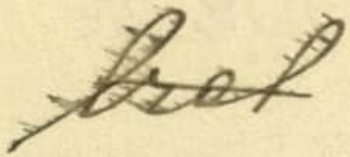
Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

träbesman

sb.

träbusmaren best. sg.

besmanet av trä"

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

träbesman s.

träbesmän f. ; -or

träbetsman

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd.

St. Köpinge

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tråbit
sb.

træbíd m.; pl. -íar

en rǻn træbíd o.
en stǻga nerǻgor
en rund tråbit och en
stake nerunder.

Nr 253 H. J. 80.
Hedesunda, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

träbricka,

trebréffa, -an s.

— or, — na;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

träbro

träbrö -en

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

l. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

träbygel

träbygel n.; träbygla

träbygel

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

träbytta,

trebytta, - an s.

- ar, - na,

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

träbytta

trebytta, f. -n, pl. -tor, -na,
träbytta. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klåra.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× träbyrde

träbyrå, -ad. n.

trästomme (i maskin o.d.)

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

träck
sb.

träck n.

ver i bild

R. f. 86.

Jfr träte

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. tråka
vb.

trèka

draga (om en våtska)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. tråcka
vb.

x trèkka, v trèkte

I förb. treka ~ ostå dra-
ga åstad.

han ~ trekte ~ ostå te ~
stån. Han drog i väg till
staden.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I, 1. träcka

träcka ob.

Sres. Nr 7537 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

behöva, kräva (se ex.)

de, trefjor, störa

klær. De kräver stora

kläder (om storrutna tyger

t. ex.).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. 1. träcka

vb.

de trefjor.

mäd får. De (kreatu-
ren) kräva mycket föder.

Sr. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. "träcka
vb.

Pret. trakta ~ 2väj drog

Nr 533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

han ~ trekta ~ 2väj ~
me ~ na. Han drog åstad
med henne (): en kotid
markraden J. [illegible] 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

3. träcka
vb.

Pret.

trakta – fint

finputsade murytor,
jämnade ut murbruk, som
slagits på en vägg.

M. fl. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trä(d)

tre

(östsnut: tre)

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tråd
s.

tråd, -ad

Bjereljd, Hemestads hd (Steiman)

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tråd
s.

best. f. pl. trån

dee sýŋ a ta nén trén.

Nr 5118 Högestad. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

träd

trä, pl. trä, -en

di sni grènana av träen

Nr 3073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

träd;

tre, -ed s.

-, -na;

di här so mona

grana trä; (kukväxter)

L. J.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tråd

trɛ̄, pl. trɛ̄, -ən.

dɛ̄n hɑr jɑkɔbɛ̄ms skɔ̄nɛd tɔ̄n
ɑ plɑntɛ̄nɑd trɛ̄ sɛ̄n.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1950.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tråd s.

tra n. ; pl. –

spår

dær syns tra åtor den sam har gad dær.

dær syns tra åtor slæn (spår efter släden)

M. Areskoug 1926

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tråd s.

tre best. f. tret; pl. tre
eller tred; i pl. best f. tren

dēta tret.

dēse tren.

prād

de skärk tred i sāna lōjdor
nu sko di hōga ner ala tren.

M. Areskoug 1926

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tråd

tre, n., -d. pl. =, - r,
tråd.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klåra.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

träd
s.

tre, n., pl. = , -een

yngre träd etc.

Nr 5116 Hedeskoga. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trād
s.

trē. -ad. pl. trē. -an

(möjl. finnes en mera genuin form *trē)

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tråd

tråa, -d, =

tråd börjar o. rågdnar

Tråden börjar nu rulna.

den gemina

n. f. 90. formen i Herrestads hd

är tåe enl. P.L.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd 1901.

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

1. tråd

trɛ̄ , - d ; = ; trɛ́na

best pl.

l. trɛ̄n

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

dɛ̄ har fält dɛ̄ dɛ̄r

trɛ́na. Man har fått

de där trådɛ̄n

N. f. 80. / dɛ̄ sɛ́dɔ̄r hɛ̄r

trɛ́n. De stɛ̄r hɛ̄r i

tɛ̄dɔ̄n K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

1. trâd

vi hade inte komit i kontakt med när di träd. Vi hade inte kommit i närheten av det trädet (d. v. s. inte det o. det varit).

M. f. 80. / träna é, so en kan inte kalsta dom. Träden är så dana att man inte kan skaka dem (för att få ner frukten). K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

1. tråd

2 ~ änana på träen. J

ändarna på tråden. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trä n., -, -pl. = 2. *träd sb.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Konstmässig flätning av
kanttrådarna på en duk (i
konkret betyd.)
Det var sant gránt
trä. Det var sådan vacker
trådflätning. / Kunde år.
förekomma på gardiner.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trädda, -an f. tråda sl.

tråd-esåker

K. f. 86.

Repa-bår, men vanligt. J-s.

Nr 1933 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

träda vb

trɑ ; trɑr, trɑ ; trädde ; trätt

trampa, träda

dɛ ha dɛ trätt pɑ

trɑ ɛnte på dɛ !

hɔn hädde trätt tvɑ (kycklingar) yäl

kan dɛ ɛnte farnämma hat ɛ trɑrpɔ?

M Arcskoug 1926

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

träda

trå

trå i nålen, träda i nålen.

Nr 3906 Högsåter Herrestads hd

Jacob Bergström 1926 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trå̄da

trǣdfa, ≈an, ≈or sb. g.

trå̄desåker

mǿdzza trǣdan gå̄dsla

trå̄dan

Jfr * sommardriving

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trädgård

tregård, m., -en, pl. -a, -na. trädgård.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Häär.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trädgård

trägår, -ar -an m.

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trädgård

trägår, -ar, -an m.

Nyare för lave.

de svärmde ål

m. f. 80.

K. f. 86. tid när vi var

trägår. De (bina)

svärmade alltid inne i vår träd-

gård. 25/87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trädgårdsmästare

trägårsmästare, m., -n,
pl. =, -rna, trädgårds-
mästare.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trådpurra

trǽpúra f. sb.

litet (förkrympt) träd

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tråd-stabbe

træstába m.

tråd-stubbe

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trädstabbe

trəsta'be m.

?trådstubbe

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trädubb

trædóp m.

N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* trädet
adj.

trädad, resta. =

trädaktig, hård

de trädada (på obearbetat lin)

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tråfat

traflåd n.

n. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

träffa

trèfa pret. trèfte

han trèfte mi i fjön hön
ùde

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

träffa de

träffa ; —or, — ; träffte ; träfft

träffa

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

träffa

trèfa, pres. tréfor

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

träffa

träffa, träffte, träfft, träfad

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

so. träffte han dom.

Ja° träffade han dem.

n. f. 86. / de va en

lyttja de. hada träfad

ja sjan óm. Det

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

träffa vb.

var en tur, att det
hade träffat på sidan
om (d: blodådern).

K. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* träflake

träflåga -an

träskiva, träflak

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trägen

trägen, m. och f., n. – ved, pl. – ora och efter for. för. trägen o. s. v., komp. ²-gnark, ²-gnast, trägen.

Högestad.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~trägen~~
adj.

trägen

(mycket flitig och uthållig).

R. f. 86.

Repe - Lån 4

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× trägnagare
sb.

trägnåvara m.

snickare (skämts.)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* trägnasare

trägnäsare m.
snickare (kanske mera
en smula skämts.).

M. f. 1880.

St. Köpinge, Nr. 7234. Herrestads hd.
1958. Hugo Andersson.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trägrep

tregrév pl. -or

tregrévon a lasa èmtor me

Nr 4878 St. Herrestad, Herrest. hd

I. Ingers 1950 Exc. gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trähav

trähäiva pl. -a

trähäiva hade di nere

i mòsen

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trådharv

trɑ́hɑ́rvɐ; pl. -ɐ́a m.

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trähus

trähús, n.

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tråkass

trakás, pl. – -a

tråtråg för murbruk

R. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

träkrok

träkrög pl. -a,
krok av trä (för upphängning
av ngt)

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* träkycka

träkryfja -an -or -orna

dörr av trä; träbit som är
vidbar, varmed dörr stänges.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

träkubbe s.

trekôb r. j — a

träkubb

M. Areskoug 1926

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trålåda

tralåda, -an

en stån tralåda på rygen

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trälåda

trælóda f.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trälämm

trælém -en

di sate en trælém för, a den
skole smidas me lér
häml. för öppningen till bakugnen.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trälånga

trælåŋa, -an

huslånga av trä

FORMULÄR 2

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trängа

träja, träjnde, träjit

Refl.: di böda träjndes a mér

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trånga

trånja

men di va ente goa å trånja ti (2)

Nr 3906 Högestad-Herrestads hd

Jacob Bergström 1926 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

träŋga, v.

träŋga, ı

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

91.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tränga

Pret. Sup.
trängdes trängts

Nr 7533 Hedeskoga, Hellestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Inte. Inte tränga, man vill
inte ha överflöd av ngt /
där har vi inte trängs, man
sov tätt. Det (en maträtt)
har vi inte haft, så ofta.
R. f 86. / de trängdes inte
så tätt man där. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tråns

trans, -'en
(för häst)

n. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

träpinn

träpig m. -a.

Nr 5073 Sövestad, **Herr**estads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*tråplata
sb.

træplåda f.

tråplåda

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvåplägg

tvåplägd, -an

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

L. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

träplog

träplåw pl. -a.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trãpump

trapóm pl. -a

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trä pump

trǽpúmp pl. -a.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trårull

trærull

vält av trä

N. f. 87.

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

H. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× träsa

vb.

Öres. sg. trésor

opersonl.

Rossla i halsen på hès-

tar,

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

da, trésor z. halsen.

Det rosslar i halsen.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trèspa, -te

Pres. -or

rossla i halsen

*trâsa

vb.

da. trésor i hálsen.

Det rosslar i halsen.

N. 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

träsko

träsko

vi ji̲k ta ek sa̲mans ma

träsko på.

Mathilda

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tröske

tresk|sō, m., -en, pl. =, -na,
träsko. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

träsko II

hål̲a träs̲kona,

x håla = urholka t.ex. vid tillverkningen.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

träsko

träsko , pl.=

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I.Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

träsko

träsko, -n, =

n. g. 87.

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

träsko

träsko, -n, =, -na

hula träsko ahocka ämne för träskotillverkning.

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tråsko

tràsko; pl. =

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*tråstroale

sb.

tràskoàlə n.

alsirke avsett för tråsko-

tillverkning.

N. J. 87.

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

träskoffa

träskóffa, pl. -óor g.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ träskogjord

träskojor, pl.-or

träskogördel; klipptes i butikerna av bleckplåten.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

träskogjord

träskogjord; pl. = — = or

metallkramper runt en

träsko för att öka hål-

fastheten.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tråskomakare

tràskomågara m.

n. f. 90

Jfr. tråskoman

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

träskoman

träskomän -en

" träskoman . träskomakare

Nr 5987, Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* tråskorsnuta

trèskasnùda f. sb.

tråspons, det egentlige fram-
partiet av en tråsko.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

träskostövel

träskostövel, pl. -a.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

träskostövel

träskostövla pl.

stövlar som nertill sluta i träskor

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

träskoll

träskúd n.

skjutregel av trä för port

N. f. 20.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tråskovel

tråskôwl. pl. -or

Högestad

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tråskovel

tråskövl, -en

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× träslas

trèslas, = vb.

framas upp (om tyg)

treslas, ó, = ds.

da, treslas, ó. Det

framas upp.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× träslet
sb.

träsléd n.

slitskena av trä på stenläpa

N. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× träslet

sl.

träslöd n.

slityta av trä på kälkmed

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

träsler

traslév

K. f. St.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† tröskit

tresk̲¹d, n. ,– ed, pl. = ,– en,
af trä bestående slitbkifva,
fastnaglad under en slädmed.
I min² upvÿsl va² her² ingen o
hade² a²ed en tresk̲¹d² öfre
sl¹äm¹erna. Stedeskoga.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Slär².

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*träslig

trèslad; n. =; = -a adj:

uppfransad i kanten (om tyg). trèsladа bòjsor uppfransade byxor.

R. f. 86. Jfr *omträslad

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trästake

træståga m.

tråstör

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ trästocka

trästóka

trästock, träkäpp

Ja hade en trästóka a
stöde mi på.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

L. Ingers 1952

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tråstol

tråstol

en hår tråstol en hård trästol.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tästycke.

tresti²fve, n., -d, pl. = , - n,
trästycke.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Kär².

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

träta

sb.

träta

(gräl)

so. var där. ál tíd träta.

Ja° var där alltid träta (so°

träte man alltid).

R. f. 86.

Jfr käringträta

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

träta He

träs; trets; träs; trets.

träta

de ha trets i flera dan.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Trätallrik s.

Tretåbrotts n. i -or

Trätallrik

M Areskoug 1926

Sk. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tʉ̀tas

pres. tʉ̀tas

sa tʉ̀tas di

Ob. Vb. gʉ̀la tekas i målet.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tràtas

sb.

tràtas, tràtas

tràta

Nr 7474. Öja, Hørrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

träs

träs, träs, trats

gråla

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

de träs so förbánad.
De gråla så förfärligt.
n. f. 80. / ja har älre
/ hört mon har

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trötas

trɛ̄ts l. trɛ̄²tas / trɛ̄ts, pl.
trɛ̄²tas, trɛ̄²tes, trɛ̄ts, imperat.
trɛ̄ts, pl. trɛ̄²tens) dep.,
trɑ̄²lɑ̄.

fjœ̄²ringa kum trɛ̄ts me²ɑ̄²la
nabʉ̄¹na.

ha fjœ̄n stɑ̄n i o trɛ̄²tens om².

Bromma.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Hästar.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. träs

träts. Jag har aldrig hört någon gråla. (någon vem det vara måtte). R. Y. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trâtas;

trètas, trètas,
trètas, trats;
ja ska trètas
ma an;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trätas

trätäs

gräla

fär han jäk ifrä' -an, för han

vile änte stå a trätäs mé'-an.

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× trätjuderpål

träfjorpéla pl.

tjuderpålar av trä

T. 8. 77.

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Yt. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trätjuderstake

träétgorstäga pl.

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trätodryg
trätedröj; pl. = -- ± a adj.

träätlysten, trätgi'rs

R. f. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

träträmla

sb.

trætrámla; pl. – -or f.

vält av trä

n. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tråtuta

tretŭda, f. -n, pl. -dor,
-na, tråtuta.

Kar ha ja mina tretŭdor kene?
St. Köpinge.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.
Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ tröja

trö²djа (- ar, - a, - ad, - ad,
blöt i n. sing., - a, pl. - n
l. -jhn) inth., bana väg
genom djup snö, därigenom
ad man går l. rider däri.
Nä² e'd en vagetäl¹ o hi²ta
väjhn, sin dar e trö²djad.
ö²ja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Slänn².

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trög

trog, trogt

tróg to. o. lära trög att lära.

K. S. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trög

troj l. ¹- or, m. och f., n. trojt,
fl. ²- ja och efter for, för,
¹- ja, komp. ²- jare, ²- jast,
trög.

De gar sa trojt me spåled
i da. Stafvestad.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× trög-bett
adj.

trog-bẽtor

trög, oföretagsam

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trögt

trögt
adv.

den gick trögt med sleføret. Det gick trögt med sladforet.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tröja

tröja tröja

våna trojan: metl att hitta rätt,
om man gått vilse.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tröja

tröja², sb. 1 – r, pl. – jor, 1 – na, tröja.

²fruentimmorna hade tröjorna ¹dubrizade. Bromma.

Aum.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tröja

tröja f.

en ~ ullen tröja en

ylletröja.

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tröja

tröja ; pl. -or f.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Aneskoug, 1961.

en. -arn tröja en

ylletröja. / en slätor

tr. f. 86. / tröja, som

ej tar nog fram.

En slät tröja, som inte nödde

fram om livet.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tröjbål

tröjabulan best. sg.

bålpartiet i klädesplagg

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

{ strö̀jevïrja trö̃j'vïnge
{ strö̀jevïrska; pl. ˋ—ˊa m.

rockflik, rockskört

K. f. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† trös

truss, mutt.

arbetsmyra.

Ja'e et truss.

Nr 3906 Högsted. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tråska
v.

mut. task. pl. =

di tásk ma pl̀ejal

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tröska
v.

inf. tòrga

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tröska 96

äʰʃa ; ¹—or, — ; ask, tøʰʃe ; tøʰʃed

yngre: tärʰʃa ; ¹—or, — ; arʃ, tärʰʃe ; tärʰʃed.

äröska

åldersuppgiften är meddelarens.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tröska
v.

pret. taska

tié dá i vikán se stå ja
a táska me mèjalan.

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd
I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tröska

tö'rga, task, tö'rgad 26.

Äldre uttal.

n. y. 79.

Jfr uttröskad.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tróska

tåfa / 1- for, pl. 2- fa, task
pl. tåfe, tåfed, tåfen, m. ah f.
n. -fed, pl. -fna, tåf, pl. 2- hn/
fl., tröska.

Bromma, Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hårr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tröska

vb.

tåʃa , taʃk

l.

tòrʃa

tòrʃad

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. tröska

tröska, =an, =or sb.

f.

tröskmaskin

Kopp. form!

K. f. 86.

N. f. 80.

Jfr töska i Torna h. Bara hden. 1-s.

Se även under tröskverk.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

2. tröska

tö̀rfa, tasrk, tö̀rfad vb.

tòrfa, {task / tòrfte} tòrfad

äldre former, kända av en
äldre generation men knappast
längre brukliga.

Vand. trö̀skfa = -ad
M.f.80, K.6.86 / Jfr uttröskad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tröska;

törja, -ar, tarj,

törjd v.

vi tärj ~~-tte~~, ö̲te

hare snö̲rt ẹ̲gen dreg, som

kan törja me plöjel. J. B.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tòska
v.

inf. tò̲ga ell. tø̲ga

(Steiman) yngre tòska.

4062 Bjerejö, Kemestads hd
L. Ingers.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tröska
v.

tòrja, pret. task l. p.

tòrja ma plœjel

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tröcka
v.

sup. tòsked

J. S.

doras räps har di fæd

tòsked

Men gammàt: tògad

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tröska
v.

inf. tòrga el. tögga

vi ska dïd a tögga

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tröska
v.

pres. tórgor

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tröska

vb.

tòrfa

torfa v. åta tröska myc-
ket tidigt på morgonen.
N. J. 87.

Ft. Herrestad

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tröska
v.

inf. tòrga

Nr 5023 Borrie, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. 2. tröska

--- lögúlad, dær. 26.
dr. täsk ... "loggolvet"
(logen), där man tröskade.
K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tröske

tåfe, n., -d, pl. = , -n,
tröske, tröskande.
hos bönorna byft dar tåfe
te prädän.
mans hade tu tåfe i fjor,
men di va jo sna. Bromma.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tåsa n.

*tröske
sb.

tröskningsarbete

dar va med tåsa.

Där var mycket arbete
med tröskning. T. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

* tröske

v. har mycket sb.

tröska. Vi ha mycket trösk-

ningsarbete. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tröskedag

tòrgedå, pl. =

dag då tröskning försiggår.

di har àlri hått wedan gått

berwm for doras tòrgedå

(räml. för kosthållet)

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tröskel s.

tʰöʃel n.; tʰöʃla

best.f. sg. tʰöʃelen. klapträ

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd.

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tröskel s.

tröskel r. ; tröska

klapsträ
(vid tvätt)

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tröckel

tôrgel. -an

klappträ nav. vid tvätt.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ tröskel

tåfel, m., -n, pl. -fla, -na,
klappträ som brukas vid
linnetvätt.

Bromma.

d. tåfel

1-s.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tröskel

Se skammel

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tröskel

Sc skammel

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tröstkvinna

törfamän; pl. =--=a

tröstkarl

N. f. 87.

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tröskmanssmat

torsdagsmåd

stor brödskiva pö bred
med ister flor och ovanpå
för tröskkarl

M. f. 87

St. Herrestad

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tröskverk

tröskverk -ed.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tröskverk

tönsevärff -ed.

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tröskverk

löfsvärff, n., -et, pl. =, -en,
tröskverk.

fränttömorna fölor ha
för med som hölst: spinzor
o syr o går ve löfsvärffsed.

Bromma.

Klara.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tröskverk

tåsevärtsed best. sg.

N. f. 86.

tårsevärts

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tröst s. 1

trust

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

95.

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trösta, v.

trùsta

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.

95.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trösta̲re
sb.

tròstàre x)

tröstnapp för småbarn

R. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

x) Med starkt bitryck på pen-
ultima, tvol. ngt starkare än
semifortis.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tröstnapp
sb.

tröstenäp
(för småbarn)

K. f. 86.

Äv. tröstare

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tróte

tret pl. tièta

ja bor sa tret' nar ja

har sæded òpa let

Kerstin Nils Nils'

èla ble di tièta.

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trött
adj.

trɛt pl. trɛtå

trɛtå a vårma va di
förud.

Mathilda

ja va trét som en mårk
M.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tröll,

trät, -a pl. a.

ja hög trät;

A. J.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tätt

trät l. ¹⁻ or, m. och f.,
n. trät, pl. ²⁻ ta och efter
for, för, ¹⁻ ta, komp. ²⁻ tare,
²⁻ tast, tätt.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trött, a.

trät

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

95. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tråd

tratt; n. = ; ~a

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tråt

trat; pl. ~a

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trötna

trètna, =

Pres. -ar

dé trètnar, han, pò.

Det trötnar han pò.

K. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tröttsam

tretsám, tretsámt

de e so tretsámt. Det
är så tröttsamt.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trötsam

tretsámt n.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Refl. "tucka
vb.

tòka ~ sɛ, =

maka sig åt sidan

toka ~ dɛ ~ ózan, maka

sig undan!

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tucka
vb.

Refl.

tòka, sl

maka sig åt sidan

toka, du, ózan! Maka

på dig!

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(1)

tugga

vb.

tògga, =

Pres. àr.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

toga om: èdissla.

n. f. 79. hon togar

mádan óm (om en ko).

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Sövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(2)

tugga

vb.

toga drév i Sösla.

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tugga
s.

tȍga, -an

fajen gal me tȍggan i halsen = fått en
tå i ö'nflöjt.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tugga

lå²ga (- ar, - a, - ad, - ad, pl. l.-ada
- ade, - a, pl. - n l.-gan) tr.,
tugga.

ja e lå²nalø̀s, so ja kan
dø̀let lå²ga brø̀.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Alår².

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tugga
26.

tòga, =, -ad

K. f. 86.

tòga på en karaméla

tugga på en karamell.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tuggtobak

lo²gatobak, m.,- ken, pl. an
pl., tuggtobak.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne².

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tokt

tukt

s6.

god tukt, ordning och reda

dér fik ja hjälpan jalpa te, ånars kona da åte ble tókt. Då fick jin lärarens kapp hjälpa till, annars kunde det inte bli ordning och reda bland skolbarnen. M. J. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tukta

v.

tòkta ˈ-a ˈ-ad

Nr 4878. St,Herrest.Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tukta

tòkta, =

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tàkta, =

tukta
vb.

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tull

pl. tòla, -ana

åtullar

Klintholmen

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

f. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Tull s.

Tull R.

Tull

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tull

tol, m., 1–er, pl. obrukl.,
tull, kvarntull.

en marke av fäjned, dide
ha mularkn ha lav o la
i tol. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Klåv.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tull

tull, -an

(import-tull)

så ùnka di túl på bǿd

(skall väl vara: bódråden. Troligen 1880-talet)

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. tull

tull, -en

kvarntull, måldtull

nú to. du. go.

n. f. 80. / túl av, sén.

Ø. f. 86. / Nu tog man ju

tull av sådan.

Nr 7533 Hedeskoga, Heurestads hd

Ø. f. 86.

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. tull

tullen best. tg.

tullverket

K. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Åkulla sn

Åkulla vad

M Areskoug 1926.

Herrestads hd.

St. Köpinge

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tullagång

tòlagàng -en

essingen i båt

Klintholmen

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tullare s.

2 Tullarb m. / pl. —

Tilluppsyningsman

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 303.

tullsnok

tullsnóg tulsnōg

Högestad

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tulla

tôlla [*1] , =
l. tulla [**] y.
ta kvarntull (måldtull)

dz. tulla. vål.

*) N. f. 80. | man tullade vål sådsäckarna.
**) K. f. 86 | K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tulla

l.-ada

tål²a (-ar, -a, -ad, -ad, pl.-ade, -a, pl.-n l.-lkn) fk., tulla, laga kvarntull.

Mål²arn kan tål²ar (skyffarna) så de förslår.

Broarna.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slår².

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tullsnok
sb.

tullsnög m

(föråktfullt om tullbevaknings personal)

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tullvaktmästare

tullvaktmästare m.

N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(forts.) tullvaktmästare

Ö. tullvaktmästare

M. f. 80

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd.
Hugo Areskoug, 1962

Hedeskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tulpan s.

tulpåna f; -or

tulpan

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd.

St. Köpinge

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tulpan

M. tulpåner

fåns tulpåner = vill vallmo

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

l. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tulpan

tulpán, — -án or

l. tulepánor

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tum n.; pl. = tum / tb.

ett längdmått (= 1/24 aln)

N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tumme

tåmh², m.,- n, pl.- ma,
- na, tumme.

Asem.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Hans

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tumme

tùmpa, -an, -a, -ane

m.

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tumme

tòmka, -an, -a m.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tummegott

tòmagàt sb.

namn på tummen i en
barnramsa; se u. hasrehäst.

Ång. tummetott

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x tumersnutt

tòmasnùtan best. sg.
det kòttiga partiet av tum-
mens främre del.

cn. f. 40.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tummetott

tàmetòt

tummen (barnspr.)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tummetott

tômatât

namn på tummen i en
barnramsa; se u. havrehäst.

Ö. tômagât tummegott

R. f. 86.

Nr 7583 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tumstock

tómstók, ~ -an m.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tumstock

tómstók m. sb.

¹/₁ en

n. g. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tumände

sb.

tòmaùne m.

ände av tumme

Ibl. synonym som: han e. ùte.

stòre en. en. tòmaùne.

Hon är inte större än en tumände (alltså mycket liten).

R. f. 56.

Nr 7533 Hedeskoga, Hellestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tung

lɔŋ l. ¹- or, m. och f., n. -nt,
pl. ²- ŋa och efter for, för,
¹- ŋa, komp. ²- ŋark, ²- ŋast,
tung.

den höjrk ²treskɔ̄n e mɛd
tɔ̄ŋark kn den vɛ̄nstrk
Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

stäŋ².

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tung

tɔ̄ŋ; tɔ̄ŋt, -a

komp. tɔ̀ŋara

de- va- tɔ̀ŋara te- o- gå. De voro tyngre till att gå (om hästar)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tung
adj.

tong, tongt, -a

de e tóngt o bæra.

n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tung
adj.

tɔŋ, -ane -ast

den sœn, som kɔm lœyst
fram, va den tɔŋaste

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

tung

tåz; tåzt; ÷a

adj.

Komp. tåzare

K. f. 86 / da. é at. tzén

N. f. 80 / tåzare. Det är

en aning tyngre.

R. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Hellestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

han - garda - tung alg
sant - tózt brenlóg.
Han gjorde eu só'dant
tungt brunslock. D. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tung
adj

tog n. togt.

Nr 4878. St.Herrestad, Herrestads hd

L.Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tunga

lo²za, f., -n, pl. -zor, -na,
tunga.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hälsn.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tunga, 6.

tȯ̀ŋa, tȯ̀ŋan;

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

28-29.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

tunga

tåŋa, -an f. sl.

Nr 7553 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

tåŋan liar i hålsen

på kvåŋan. Tungan rör

sig fram och tillbaka i

halsen på kvinnan. Ja skulle

man ha sagt om en avrätad

mycket ondskefull kvinna, sedan

hennes huvud fallit för bödelsyxan.

K. J. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tungband

tånzbån, n., -kd, pl. =, -kn,
tungband.

glutten el skorken for tånz-
bån. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Alan.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tungband

tåzabånad best. sg.

N. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tunghörd

adj.

tozhård

som hör dåligt

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tunghörd
adj.

tonghør
med nedsatt hörsel

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tungspets

tå:gaspi:sen bet. sg. -n.

ja, här, hd ja, tå:ga-
spi:sen. Jag har det (ordet)
på tungspetsen (säges, då man
har svårt att finna ett ord, som
man vill använda). K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tungstövel s.

tångestaal r. j — a

tung-stövel

M. Areskoug 1926

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tungt
adv.

tøyt

sa vøn di vålman, a de
jikk sa tøyt, sa tøyt, sa
tøyt sa .

14.0.

Nr 4878. St.Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tunn a.

tygg, tunt, tygga

tunn

tygga tjocka

M. Areskoug 1926

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tunn
a.

tyg pl. -a

Særa tyga sivon brø

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tum

tygt n.

tunt

N. f. 77.

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tunn;

tuff a.

tuft n.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Läs tyz

tunn

tyz l. ¹- or, m. och f., n. tyzt, pl. ²- za och efter for. för, ¹- za, komp. ²- zark, - zast, tunn.

dinn kåklonen e tyzark en kin. Bromma.

№ 300 Herrestads Ld

Per Larsson 1901.

klär.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tuna
adj.

tyn pl. -a

tyna som et knivsblå.

yngre form: den gemena formen
är tyj etc.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tunn
a.

tyn

komp. tynnare

blöad blen tynnare

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tunn

tygg, n. tygt, pl. =a

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

dr. va. ǹta tygga. De voro inte tunna. / da. tygga K. f. 86. / pro. svín "det tunna" pro. svin, dvs. "kött pro. flanksena av ett svin.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tunna

tyga

en tyga rö

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tuna s.

tegja f. ; ar

tuna

M. Areskoug 1926

Herrestads hd № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tumma;

tjyga, - an s.

- ö, - na;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvana
s.

tỳ̀gå̀ -ǻn -o̲r -o̲rna

cf. tỳ̀gå ett.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tunna

tynja -an-or -orna tyn

rulla tynje (rulla tynjer), en leksom består i att lägga sig på en backsluttning, lägga händerna om kors och rulla sig ner.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tunna II

en hål tyga rö, en hals tunna råg.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tunna

tynna², f., -n, pl. -nor, -na,
tunna. Gammalt nyndrnått
samt en träkärl.

Skåne.

Mors han forstänkte en tynna
korn i pönnaskölja.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tunna
s.

tyna pl. -or

äv. ss. zymdmatt

fina tynor

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. tunna

tigga f.

g. tiina Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.
å. som synd mat för
torra varor.
en fast tiina en fast
tunna (ca 150 kg).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II tunna

(om råg).

en tygga rúi en tunna råg (ca 150 kg).

Vh. f. 20.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

tygga, -an, -or f. tunna sb.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

en tygga, gol en tunna
guld (en mått på förmö-
genhet, räknat i pengar,
medelsorten visste ej, hur
stor summa som avsågs).

flera tygger, gol. flera
tunnor guld. D. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. tunna

hár ~ móza tyyor ~

gól vá ~ ad? Hur många

tunnor guld var det? (d: som

hon fick i hemgift).

K. ö. 86. / en ~ tyyga ~ sá en

tunna sád (vársád). K. f. 86.

(Meddelerskan visste ej, hur mycket

en tunna sád' var.).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

tunna
sb.

en tygga sil en
tunna s:d. K. f. 86. / en hål
tygga en halv tunna (som
måttsord). K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tunnband

tyŋ²abɔ̀n, n.,– ed, pl. =,
– en, tunnband.

Allm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tunnband
sb.

tʏ̀ŋgebå̀n n.

rula, tʏ̀ŋgebå̀n rulla tunnband (en lek).

R-f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tumkäftad

tyngsåtad

med tunna kinder

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tunnland

tygelän, n., pl. =

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Tunnland s.

Äppelån n. ; pl. –

Tunnland

M. Areskoug 1926

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tunnland;

tuftland, - dr s.

— , — hn;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tunaland

tyg a lån , n. , pl. =

trä'ti tyg a lån

trä ti ét tyg a lån

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tunnland II

ja vi̲d ènte om dæ e
et hå̲lt tyge lå̲n

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tunnland!

han fjùpte trètan

tyyelán

di trètan tyyelán jàùran.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tunnland:

han han fó'ti tygalån
jå'r, så de e ègen lidan
bå'ne.

14.0.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tunnland

Lyxhalm, n. ,- ar, pl. =, - ar,
tunnland.

Allm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tunnland

tynnlån

(väl yngre form än det genuina

tynglån)

han hade en höja hur nära

som den va tré tynnlån.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tunnland

tygelär, n., pl.=

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. tunnland

tyggalán *1 n.; pl. =

g. tunlán **1

*1 N. V. Sk.
**1 N. V. Sk. | femtu tygga-lan - jór. Femtio tunnland jord.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tunnland

tyngelån -ad

han hörsta tjuga sätja på

tyngelåned.

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tunnland

tunnelán , n. , pl. =

cf. tynnelán

finare form än de gemena

tynnelán.

tynnelán , annan ynge form.

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tunnland II

héltan aw ad hálf tynelán

Nr 5023. Borrie Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. tunnland

flera hónra

tyzelán flere hundra

tunnland. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvanlapp

tyzelåp, m., -ar, pl. -a, -na, tunnlapp.

Mans han spiftä en löda po akfönan o dörva en tyzelåp iblan brätad i dän.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Klänn.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvunvis

tyzzhvi̲s, n., oböjl., förek.
bloa i ull. i tyzzhvi̲s,
linnlals.

Hær kan blo i̲ble o
fæ̲ror i tyzzhvi̲s sli̲zzom.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Hårr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* tunt

tunt sn. sb.

stollig person, allför
barnslig o. omogen person,
person som bär sig befängt
åt. (både om gossar o.
män)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tunt
Sdb.

tunt m.

person utan reda, tok-
stolle.

Jfr × tosse o. × skåpe.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tunta f.

× tunta
f.

fjolla, fjollig kvinna,
barnslig och omogen kvinna.

Tös, ung flicka med mild-
rad betydelse ×/: liten tok-
stolla

×/ Jfr × tuntelunta

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*tuntelunta

tuntalúnta f. sb.

tokstolla (med mildrad betydelse)

Jfr (mindre) flickor

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tuntig

tùntad; n. =, ≥-a adj.

halstokig, fjollig. ej fullt normal, tokstollig

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tupp

Ic *tocke

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tur

tur

(i dansen)

första tur: i kadriljen nämd.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tura

tura po labben

= sua po labben. (= svälta)

omen barn sade till en fattig moder:
ja vill ha mad injan ja läggjon mi,
svarades: ja kan injed å je di, du
fai tura po labben (= sua po labben)

Högestad.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tura

tùra, = vb.

vara utan, tukta, suga

på ramarna

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

nú får den gå o tùra som låga. Nu får han gå och tukta tillsvidare (om en man som druckit upp allt sitt bränvin), K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjurk s.

tyrtʃ m.; ²~ a

turk

dɛ ɛ en hɛ̈dnɪŋ a en tyrtʃ.

(vildsint och själsvåldig person)

M Areskoug 1926

Herrestads hd.

St. Köpinge

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

turk

tyrsp, m., 1 – en, pl. 2 – a, – na,
turk.

2 öja.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Hlarr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

turk II

tyrk, m., 1 kn, pl. 2 a,
– na, turk.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Klåv.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

turk

turk m.

oregerlig man, kältröj

äldre tyskt, uppt. i Öja 1901
av P. Larsson. 1-s.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

turk

sl.

turtsana

best. pl.

K. f. 82.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tusen

túsan

dí ha - ja - syt -

mòza túsen - 2. Ja°dana

2

(°: hyskor) har jàg syt

manga tusen 2'. K. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tusende

sb.

túsenad best. n. sg.

antalet av etusen, tusen-

talet.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

vi hade för tusenad.

Vi hade (betalt) för varje

tusental fjolstenar vi till-

n. y. 80. verkade.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tusenfoting

tùsenfòdus l. túsenfòdus

K.-f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tuskad

tùskad; pl. ~-a adj.

'lla medfaren

den ~ e ~ so ~ tùskad /

da ~ se ~ so ~ tùskade úd.

De se ~ so ~ medfarna at (om

'ssna blomnor). N. f. 86.

Jfr × tiltuskad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr. 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tuss

tuss, nr, 1 – en, pl. 2 – a, – na,
viska, litet parti af ull,
hö, halm o. d.
ja gifft o va om en tuss tö.
St. Köpinge.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Stars.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tuss

tus

jé mi en tus tó ! (vid tiggeri)

Högestad

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tuss

tus

en tus tå en tuss ull

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tuss
sb.

tuss; gl. 1 a

tuss av gräs, ull o. d.

en luden tuss gräs.

En liten tuss gräs. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*tussanytt ig

tussanùtt sb. (person som är)
kläpare i arbetet; mycket
ineffektiv i arbetet.

de-e-en-rèktt tussa-
nùtt. Det är en riktig
stackare i arbetet. R. H. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tut
s.

tud. Han

nan han sitad en kafekana
men en tud på, a så han de
sagd av kafekanan.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

L. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tut
s.

tud, len

de lenor i en lækti tud.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

l. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tuta;

tùda, -ar, -a, -ad.

åi tùda i ett hörn,

tùda i hjärnad.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tuta
v.

tuda -a -ad tùda

tuda i byahornet

Baldringe, Högestad.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1826 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tuta
v.

tùda -a -ad

de va lìadànt nær vèktànen
han tùda ---

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tuta
v.

tweda -a -ad.

i fårses tid hade di —
di hade et ~~tom~~ hörn di tweda
i, nen di skole sämlås.

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd
I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tuta II
v.

han jɛk wid a tùda, nar
di skole ha stèma; de
hørdes jo grånt.

Nr 5623. Borrie Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tuta
v.

tùdå -år -å -åd

Nr 5116 Hedeskoga, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tuva

tåa, f. -n, pl. tåor,
-na, tufva.

Alm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

tåa.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tuva

tuja; pl. =or f.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tuva

tuja f.; pl. = or, sb. tuvor, tuvor

vr. kona. grava. óp

en. tua. V. kunde

gräva upp en tuva (d: med

snödroppar). K. f. 86.

so. blé. dar. räktra tuor.

Så blev det riktiga tuvor. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvärg

tvär, a. =

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvig
adj.

tvìad n.

dær e. so. tvìad. Där är
så° tvigt.
R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tv TV

tevé

television, televisionsapparat

(Nytt ord)

n. s. 90.

Nr 7474 Öja Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

v. Öja

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvefalt

tvefalt

besynnerligt

de kömor a'n lita tvefalt

a'n dam. (de säga det lite besynnerligt)

M. Areskoug 1926

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x tvesoula de

tvesula ; — r, — i — i - d

lägga dubbelt pålägg
på smörgås.

M. Areskoug 1926

Herrestads hd

Sk. Köpinge № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvestjärt

tvestärtor pl.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* tvestjärta

tvestärta, s., -n, pl. -tor, -na, tvestjärt.

di sjör tvestärtorna sjöver i örken po folk.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tvestärta
sb.

tvrstärta; pl. -ärtor f.

tvestjärt

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x tvetosla

tvetåsla

en individ som fått båda könen.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tvetosla

tvelåsla, f. -n, pl. -lor, -na. hermafrodit. om människor och djur.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Slår.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvilling

tvi²ling, m. l. ƒ., - en, pl. - a,
- na, tvilling.

tvi²lingen kum e stö¹rk en
hi¹n lö¹pen. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Stå²nn.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvilling

tvilling; pl. ~~=~~ -a sb.
m.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvillingbroder

tvillingbröder; pl. = — bröra

m.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvillingföl

tvillingfågel

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvillingföl
sb.

tvillingfål pl.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvilling kalv

tvilig kåla (sic!) pl.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvillingkalv

tvìlingkåla pl.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvillinglamm

tvìlìnglòm pl.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tvïlla
vb.

tvìlna, =

tappa en vätska på en
flaska

tvìlna, dricka tappa
svag dricka på flaskor

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Arnskog 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

× tvillna

vb.

tvìlna, =

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

tappa en vätska på ett
kärl från ett annat, t. ex.
tappa svagdricka, tappa
saft på flaskor.

N. g. 80 / tvìlna. lit. dricka
K. g. 86 / på flàskan! Tappa
lite svagdricka på fla-
skan! K. g. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

× tvillna

tvrlna, såft vb.

tappa saft på flaskor.

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tvilna 16

tvälna ; -r, — ; — ; -d, -d.

hålla en vätska på flaskor.

tvälna dryck

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvina tr

tvinns ; tvinns, — ; tvinndes ; tvinnts

tvina

de går a tvinns hen .

M. Areskoug 1926

Herrestads hd.

St. Köpinge

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvinas
vb.

Pret.
tvinntes

långsamt förtäres av en
sjukdom.

han tvinntes bort. Han
tvinnade bort.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvinga;

tvèya, -ar, -a, -ad;

tvèya an pòug ti
o -lèsa, dè è
dúmt;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvinga

v.

tvèga -a -ad

di vela tvèga dom

di tvèga dom, di skola ga i

tjòrtjan véa sónda. J. P.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvinga ; -r, -i — ; -d, -d. tvinga ock

tvinga

I vintorn han tvinga dam,
sa de blinga lid åtor :
(vintern inverkade något ogynnsamt
på grisarnas växt)

M. Areskoug 1926
Herrestads hd
№ 303

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvinga
v.

tvìŋa -a, -ad, p.p. -ad,
pl. -ada

jo, búnorna di kon tvìŋa
tjènarna te a gáu
(naml. på husfirhån)
di va tvìŋada

Nr 5023. Borrie.Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvinga

tvinja

bn hong å en kåst å en kar kan en låra,
men en ko å en to å en kvinja
kan enter sjålve fan tvinja.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tveïya, d.

tveïya,

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.

30.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvinna

tvìnja

tvnja - gárn tvinna

garn

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

tvinna

tvinga (och prea pl. pass.) | vb.

Inf. pass. | -as

tvinna garn

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

flera sina skola-

tvingas ibland. Flera to"de-

na (tåtar) skulle tvin-

nas samman. R. L. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvinna de

tvinna ; -r, -; —; -d, -d.

tvinna

när en tvinna hösegarn

M. Areskoug 1926

Herrestads hd

St. Köpinge

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvinna
v.

tvinga -a -ad

så sad fwäntwämoana a
tvinga tvíst.

J. V.

Nr 4312 St Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. tvinna

vb.

de kåla tråana,

när de skola tvinna

dom skåpa, för tåwta.

Man kallade trådarna, när

man skulle tvinna dem

samman, för tåtar.

R. fl. 86. / de tvinnas av

sej själva. De tvinnas av sig själva.

S. fl. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvist

tvist, m., -en, utan pl., bomullsgarn.

Jfr. tvisten som repslat i garn, fiff en pöl pöwa o spinna lined. Hedeskoga.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvist

tvist, -'en

ett slags bomullsgarn

(i värkenstyg användes

tvist till varp).

de hade tvisten te vörp.

Man använde tvisten till varp.

K. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvistbytor

tvistaböjsor pl.

bytor av tvisttys

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tvisthåsor

sb.

tvistahåsor pl.

stumpor av bomullsgarn

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tviveltankar

tvìveltäzkor pl. sb.

Jmfr.: va. 2. tvìveltänkor

tvivla, vara tvekågen

di. kona va. 2. tvìvel-

täzkor om ronti3.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
H. J. 56.
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvivel tanke

tvìvel tȁnzka pl.

Jutl. : gø ~ r ~ tvìvel ~ tȁnzka gø° och grubbla

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvivla

tvivla, =

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvungen

tvàzen, n. tvàzed

ja dé e tvàzed

= nödvändigt

já, de va tvàzed.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvungen

tvȯ̀zen, neutr. -ad

de va tvȯ̀zed, ju = det var ju tvunget.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvungen

tvɔ̀ŋən, n. tvɔ̀ŋəd

de va tvɔ̀ŋəd = nödvändigt

jà', de va tvɔ̀ŋəd

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvungen
adj.

tvùngen, neutr. tvùngt

tvùngd även ss. adv.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrest. hd

I. Ingers 1950 Exc. gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvungen

tvàŋen , neutr. -et

deŋ han stó si ja, de va
tvàŋet

I: nödvändigt, självklart.

N 5003. Borrie. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trungen

tvòzan ; pl. tvòzna

de va tvòzna tæd.

De voro trungna tìi det

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. tvunget
adj.

tvàzad

nödvändigt

dé e ja. tvàzad. Det

är ju nödvändigt.

K. f 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. tvunget

tvåsad

adv.

nödvändigtvis).

där skola vi tvåsad åp.

Dit skulle vi nödvändigt bese

oss. Kl. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvåa
s.

tvåa, -an

siffran 2; något som har 2 till
nummer; t.ex. tvåan, namn
på en länga i Sövestads prästgård.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

två;

tvøu rãkn.

kan vä kan tvøu

gånga!

M 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

två

tå , 2.

en. to. try. fira. fämm. säjs . sju. åta,
ni. ti .

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

två

två
räken.

dí två

n. f. 79

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvä°
2.

tvåa

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tôa, = 1. två°
26.

tvätta; ån. tvætta smutskläder;

der;

tôa, se tvätta sig.

K. Y. St.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

två

tu l. tva, oböjl., påleneordet två.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tva

två
räken.

de två första åren

N. f. 84

Nr 8025 Bromma Herrestads ld
Hugo Areskoug, 1962

Bromma

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. två°

vb.

tvåa, =

tvätta.

Numera tvätta

vi ska tvåa av mår-

kn. Vi skall tvätta i

morgon.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. två
raden.

två

två kronor.

M. S. 20.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

två

2. två

räken.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

de, våra äta mer, än,

två då. Det varade inte

mer än två dagar.

N. f. 80. / tva. bårn ligger.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

2. två

räken.

2. kan säj ma

bénem mód. varánra. Två

barn ligger i en säng med be-

nen mot varandra. K. f. 86.

två bröra två bröder.

K. f. 86. / di va lìa gàmla,

[redacted], dí två pàgana.

de voro lika gamla, de där båda

pojkarna. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvåbenaspöke

två-be-na-spö-ke, n., pl. =

om förmodade spöken, som visa
sig vara människor.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

två eller tre

tòltre = 2 à 3

tòltre dá

Nr 4312. St.K pinge, herreds hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× två eller tre;

tol tre räkn.
betecknar ett mindre
obestämt antal,
där vä en tol
tre kära;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd
Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvädlu tre

tulbry¹, ädre, tolt̄re nyare,
oböjl. räkneord, två eller tre,
två à tre.
kvinnan va hēre i närsta
i tulbry¹ ar. Hedeskoga.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

slåtter.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tvåcstol

sb.

tåastål m.

tvättbänk

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvål

tvål, n., -et, -ed, pl. =, -et, -en,
tvål. Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

plåna.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tvåltre

råken.

tåltrè

två° till tre, ett par tre
stycken

en, toltre, då två° till
tre dagar.

N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvålängeshus

två-längs-hus, n., -et, pl. =, -en, åbyggnad bestående af 2, vanligen i vinkel sammanbyggda, hus.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Hårs.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvång

tvoz n

da va at tvóz for
máj. Det var eŋ tvång
för mej.

n. f. g.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tvåpartad

tvåpartad

tvåspent (om kor)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvåspänning

tvåspänn

körning med två hä-

star

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvåspännings hammel

tvåspännings hammel

väg (hammel) avsedd för
körning med två hästar.

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvåstyver

tvástívor

Läs: tvástívor
J-s.

en ~ ett tvåstyvermynt
(= 1 öre)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvåstyver

tvástíver

myntvärde (= 1 öre)

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tvåstårta

tvåstårtor pl. -tårtorna.

tvestjårtar

Jfr × tvestårta

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Träd

Ek

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

48.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ tvärfylling

tvärfylling

" en som åter för mycket "

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvärdrag.

tvärdrág n.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

H. f. 86.

den ble tvärdrág, när en stalda öp fönstor o dòrror. Det blev tvärdrag när man öppnade fönster och dörrar.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvärpåse

tvärpåse, -en -a -ana

lång, smal vit linneväck, hvars ändar
skola med hälften före och hälften bak;
användes när man går till stalen
för att handla.

Högestad.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvärrandig

tværåánad, n. =

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvär-ryggs

tvärrygg, -en

vändteg.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvärry99,

tvarrjöfz, -ln d.

-a, -na;

vändteg när man

plöjer åt åkerstycke,

M 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvärrygg

tvärgård, -en, -a m.

(vid gränsen av ett fält).

Jfr vändrygg.

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvärrygg

tvärryggarna best. pl.

r 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

plogryggarna vid fältets
ändar

ar. fr. åtta tvärryggarna
såta. Vi han inte med
att sätta potatis i tvärrygg-
garna. R. J. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*tvärsoula

vb.

tvärsúla, =

ödsla med mat

Ungn. *tvesula, äta två slags sovel till brödet, som ansågs vara slösaktigt. J.J-s.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvärstege

tvärstia m.

stege använd vid halm-
täckning.

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvänsäck

tvænsɛ́ʃʃ, -ɛn,

ɛ̄ slags liggar-säck

di hada en tvænsɛ́ʃʃ pɔ rýggɛn,

a dɛ́n hada di ʃʃýd a bɛ́ɸ.

Nr 4062 Bjeresjö, **Herr**estads **hd**

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvärt

Avœrt

Avärt

P. L. 1901: på tvært.

M. Areskoug 1926

Herrestads hd.

№ 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvärt

adv.

tvärt

se kone di gå tvärt
ijénom hüsed .

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvât
ast.

tvænt

tvænt øvon fèzana

tvænt ijènom.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvärt

an.

tvärt

han kan gå tvärt över

ägnarna.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

tvært l. tvert[xi] tvårt[xii] adv.

Ån. 'tvårs'

tvært áv tvårs av.

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

x) n. f. 80. dr. deltad.

xi) N. f. 86 / tvárt á. De dela-
de det mitt av. N. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

tvärt

på tvärt på° adv.

tvären, tvärs över

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

M. J. 80.

--- när de trädde på tvärt --- när de trampade "på tvären" (d:v:s att fotbladet vreds utåt, mer eller mindre vinkelrätt mot marschriktningen).

K. J. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvärvigg

tværvigz m.

vresig man

K. F. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvärvrikan

tvär/vrägen adj:

l. – vrägen l. – vrägjen

tvår och buter, vresig

vafor e. du so

tvärvrägjen, rdå? Var-

för år du så vresig idag?

n. 9 96

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvärviken

adj.

tvärvägen

tvär och vresig

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvåvåg

tvåvåj - an - a - ana

om de i väst- östlig riktning
gående vägarna.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvätt

tvat (nytt ord)

47. Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsen 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvätt

tvät, -an

dùsta tvätan vaden-
stånka tvätten

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(forts.)

tvätt

sb.

Genus mask.

N. f. 90

Nr 7474 Öja Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Öja

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvätt

tvet, -en

tvét o. strygning tvätt och

strykning. / nät e. tvétten

K. f. 86. / strögen. Nu

är tvätten stroken.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(forts.) tvätt

Genus mask.

den mörga tvétan den
myckna tvätten

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Hedeskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvätta

tvätta' -a' -ad

tvätta' si

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvätta

tvä̀ta -a -ad

jä̀ ska tvä̀ta tä̀llefjana

te di. (= diska)

sa tvä̀ta jä́ aw gö́lan.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvätta

tvèta -a -ad

Pass. -as, pret. -as

ja vå dan a jälp nan dan tvètas a bågas.

Kersti Nils Nils

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvätta:

tvetta blöed äw

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvätta, =, tvättad

Jfr två° vb.

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvättande
s.

tvätåne. -ed

handlingen att tvälta; tvätt.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvättbänk

tvätta bäzk

Senare leden motsvarande.

baʒʃʃ > baʒk.

N. f. 90. J-s.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvätt-bänk

tvätabängs

N. f. 86.

(Ö. tvästöl, se u. tvätt-stol).

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvättefåd n. ; pl. –

tvättfat s.

tvättfat

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd.

St. Köpinge

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvättstuga

tvetstuía f.

Nyare ord med anpassning efter målets ljud- och accentsystem.

jfr × byggbus och × Hegus.

R. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. tyf
vb.

tyf, -da

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Pres. stg. -r

Imper. tyf - pos - nön

vara lik någon till det yttre/

han - tyr pos - om - får.

Han liknar sin far.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. ty

ty, ~ de, - t vb.

Sves. sy - r

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

I mär. tý - se ti - n on

ty sig till någon.

han - týr - se ti - sen -

fár - o - on - ór.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ty

v.

ty' po

= bräs på.

Han har å ty po.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

ty, -da

ty

vl.

Nr. 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Pres. tý-ja-, non vita släktlikhet med någon, bråö på någon.

dén týr ja- sin- fár.

Hen bråö på tri får.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. tÿ

dén týr på sina 26.

förfädor. Han tros på sina

förfäder.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tycka

tyttja . pres. -or tyttja

ja tyttjor di skole vara et farlet besvär

Nr 3906 Sövestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1826 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tycka

tỳtʃa pres. tỳtʃor, tùte,
tut

O. L., N. H.

do tùte jà dẹn lòjan va
fàlafæ̀ri

N. H.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tycka;

tyfta, -or, tyfte,

tyft v.

hufm tyftar hufm e

bäst an ja;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tycka

tỳtja . -or . tỳta . tyt

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tyckta ; tyckor ; tyckte ; tyckt tyckta de

tycka

M Areskoug 1926

Herrestads hd.

St. Köpinge

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tycka
vb.

Pret.

tùta

hór du tùta ver de tyck-
te (som för gott).

N. V. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tycka

pres. týtzor

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tyeka, vb

tytsa l. tytsas

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

65.

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tycka

tyttja, -or

ènta hœ́r, tyttjor ja

ja tyttjor de va en kònsti ònnerj

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tycka II

Ja tyʼtjor de se sa
tåsed vid.

Ja tyʼtjor de gär åved.

Nr 4878. St.Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tycka II

grevinnorna di tyttor

dre fra Kostbåret.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tycka
v.

týtja, tùta, tut.

pres. en týtjor jo dé

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tycka

tỳtsa. pres. -or

ne, ja tỳtsor ne.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tycka

tỳ̀tʃa. pres. tý'tʃor

já', jà tý'tʃor mé' ---

Nr 5116 Hedeskoga. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tycka

tyfta . -or

--- tyftor ja ja kan

lest i tidningen

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tycka II

ja tyttjon ösa so.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. tycka

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Pres. tyʃʃor

ja. tyʃʃor. ɔ̀ta ɔ́m dé kàfad.
Jag tycker inte om det kaffet.
K. f. 86.

N. f. 80, K. f. 86.
en. tyʃʃor dé. man tycker
(det bör vara) o°. N. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. tycka

du e so gråna, tyfsor
jag. De är så vackra, tycker
jag. K. f. 86. / ja tyfsor
ja kan äta med. Jag
tycker jag kan inte med
det. K. f. 86. / di tyfsor an
e gåare an åll tiy anad. Det
tycker man är godare än allting
annat. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tycka om

tytja óm, pres. tytjor óm

de tytjor hùns óm, nær de

e spèt (mùl. hùnsagiès)

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tycka om

tyttja åmm

hvonna tyttjor du åmm e dår? A,
dåi e bra.

hvonna tyttjor du åmm e dår? A, di
gåi vel ann.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tycke

lyfse, n., -d, pl. =, = n,
lycke.

Allm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Klåv

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tydlig

tydeli

tydlig, sann

de e ärlen osånn far de

e i min slekt a de en

tydeli händelse

M Areskoug 1926

Herrestads hd.

St. Köpinge

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x tyende s.

tø'ge n.; best.f. tø'ged (koll.)

tjänstfolk

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ tyende

lø¹ʒe, n., -n, pluralt,
gemensamhetsbenämning
på dräng och piga, tjänande
på samma ställe.

le²ʒe lø¹ʒen va o brø.d.
di ska ju²ta si di tu lø¹ʒen.
Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tyg
s.

tyj. -lad

tyg. dun. saker

Nr 5023. Borrie. Herrest. hd
Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tyg s.

tøj n. ; pl. –

tyg

tøj te en klænæ

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. tyg

tyg, -ed

tyg till kläder

tyad e. so. löad. Tyget

är så luddigt.

Kopa pä. form i jfr tej.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960. l-s.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. tyg

tyg n.

saker, tillhörigheter, pick och pack

tå dit tyg o gå! Ta dit pick och pack och gå!

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tyg

ty n. -ɨ -ɨd

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

hær ~ fåɨns ɨnte ty. Hær fanns inte tyg. H. f. 86. / dær ~ va ~ liasom ~ ɨmor på tyɨd. Det fanns likså ~ ränder på tyget. H. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tågel, best. f. tåglen. tygel s.

pl. tågla

tygel

eller tågel o. s. v.

M Areskoug 1926

Sk. Köpinge

Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tygel

tåjl, m., 1- lin, pl. 2- a, -na,
tygel.

hålt sä̆kert på den höjra
tåjlen! 4. Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klara

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tygel, s.

tȯjl, ; tȯ̀jla,

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

10. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tóylan best. vg. i tygel

pl. tòyla, tòylana

m.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tygel

tögla, = ana pl.

K. f. 86.

Jfr töm

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tygla

tö'gla, =

kan du inte tö'gla hästen? Kan du inte tygla hästen?

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tygremsa

tygrémsa f.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tylft
sb.

tult
tolft, antal av tolv
Vid räkning av bl. a.
bräder och läkt
en tult bräder (läyta).

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tult; pl. ≈ or *tylft, vb.

tolft, antal av tolv (vid räkning av tråder)

da va 2 tultor.

det räknades i tolfter.

M 80.

Nr 7583 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

tỳnja

1. tynga

vb.

7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

ekonomiskt tynga, ligga
till last
när de gick av tjénst, so
skola de ha en fåra-
båw o. at grövt brö, so
skola de nöta tỳnja för-
åldrana. När de (tjänarna)

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

gick ur tjänst, så° 1. tynga
skulle de ha én (rökt) ök.
fårbog och eŋ grott-bröd, så°
skulle de inte (d: efter hem-
komsten) ligga för åldrarna
till last.

K. f 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tyngd

tyngd; pl. -ar

n. f. 80

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Hedeskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tysk
s.

tusk. !an. tùskå. =åna.

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tysk

lyss l. ⁼ or, m. ah f.,
n. lyst, pl. lyʃa, utan
komp., lyste.
4.
öja.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. tysk

sb.

tyfs m.

en tyfs en tysk

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tyfor l. tystor 2. tysk adj.

Jmfr.: tyfor - tjäl

" ~ "tysk fläder", syren.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tyskaband

túskabǫ́n, n., pl.=
vǽst sátt att binda sǽdeskǽrar.

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ tyss

tus. l. ¹⁄₋₂ or, m. och f.,
n. tus.t, pl. ²⁄₋₃a och efter
for, för, ¹⁄₋₂a, komp. ²⁄₋₃are,
²⁄₋₃ast, tyst.

Allm.

.№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tàlsa, = tysseja vb.

tala i viskande ton

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tysja
Hb.

tùsa, =

tala viskande

de. sá dær o. tùsa, te-
varánra. De satt där och
viskade till varandra.

N. J. 86.

Nr 7633 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tyvegig
adj.

tùfsad

som talar vrkande, mycket

lågmäld

han är tùfsad.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tyst

tust; n. =

da. e. so. tíst. Det
är så tyst.

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tyst
adj.

tus, tust, -a

han e sad e so e tús. Han
satt så tyst.

K. f. 82.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tyst

tyst, tyst, tysta

tyst

M Areskoug 1926

Herrestads hd.

St. Köpinge

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tyst

tus, m. o. f.

tust, n.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

101.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tystmäld

adj.

tusmäld

med svag röst

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tystna

tùstna -a -ad

Nr 5116 Hedeskoga, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*tyttra

tùdrja

sb.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Pres. sg. -ar

prata tankelöst och utan

uppehåll (t. ex. om barn),

tjàfsa, tjattra

ha sidor ne o. tùdrar

för. Vad sitter ni och

tjàfsar för?

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* tyttra
vb.

tùdra, =

tjatra, jöldra (om barn),
stimma

R. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tå
sb.

tå, -n, tår, tårna
fem.

den ène tån

N. f. 90

Nr 7474 Öja Hemestads hd
Hugo Aresköug, 1962

Öja

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ta°,

tøu, – ln s.

tær, – na,

han trøder mæ

pu tærra,

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tå

lå, b., -n, pl. lår, -na,
lå°. Allm.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Klänn

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ta° s.
/

ta, -n; tar, -na

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

108. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tå
tå ; -n ; pl. tår, tårna f.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

frúst v. tårna frost v.

tårna. / dan v. ènа tån.

K. g. 86. / Den ena tån. /

ja v. har v. ónt v. dan v. ena v.

tån. Jag har ont i den ena

tån. K. g. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(forts.)

tå

Genus mask. l. fem.

K. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Hedeskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* tåballe

tabálan best. sg.

det kåtiga partiet av
fotbladet närmast bakom
tårna.

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tåballe

tabålen best. sg. sb.

valken strax bakom tår-

na.

K. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† tåbelig

tå²beli l. -or, m. ah J.,
n. -let, pl. - lia, komp.
- liare, - liast, svagsinnt,
sinnessjuk.

dær e èn lås o èn påg
som e tå²beli. Bromma.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Klår.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tå bredd

tabréid; pl. — -a

bredd vid tågärdet av
hästskon

Jfr sido bredd

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tåg
s.

tåⁿg. n., pl. =

reptåg

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

täg

tag, -ad

järavägstag

n. f. 80

R. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tåga
sb.

tàga, =

gå i procession

hår tàga, di so fint.
Hår tågade de så vackert

K. f. 28. Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.
Yt. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x täka
s.

tùga eller tògа, -an,
dimma. bl. tåge

Nr 5073 Sövestad. Herrestads hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tòga f.

*tåka sb.

dimma

da va en fårla tòga

hær é úda.

n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tåka s.

tåga f. j -or

dimma

dær kómor en tåga drívanes,
fra sjøn drívor hon te skáuen,
kómor hon dråpanes i máuren.

M. Areskoug 1926

St. Köpinge Herrestads hd № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* tåka
s.

tàga -an

dimma (Steiman)

4062 Bjereşjö, Hemestads hd
1. 1. 1946.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tåka
sb.

tåga f.

Dimma

N. f. 80
N. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*tåkig
adj.

tåged n.

Simmigt

N. y. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tåkig

togged lås tȍged

dimmig.

die så togged; ta en enegren å
rȍgja stuan.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I täkig II

di e så togged i da, hår e sön

farli dal togga.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tåkig
adj.

tùgad n. sj.

dimmigt (om vädret)

n. f. 90.

Jfr dimmig

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tåkig
adj.

tȯgad n.

dimmigt

da, va, tȯgad. Det
var dimmigt. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tåla, -e

tȧ̀la, tȧ̀lde,

tȧl, pres.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

25. 45. 95.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. tåla

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Pres. tåla s2 gav sig till
tåls, fann sig i
tål (trycker.)

de tål inte o gùma. De
(gammeldagsplommonen) tål
inte att gomma. R. f. 86. /
ja tål inte aga bil. Jag
tål inte att åka bil. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

tåla

Refl.

'ge sig till tåls'

du får tòla dig. Du
får ge dig till tåls! K. f. 86.
han tòla sig, mild. Han
fann sig i det. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tåla vb

tål̲a ; tål̲, tål̲a ; tål̲de ; tål̲t.

tåla

de tål̲de ja̲ ɛnte nu̲ a ha̲

sɔ̲na sma̲u̲ ; de hå̲da ja̲ ɛnte tål̲t.

nu̲ tål̲ ja̲ ɛnte ga̲ dɛ̲d mɛ̲ra.

M. Areskoug 1926

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

täla

tø̀l̲á̲ , även tø̲la

á̲. já̲. tø̀l̲á̲ di ta du

bler fø̲tifa̲m á̲r.

tø̲la di!

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tåla II

ja, tòla di!

= giv dig till tåls.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV

tåla

roni. / dí tål̃or ~

hån ~~åta~~ / åra / Den sjukdomen

gån han ~~int~~ / ålrig / igenom

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

tåla

tåla - se ge sig till

tås.

du - får - tåla - dr

lid. Du får ge dig till

tås en smula.

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

tåla

tòla

Pres. sg. tål, tål, tålor, tálor

ja tál ìta arbája so hórt. Jag tål inte arbeta så hårt. / han tál ìta spr̀t. Han tål inte sprit

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Arosenius 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III Nr 7474. Öja, Herrestads hd tåla

Hugo Areskoug, 1960.

han tål inte di affärerna.
Han "tål" inte de affärerna
(= han tar sig vatten över
huvudet, om han ger sig in
på de där affärerna). "/"
tålor han de? Tål han
de (= affärerna)./ di tålor
inte han. Den påföreteing-
en ut här där inte hans eko.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tålamod

tå'la mo'd n.

du får ha tå'la-
mo'd. Du får ha tåla-
mod.

N.f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

tålamod

Äv. tålamöd

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tålamod

tå'lamåd

du-får-ja-ha-tå'la-
måd. Du får ju ha tå'la-
mod. R. f. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tåligt
av

tôlet tølet

de ebåt-å båa sin bårda tôlet.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tånagel
tå.

tanálorna best. pl.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tånagel

tånaglorna best. pl.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

täng

täg m. tæ̀yor

di hade èyan tæ̀g sæ̀ di;
udan hum bé̀d sókond
i tæ̀ ma tæ̀nan.

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tång

tång, pl. tånjor

Dåfår har sinen tånjor, får han ska
inte bränna si.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tång

tång, m., -en, pl. tänger,
-na, tång. Verktyg.
Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Skåne.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tång

tång, m., ¹⁄₂ kr, utan pl.,
tång: fucus.

Allm.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tång, s.

taz, tázan, tázor,

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

29.30.85. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tång

tog, -en

harstång

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. tång
b.

tox. -an

kniptång o. d.

Genus tyska vackla mellan
mask. o. fem.

Jfr kortång

N. f. Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Öja

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tång

tos; pl. tångor

(knipptång o. d.)

N. f. 80

Jfr eldtång

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(forts.)

tång

Genomsk.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Hedeskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tångbunke

tångbonke, m., -n, pl. -na, -na, långhög.

Vi fiske en brå tångbonke isamenskörd i sorlav.

St. Köpinge.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Blåv.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tångrensare

tångrensare, pl.=

redskap varmed man slår på
fiskegarnen för att rensa dem
från tång.

Klintholmen

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tåvli, tåvled, tåvlig × täplig a.

något tinnesrog, dåraktig

de ha en prog, han e tåvli, låsam

lid besynnerli tr humöred, glätted.

M Areskoug 1926

St. Köpinge Herrestads hd № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tår, s.

tar/, -an
=skvätt

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

19.38. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tånta

tònta pl.-on

fina stòna tònton på bónad

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× låsta sb

låsta ; -r, — ; — ; -d.

andas häftigt.

M Areskoug 1926

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† tåsta

tåsta -a-ad

hämta

han tåstar så farlet efter ånen

= så ansträngt.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tåsta

vb.

tàsta, =

Pres. sg. -ar

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

flämta efter handen

han, tàsta, så ata-

ànen. Han flämtade så

förfärligt efter anden.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† låsta
vb.

tàsta, =

flåmta, kippa efter andan

R. fj. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd.
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

låt s.

taut r. ; ²a eller ²or

am ja flätor et baun
sam hösebaun a sau (och dyl.),
har ja tre täuta ²led,
seks täuta ²led a sau.

M. Areskoug 1926

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tåelsa 46

tetsa; ¹-or, —; tåte; tat

täcka

M. Areskoug 1926

St. Köpinge Herrestads hd № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

täcka
v.

tèfja

spej · = täcka tak

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

täcka
v.

tæ̀ffa. tæ̀jta el. tà̲ta.
tæ̀jt el. ta̲t.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads bo
I. Ingers 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

täcka
v.

tèfja , tåte , tat

tèfja tåged

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestads

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

täcka

tèffa, tàta, tat

spec. = lägga tak.

4062 Bjeresjö Herrestads hd
I.I. 1946.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

täcka

täfsa (1- för, pl. 2- fsa, tåte, tåt, tåt, pl. 2- a, tefs, pl. 2- ln) fr., täcka, förse med tak.

Mons han tåte de sista stied om fewlen, som tåged lelesta au om märken. Bromma.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Hälsingl.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tăcka
v.

tèfja, tàta, tat

for èles, nar di tàta me bo's

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

täcka
v.

täfja

så hade vi vigrå a
täfja me, d.v.s. vidjor att
binda halmtak med vid täckning.

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tåcka

tèkka, tåta, tat
g. tèkta, takt

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

läggs halmtak, numera av.
om hårda tak. / han har
tat, at, hélt
R. f. 86. / stè. Han har täckt
en helt "steg".
Ifr avtäckt

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

täçkare
s.

tèfjare -an

(halm-) taktäçkare

den vå tèfjaren a én opásare

N.A.

Nr 5073 Sövestad, **Herr**estads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

täckare

tä²ckare, m. -n, pl. =, -rna,
täckare, laktäckare.
ja e tä²ckare te ²ürked.
Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Klärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

täcke

täckje täfje.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Täcke, s.

täcka, -de, =, -n

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

110.

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

täcke
s.

täfja, -ad. pl. =, -an

bått täcke i konstrått med ans. s.
sängöverkast el. bordtäcke (alltså icke
s. bordduk).

Nr4062 Bjeresjö, Herrestad hd
I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

täcke,

täfle, — dds.

— , — dn.

ja ska visa et

täfle, som ja har

vorde. A. J.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tâcke

tèke n.; pl. =

Obs. den genuina formen torde vara + tètte. J. I-s.

K. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tåcke bräda

tåfje bräda -an

bräde med handtag, varmed nytäckt halmtak jämnades

(= tåckevraka i andra sydsv. mål)

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

täckekäpp

täfsafsépa pl.

långa grön, som hålla
fast takhalmen.

Jfr × täckeväxda

Nr. 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

täckestege

tèfjastia, pl.-a

stege anv. vid taktäckning

dó hade di lèŋa tèfjastia

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

täckestege

sb.

täckestege, = – -n m.

stege som lades parallellt med takets längdriktning vid täckning med halm; ibl. av 9 alnars bredd.

Jfr steg sb.

M. f. 33.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ täckevigen

tätte vigor -an,

- vigra, -ana

vidja (av pil) anv. vid

halmtakläckning

Se uppt. fr. Öja (300)

P.L. 1904. 300. Bjeresjö, Herrest. hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× täckevraka

täfjevråga f. sb.

redskap med vilket den
på taket lagda halmen
jämnades till. Bestod av
en plankbit med hack på
undersidan och försedd med
ett skaft
m. fl. Öja.

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ täckevraka

tätjevråga f. -an
-or -orna,
kort, på undersidan refflat, med handtag
försett bräde, varmed kalmen utjämnes,
då halmtak upplägges.

P. L. 1901. 300. Bjereyö, Herr. hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† täckvaka

²fläkvråga, f. -n, pl. -gor, -na, kort, på undersidan rätfladd, med handtag försedt bräde, hvarmed halmen nätt jämnas, då halmtak upp-²läggas.

Öja, Bromma, Bjeresjö.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

²Halm.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ täckevända

täfjevända f. -an -or
-orna,
= täckekåpa i andra mål

P. L. 1901. 300. Bjereslö. Herr. hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*täckevända

täfjevena pl. -or

= täckekäpp i andra mål:

lång, tmal käpp som jämte widjor
användes att fastbinda halm å tak
jfr *viga

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× täckevända

täfjevända pl. -or

smala kåppan som med vidjor
bindas över den icke synliga
halmen vid taktäckning
= täckekåpa i v. Sk.

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× täckevända
sb.

tätgavelnor pl.

långa hasslepån med vilkas
hjälp takhalmen fasthölles.
N. J. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ täckevända

pl. täckjevänan

de kåppan vamet man band halmen

på halmtaken bostägen

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* täckevända

täckevända; pl. =, -, -ar. sb.

länge använt redskap vid taktäckning med halm.

N. J. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

"täckevända

sb.

täckevänor pl.

långa grön, i regel av hasvel, som hålla fast täckhalmen.

K. f. 86.

Jfr täckekäpp.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ täck-vigen

täfflevigor, m. -- ha, fl. -- gra,
-- na, smårt, böjlig vidja, van-
ligen af pil, hvarmed de
öfver hvarje halmlager liggande
långa läpparne fastbindas
vid sparrstolens låsten, då
halmtak upplägges.

Öja, Bjeresjö.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

slår.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× täckvända s.

fetsvena f.; -or

vanl. blott pl.

spö, som användes
vid täckning av kalmtak;
läggas ovanpå kalmen

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* täckvända

täftskvänna, s. - n. pl. - nor, - na, täckkäpp, täng, smärt käpp som då halmtäk upp. läggas, bind med vidjor binde öfver hvarje halmlager.

V Fjeresjö, Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Stäv.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tälja

tö²la / ¹– lor, pl. ²– la, tå²lde, tå²lt, tå²ld, m. och f., n. tå²lt, pl. ²–lda, tol, m. ²– ln / tr. och intr., tä²lja.

e skö²na tå²lda?

han je² o tå²lde jo en gi²g.

ö²ja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slätt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tålja

tålja, tålda, talt

pres. tr. tálor

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

tålja med kníven

tálja en bíd áv tålja
en bitar / kan stár o
tálor me kníven. Han
står och tåljer med kniven.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tälja vb

tälja; 1 or, —; täulde; tauld,

tault.

han täulde en prs.

tälja

M Areskoug 1926

St. Köpinge Herrestads hd № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tålja

tèlja , tàlde , talt

l. tèla

Pres. sg. télor

l. télor

tålja med kniv

Nr 7533 Hedåskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tälj·bänk

tölebänkr, m.,- en, pl.- a,- na, täljbänk, ställning varpå man sitter, då man bearbetar trä med bandkniv.

2. Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slöjd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tålgjakniv

tålyaknïv

l. tålaknïv

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tänja

tänja, tände, tänt

Pret. part. tänd

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tänja, v.

tèn̲a, tèn̲da, ten̲t

tén̲or, pres.

ten̲, imper.

ten̲d, pret. ptc.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.

120. 122.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tänja, d.

pres. sg. tämor

" pl. tämma, tämman, tämma

pret. sg. tämde

" pl. tämde, tämdan, tämde

124. Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ tämligans
adv.

tèmelians

tämligen

tèmelians läz

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tämligen;

tämlit adv.

han e tämlit

gammal;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tända

tända / 1 nor, pl. 2 na, 2 nde, tänt, tänd, m. och f., n. tänt, pl. 2 nda, tän, pl. 2 na, tr., tända.

hän i händ jus tänt så das?

Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Hän.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tända, v.

tänor, pres.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

32. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tända

tänja, tände, tent

Pres. sg. -ér

tena - fjér göra upp eld.

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960s

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

tända

tèna, tènda, tant

Impar. tg. tän

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

tén dær ude! Tænd (lam-
pan) där ute! K. f. 86.
hans tén! Hans, tänd!
(J: (lampan). K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

tända

nr. kan. tänna

dærnäda. Vi kan tända (be

tgrningen) därute. K. f. 86. /

tana. 2l 2. spísen tän-

da eld i spisen. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tändsticka

lånastiffa, s. -r, pl. -ffor,
-na, låndsticka.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Klara.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tändsticka

tändsticksfabrik m. -or.

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tänja

vb.

Refl.

Pres. tänjer, -s

en, fk. tänja, -ed, -ad.

man måste tänja ut det./

de, tänjer, -s. Det tänjer

sig (t. ex. om ett stickat

plagg). R. 1/6. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tänka

tæŋkja, tæjnte, tæjnt.

folk kan ha law a tæŋkja
vat di vél

de tæjnte ènte já po.

N-H.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tänka

tæŋtja. 'or. tæjnta, tæjnt
el. tæŋtjå
sónt hån en jø ènta tæjnt
jø sín.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tänka

tæŋkja, -or, tæŋkte, tænkt

han hade tænkt å skåla
resenérad me ýstabåana.

tænkt hår = åmnat

Nr 4312. St.Köpinge, Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tänka v.

tǣŋtʃa ; ¹— or, —̆ ; tǣŋte ; tǣŋt

tänka

Anm. tæ̀ŋtʃa, tæ̀jte, tæjt

i'akttaget av /-s.

M. Areskoug 1926

Herrestads hd

St. Köpinge

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tänka;

tæŋkja, -or, tæŋkt,

tæŋt;

ja tæŋkt han bå̀de

dar;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tänka

tæŋkja, tæjnte, tæjnt

de hade ja tæjnt mi.

(Steiman)

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tänka

26.

tänʃa

ga o tänʃa ɔ pa

n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tänka

tæjtja . tæjnte . tæjnt

ja tæjnte alle på-d !

en tør ente tæjtja på-ed .

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

täka

pres. täjtjor

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tänka

tæ̀ŋtja, tæ̀jnte, tæ̀jnt

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

täkka

tæyfja. pres. tæyfjor.

tæjnta, tæjnt

Imperativ tæyfj!

tæyfj, han hådde ènte et dåg!

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tärka II

så tæyfjon en ènte

på-d nä.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tänka

tænʃʃa (1 ʃʃor, pl. 2 ʃʃa,
tæjnte, tæjnt, tæjnt, blod
i n. sing., tænʃʃ, pl. 2 hn)
fr., tänka.

Alem.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

tänka.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tänka, d.

tänkja, tänkta,

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

30.31.

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tänka

tæŋkja, tæjnta, tæjnt

Nr 5116 Hedeskoga, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

tänka

tàŋʃa, tàzta

26.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961

l. tæzka

du kan - ja -

tæzka. Det kan

K. f. 86. / jag tänka mj. / ja -

tæzta - ja - skola -

skrïwa - öpp - ad. Jag tänkte

jag skulle ha skrivit upp det.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. tänka

ja ~ kom ~ o ~ 26.

täjtja ~ på ~ ad ~ hän-

kvällen. Jag kom att tänka

på det här om kvällen.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tänt

tántad best. sg. sb.

ljusskenet från ett
hus (sedan det är mörkt), be-
lysningen, den tända lampan
(de tända lamporna).

vr. kona, sé tántad. Vi
kunde se ljuset från huset.

K. sk. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

tåpfa, tåpte, tåpt — tappa vb.

Nr. 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

(t. uptänja dörr, grind etc.,
stänga igen)

R. f. 86.

v. ha. tåpt. Vi ha
stängt dörren (så att katter-
na inte kan komma ut).

R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

täppa
26.

de täpta ȳanen.

De stängde ögonen.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

täppa
v.

töpa, -or, töpte, töpt

stänga
v.

di töpor mèlomdörən

för mellandörn.

sa töpte han dörən.

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd
I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tåppa

tåppa . tåppte . tåppt

imper. sing. tåpp !

tåpp dören = stäng dören

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tåppa
v.

tö̀pa, tö̀pte. topt

imper. sg. top! , stänga, tillsluta

tö̀p dö̀ren!

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(4 tãŋpa, v.

tòpa, ˊ or, ˋ tr, – t,

stãŋga;

tóp fúnstord!

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

täpsa
v.

täpa

imp. täp.!

täp dören!

d. täp dören!

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestad

I. Ingers 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tåpa ; -or, — ; tåpte ; tåpt. tåppa vb

tåppa, stänga

tåpa dören

M. Areskoug 1926.

Sk. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

täppa

tåpa / 1- fpr, pl. 2- fpa,
2- fplr, tåpt, tåpt, pl. 2- a,
tåp, pl. 2- hm) tr., stånga.
1
Manen la o tåpte zjenen.
2 1
slaz vyzhvan!
2.
Oja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

2
Slåm.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tåpa, v.

, tòpta,

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

34.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tåra

tæra, ~ sjénom vb.

pres. tær, ~ sjénom

sippra igenom (om vätskor)

(t. ex. om blod ur sår)

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tärning

tärning pl. -a,

äv. i bet. något som är skuret i fyrkantiga småbitar.

Nr 3073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tät
adj.

tät, neutr. =

tät kaffe de äkta blå.

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tåt a.

ät ; — ; ät²a

åt

M. Areskoug 1926

St. Köpinge Herrestads hd № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tåt

tå̲t, n. = ¹, ¨a

komper. tå̲tare

tå̲tare ty tåtare tys.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1760.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tät

tät l. ¹-or, m. ah f., n. tät,
pl. täta ah efter for, för,
t-ta, ~~pl~~ pomf. ²-tark, ²-tast
tät. ¹
Spåren han håller enth tät.
ed tät ²dz, en häst med väl
~~fl~~ sluten kroppsbyggnad.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tätt
an.

tat

hän = nära

han både hän ide tat imod
bofedal.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tätt

an.

tet

i bet. nära

tét va rúsbø

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tätt
adv.

tät:

tät om tät, utnyck för ngt
nycket tätt.

sin sate di tät om tät ine
vädjastäga.

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tätt
adv.

tät, sup. tätast

allt som tätast = oftast

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tàte
ar.

tat

tát om tát. esmoftast:
ja sànana hár nèra di ba-
hóon lid ekjn tát om tát.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd
I. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tätt

adv.

tät

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tät

tät

ad.

tät. vä tät bredvid.

tät. vä böja o. böjefäl

Jätt upptill Borrie och

Bussjö" gräns.

Nr. 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tätt vid

tèta vé

kåra intill

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tàtta

aN.

tèta

nåra, tått

de lidjor tèta ve tjòntjan

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tätta
nov.

tèta

täta, nära

den bön en bönn täta vé

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* tätta
adv.

tètta = tätt

tètta ve hànastá

= nära nä H.

tètta vé fjònkan.

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tätta
adv.

tàta

Jmtl. tàta, va skrattbed-
vid

tàta va, fjòrfjan tätt
bredvid kyrkan.

K. fj. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x tätta vid
adv.

tàta vá

nära inuti

hen va mòsan tàta vá.

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x tåva

lå²va, s., -n, pl. -vor, -na,
hund-, kat-, l. räf²hona.
Bromma.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

täva

tö̀vpa, -an f. sl.

tik l. kontakt

n. f. 90 / Jfr täv-hund

o. täv-katt.

Öja

Nr 7474 Öja Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tåva
sb.

tå̀va f.

1. hynda, tik

2. honkatt.

Jfr resp. × tåvehund och

× tåvekatt.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tåvhund

tövehöz

hynda, tik

n. f. 90.

Öja

Nr 7474 Öja Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ tåvlund s.

tåvlhorn f. j - a

hynda

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*tävehund

tèvehòz

hynda, tik

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, herresmads ha
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tårhund

löwhöna, m. -hn, pl. -a,
-na, lik, kynda.

öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tärkat

lǫ²wekàl, m., -kn, pl. -a, -na, konkau.

ǫ²ja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slån².

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tåvekatt

tåvekatt

konkatt

n. f. 90.

Öja

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tåvleatt s.

tåuekat f. ; – a

konkatt

M. Areskoug 1926

St. Köpinge Herrestads hd № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tåvekatt

tåvakåt

honkatt

R.f 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tåvling

tœ̀vlig, -t. -a

(inlånat med denna böjning).

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

to

lo, n., -d, utan pl.,
tö.

l'd nu slut nu tod?

Bromma

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klara.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

töa

tå / tår, pl. tå, tåde, tåt,
tåd, m. och f., n. tåt, pl. tåda,
tå, pl. – n) fr., intr. och impers.,
töa, upptina.

gak in i stuan o tå spåren!
nu e pumpen tåd.
de tår sa med de pan.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Klara.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tö̈a

tø, ~ de

fres. -r

... når de tøde när

det töade.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Åreskoug 1961.

Jfr lena och * slagna.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tōbrott

tōbrud, n. ,- ed, utan pl.,
islossning, källossning.
i tōbrudtid då e dis
vōjana lōja, rent vōnalōsa.
Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tö"brotf

tøbrød n.

tjällossning

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tödra

tùdra -a-ad

jolla

tùdra for glùta = jolla med barn.

Nr 3906 Högestad · Herrestads hd

Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*töje
sb.

tö̀jja; pl. ~a m.

lång utkardad rulle av
ull, färdig för spånad.

R. f. 87.

Jfr *rulling sb.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tó'm

tum, ¹an, ˋa, ˋana

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tõm / s.

tum / ; tùma /

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

95.101. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tom

tum, -an, -a, -ana

m. sg. pl. ×omeltom

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tom

tum, -en, -a, sl.

-ana

K. f. 86.

Jfr tygel

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tömma
v.

tùmå

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tömma, d.

tùmma,

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

97.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tõmma

tùmma, tùmda, tumt

Pres. sg. 1or

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x tona
sb.

tȧ̀ŋpa, -an

rȯ̀st, stämma

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

de har en-gȯ tȧŋna.

Du har en god (bra) röst
(sångröst) / de hȯ̀rde
ȯ tȧ̀ŋnan. De hörde ju
röȯ̀ten (d: och kände igenom/fr. 90.
honom på den)

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x tˉöna

sb.

tʒ̀ɳan best. sg.

skåˆman, röˆsten

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

ja ˘ hørda po ˘ tʒ̀ɳan,
vum ˘ da ˘ vå. Jag hörde
på röˆsten, vem det var.
N. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tönt

tun̲t, m., ¹– hn, pl. ²– a,
– na, fjant, tok.

Alm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tôra

pret. tôra = vigade

vi tôra ènta gu èna hé'n

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tôra

Pres. sg. tôr

vågar

han tôr inte slå på-
glùtana. Han vågar
inte slå barnen. St. Hernösand.

N. f. 78. x) s. skolläraren

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7472. Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

H. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

Pret. tåra
Före (tryckst.) vb.

våga; tåra (tryckstv.)
får ngn gång i negerad sats. Se kt. lapp IV.

Pres. tor tryckstv.
tår tryckst.

dén tor - han - vel -
ìnte se - nonting - té. Honom
våga han väl inte säga
n. f. 80. någonting till.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. tora

vi tora inte gå inåt
ner. Vi vågade inte gå
ända ner

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

du tora inte gå på dä.
de vågade inte ge sig på det.
N.f. 80 / du tor inte gå åta. de
våga sig inte. N.f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

tö"ra
vb

en - tora - n̂te

ga - nǽr - dóm. man
vågade inte gå mâra dem.
(): hâstar som slogo bak-
ut). K. f. 86. / de - tö̂ra - de
n̂te. Det vågade de inte.
K. f. 86. / han - tor - n̂te
slå - dóm. Han vågar

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV.

töra
vb.

inte slå dem. K. f. 86/

du-tor-inte grèda (grina).
Du får inte gråta (skratta).
K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tŏra(s)

pret. tå:re = vägade

di tå:re ènta bö:kå' dom a

tå' et è:ble.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tõra(s)

pres. tõr

en tõr änta täyttä på ad

Mathias

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tòra(s)

pres. to:r, pret. tö:ra = vägade

de tö:ra di i hä:lon

di to:r jo änta hä:r i svänja

Nr 5116 Hedeskoga. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tåras ve

tara ; tar, —; tårde; tårt eller tart

våga, tåras

de tårde ja ärte

M. Areskoug 1926

St. Köpinge Herrestads hd № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tõras;

to: pres. tò:r ipf.

tò:rad perf.

ja tò:r inte

go:d;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

↑ törel

tjörel, – Lm S.

staken på en
smörkärna ("rättopps-
kärna")

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ tōrel

tōrel, m., -n, pl. -rla, -na,
kärnstake, -staf.
Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tônare

tônare, -an

kärnstav. Ungdomlig form;
jfr tönel enl. P. L.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tårne

fjærne -ad

äv. = kagtorn

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tårne

Se tjårne

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tôrne
med ssg.

Se även *tjörne

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads ho
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~törnepigg~~

tjörnapigg

törntagg (på hagtorn, nypon o. d.)

N. f. 90.

Öja

Nr 7474 Öja Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

"törnerosa

törneros f.

(törn)ros

1:a Leden sept. pär.
1/1—5

R. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjöneslån

tjöneslån

slåntråd

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tôfel

l. tôrfel, ⸗ -en sb.
m.

klappträ vid byk

törskel

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

{tåfal, ≈ -en × törskel
{törfal, ≈ -en sb. m.

klapträ vid byk

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tôrst
adj.

tôst; pl. ¨a

tôrstig

n. f. 79.

Jfr. × kaffetôrst

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× törst a.

tøst, —; ²⁄₂ a.

törstig

da e du tøst te käfed nu?

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tôrst
s.

tôst, m., -ˉ kn, utan pl.,
tôrst.

bôra dinˉ tôstˉen vrˉe
sêtˉa si. ja driffor o driffor,
mn liˉa tôst e jag.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Stånn.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tórst
adj.

tōst l. -ar, m. och f.,
n. tōst, pl. tōsta och efter
for, fōr, -sta, komp. -stare,
-stast, törstig.

han blor liävèl tōst, när han
går fōrt, enkannt dä e kalt.

№ 300 Herrestads hd. Bromma.

Per Larsson 1901. Skånn.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tõrst

adj:

tástor

tõrstig

ja e so tástor. Jag

är så° tõrstig

Jfr × kaffetõrst

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tôrst
adj.

tôst; pl. ~a
l. torst; pl. ~a
tôrstig

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

K. f. 86.

dricka för tö, om ~ nu ~ e ~
törsta! Dricka till, om ni är
törstiga! K. f. 86. Se närmare u.
2. äta

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tösta

tòstfa, =

Öres. sg. ˋ-ar

(ȯ > ȯ)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tårstig

tòrsth; pl. `-a

Rspns-påverkad form

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tö's

tø̲s pl. ˋön

äv. = piga, tjänsteflicka

di ble ènte sa vä̲l pjè̲nade
som di bler nú̲, dæ̀ga a tø̲̀sön.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
1:Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tós
s.

tøs
(bär mindeärig e vuxen)

ha e dé' for en tøs dué hän?
– å, de é vel änta dönas tøs.

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.hd
I.Ingers 1950 Exc.gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tös II

nélses tós

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tós
s.

tęs. µ. ìon

a hęn va fęwentúmon som
osa pàsa, òya tęson jagú-ifje.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tös II

tösen jek ud a åta
ne hågen.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tös

lös, s., 1 – en, pl. 2 – or, – na,
lön, flicka.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klara.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tōs, s.

tǿsens, gen.

tǿsen ɉɛ̄ɉ (gräk)

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

III. 112.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tös

tø̄s. -'an. -ò̀r, -òrna

hå̂ = piga. tjänstepflicka. bondflicka

om jùlaléggana da hade di
må̂d mé' dom; dø̄ skò̀la tø̄sorna
fø̄' hå̂ sin dréj.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

tøs

tøs, -en, -or, -orna f.

1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

en-ledan, tös en

liten flicka

m.f. 80., K.f. 86

ga-nú o-tá bálan, tösor!

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

Tos

Gå nu och tag baljan flickor! K. f. 86. / Den tåsen va so bekömen me hoj- får, nar hon veksta- bp. Den flickan var så be- nagen för högfärd, när hon växte upp. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tösmula

tösasmula l. sob.

= -smula

liten flicka, flickesnärta

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

töstoll

lösatröl, n., -et, pl. = , -en,
flickstackare, våpig, i sina
göromål mindre duglig flicka.
Dä va dä triveddasta lösatröl
ja ha set.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tösvurden

adj.

tösavurden

flickaktig

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tösvuxen

adj.

tösavuxen

flickaktig

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tövåder

lovǽr, n., -ed, utan pl.,
lövåder.

de ser ud te lovǽr.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

udd

ud, m., 1- hv, pl. 2- a, - na,
add.

ja stat bora o bryd uden om
sylen! 2. Oja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Klärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

udda

2 ida

udda

M. Areskoug 1926.

Sk. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

udde s.

ude r. ; a

udde

M. Areskoug 1926

Herrestads hd.

№ 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

udde

ȯdde, -an

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ugla f. j. ugor

uggla s.

uggla

M. Areskoug 1926

Herrestads hd

Lf. Köpinge

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uggla

ugla -an -or -orna

Nr 4312 St Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ugga

ùgla -an -or -orna.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestad

I. Ingers 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uggla, s.

ùgla,

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

8. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uggla

ugla, f. -n, pl. -lor, -na, uggla.

St. Köpinge, Skåne.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uggla

ùgfla, pl. ~or f.

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uggla

ùgl'à ~'àn -ol -olna

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

L. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uggla

ùggla f. ; ÷ an

ùglan hum e
sídor hôr ùde
K. f. 86. / o. gál. ugglan hon
sitor hår ute od gal.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. uggla

Ör., i överförd betyd.: obehaglig gammal kvinna

den gamla ugglan! Din otäcka gamla kärring!

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. uggla

Av. som skällsord till en obehaglig människa: en förbannad ugla En förbannad uggla, en sakramen. n. y. 90. / skad gammal / stofil. / din ugla! / Din ugla!

Öja

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7474 Öja Herrestads hd

Hugo Åreskoug 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uggla

ugla ùgla -an-or-orna

flå uglor : om den som sitter och är
tömmig under arbetet.

kum båna sidor å flå uglor
om piga som blir tömmig ud spinnrocken
kl. 10 e.m.

Högestad

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uggla II

Mina unga e grannast, sier uglan.

(= den en tycker om sina)

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ùglebò n.

ugglebo

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*ugglemök

ùglamóʒz n.

ugglexcrementer

N. f. 90.

Öja

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ugglerede

ǽglerǽde, m., – r, pl. – da,
– na, ugglebo.
dær va en ǽglerǽde i
fǽrfelǿrned.
St. Hǽrrestad.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Hǽrr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ugglerskit

ùglaſ2't

ugglexcrementer

n. f. 90.

Öja

Nr 7474 Öja Herrestads hd

Hugo Äreskoug 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uggleunge

ùgleòza pl.

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ùgleviŋa m. ugglevinge

N. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ugn

Dn, – Lm s.

– a, – na;

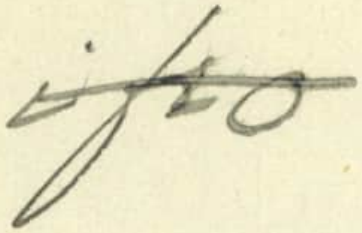
di tòda sélm

i Dnm;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ugn

ön, l-en

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

sr. skola, ha, bröd z.
önan. Di skulle ha brödet in
i bakugnen. / fäja önan
D. f. 86. rentoga bakug-
nen.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ugn

ugn, ugn

sata bröd i ugnen

i: bakugnen

Nr 4873 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ugn s.

ön r. i ²a

ugn

bakugn

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ugn

ön, m., ¹⁄₂ hn, pl. ²⁄₂ a, ⁄₂ na, ugn.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ugn, s.

on

11. Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x ugnsfjel

ugnsfjél, -en

lös träskiva, som sattes för öppningen till bakugnen.

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ugnsfjel

Ugnsfjel, – Ugn s.
en lös trädörr,
vilken man klemte
fast med lera, för
ugnsöppningen till
bakugnen;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd
Nils Benetsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ugnsfjel

ǫ́nsfjel. pl. -a.

tvålåmm el. -skiva, som man
satte för bakugnen. i'naan man
hade jåradörran.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* ugn-fjel

onfjel, -en

ett plankstycke med handtag, som man sätter i bakugnshålet i st. f. dörr.

" Bränastagen sätter man mot för att hålla den i sitt läge.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

1927

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ungnskvest

önskåsten best. sg.

bakugnskvesten, den brast

med vilken bakugnen fen-

sopades

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ugnslucka

ónslóka f. -ån

lucka till bakugn

K. f. 86.

Senare leden osp. pop. Hela begreppet (järnlucka) är relativt nytt. I äldre tid har man en träskiva (ansjål) för bakugns öppning —ön.

J. J-s.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ögnsraka

ónsrågga, -- -- an f.

bakugnsraka (med vilken askan
kratsades ur ugnen, innan bröden
sattes in).

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* ogutyg

ontöj, -ed

ontöjed ska tas inj

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 ögnaärn r.

ögnäxil s.

händen i bakugn

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge

Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2

Ontöj n.

× ugnstyg s.

ugnstyg,
redskap som användes
vid brödbakningen.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge

Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× uka, s.

ùga, sg.

ùgor, pl.

= ukka

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

62.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ulk

ulk. Lan

en fiskort

Klintholmen

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ulk

ulk, m., ¹⁻ en, 1) utan pl., kollekt., ulk. En fisk. di sior ¹ulken e sa sod o go, men dar bor sa ²liden bid aw en, nar han bor flan, 2) med pl. ²-a, -na. sk. köpinge.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ulk
s.

ulk. -an, m.

en fisksort

vi kan få en måsa ulk
men han va änta gå a spisa

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd Nybro.

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*ulka

26.

Inf. Pret.

ùlka ùlkte

Pres. úlkor

gåra ansatser att domera

N. f 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd.
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ulka

Pres. sg. ülkor

göra ansatser att vomera

han, står, o, ülkor

n. f. 9a

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ull

ol, -én

Rsprs- ord. Genuint: to

(*to)

n. f. 90.

Öja

Nr 7474 Öja Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ull
s.

ull, 'an

'ullan blek så grån

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ull
s.

øl

inén en ét skålpund øl.

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.hd

I.Ingers 1950 Exc.gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ULL
5.

UL. Lan.

Nr 5978. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ull

ull, -en

Rspors-ord med anpassning
efter dialekten; genusint.:
-a, -ad.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*ullen

ùlfen ; pl. -na adj.

av ull, ullen

en - ùlan tröja en

ylletröja ; ùlna hàsor ylle-

ärmar

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ullen ullad ulna

× ullen

yllen-

en ullen tröja.

den ulne fjälen.

de ulna (: yllebygget.)

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. * ullen

ullen; pl. ulna adj.

n. ulad

av ylle

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

en ullen tröja en

ylletröja / ulna hosor

yllestrumpor. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x ullen

ullen, nutn. ulled

ylle -; av ull.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ullen
adj.

neutr. ùlad,

= ylle-, av ylle

lènad a ùlad

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. *ullen
adj.

de, ble, ja-

ùlad mèra. Det blev j'n
mera luddist (om garnet
i strumpor, som valkeats).

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ullat;

ulad a.

ylle;

ja spant ulad,

A. J.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ullgaen

ølgåen, -ed

Nr 4878. St.Herrestad, Herrestads hd

L.Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ullstörpare
sb.

Ullstörparna
i Svenarna i socknen
Ullstorp, Ingelstads hd,
Kristl.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ulma

Pres. ùlmar

vares, bildas var i de

de_ùlmar

R. f 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ullstorp tegel.

úlstorpa tegel

tegel från en tegelbruk i Ullstorp, Ingelstads hd, Krist: l.

M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ulv s.

ulv m. j ²-a

ulv

de dær ²ænte kˈómor ud

på ulv dr kˈómor ud på

ulvs ²ǿrn : kommer inte straffet i

första led, så kommer det i andra,

tredje eller fjärde.

M. Areskoug 1926

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ulv

ulv, m., 1_ en, pl. 2_ a, _ na,
pers. skällsord.

öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

umgänge

omjäŋe, n. -d. utan pl.
umgänge.

han hådde sit omjäŋe me
fanjöŋfarken.

Högestad.

Läs: omjäŋe et

1-s

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

amsons (adv.) umsonst

förgäves

våfar skåle de ga sa amsons

me åk hav ? varför skulle det gå så

dåligt med allesammans (kycklingarna,

så att de dogo M.) Arcskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

ɯzan adv.

undan

undan

M. Areskoug 1926.

Lf. Köpinge

Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Madam

I
Ögan

så går de ögan för ögan
me dom.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd
I. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1 undan

ovan, adv. och pref.,

undan.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undan

ozan

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

28. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undan
ost.

I
Ojan

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undan
ask.

Ö'zan

Nr 5987, Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

undan

ósan

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

han ~ dro ~ stólen

ósan for ~ den ~ dár

mjèraren. Han drog stolen

undan för den där mjeraren.

n. y. 80. / ta ~ dé ósan!

Jag dém undan!

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. undan.

(ógan)

Nr 7336 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

so ha vi áltid satt ud
ógan. Så ha vi alltid satt
det undan. K. f. 86. / ja
kan flutta mi ógan. Jag
kan flytta mig undan. K. f. 86. /
so la di ógan ma lina
o. dynor. Så lade man un-

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

undan

dan linne och dynor
(): i stora kistor; bl. a. som
blivande hemgift åt döttrar-
na). R. f. 86. / Bzan, bòne,
for, hár komer tjùsta-
folk! Undan, bonde, för
hår Kommer herrskapsfolk!
(Jfr 753. Hedeskoga. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Utan
ad.

Ózan

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undan

ögan

jena dom ögan!

mota dem undan!

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undan
adv.

ö̀gan

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undangången

ögangån, pl. -a

bortgången, försvunnen.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undanskött

adj.

ö̀zan gjȯ̀t

undangjord, -stökad.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrest. hd

I. Ingers 1950 Exc. gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undantag

ˈɔ̀ːzanˌtàːg -ɐd

undantagsförmånen

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undantag

ȯ̀zantá̀g, n. el. ȯ̀zantá̀g

han sad pa ȯ̀zantá̀g.

han sad pa ȯ̀zantá̀g i nò̀na ár
(om f.d. innehavare av hemmet).

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undantag

2
öfvanlåg, n. ,- ed, pl. = ,- en,
undanlåg, underhåll bestående
i vissa naturaprestationer,
som säljaren vid egendomsköp
förbehåller sig att årligen erhålla
i sin lifstid.
1 1 2
månen sädor pss öfvanlåg.
2 2
Der e två öfvanlåg pss de två mån.

2 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Bromma.
Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. undantag

undantag n. sb.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

vissa naturförmåner, bl. a.
fritt husrum, som en bonde
betingade sig, när han
överlåt sin gård. R. f. 86.
de skola nästan altid
ha undantag. De skulle nästan
— altid ha undantag. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undantag

II.

han ~ sɛdor ~ po ~

ɔzantag. Han sitter (bor)

po undantag. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undantagsman

undantagsmän, m., -- en, pl. -- a, -- na, undantagsgubbe gubbe som från en landtegendom åtnjuter undantagsförmåner bestående i säd, mjölk, bränsle m. m.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Hälsingl.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undantagsstuga

àzantagstúan best. sg.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

rum i bondgårdens bo-
ningshus för gårdens före-
ägare, om denne vid över-
låtelsen betingat sig s. k.
undantag, dvs. vissa naturafö-
måner och fritt husrum. H. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

under
mep.

ɔzɐ

vi skɔ̄lɐ stɑ ine hɑ́tɐn ɔzɐ
ɑ́rmɐn

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

under
ad.

ögon

di hade båra en grastén

nära ögon

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

under
adv. och prep

ägon

--- han har vad anordåtor
ägon kragahólm

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

under
adv. & prep.

ǎ̀yor

sǎ hada di en beseńey di.

lǎ ǎ̀yor dom.

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

under

ozor tryckts. prep.

ozo tryckts.

--- ögonad ozo bügen

stöjuret under buken

de hörde ozor

n. f. 79/ kragahólm.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

under

ögla (tryckv.) prep.

fyra (v: stövrader) ögla-

här hast (se u. stöv-

rad).

N. f. 87.

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

under
mes

ögza el. ögon

di hade hogärastäle ögza gösed

dän kom kvigan me störa pipor
ögza ärmen.

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

under II
prep.

Ögon fås tid

Nr 5023. Borrie. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undet, s.

Ozon

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

64.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

under
ask. Lpsp

ozo

den hor ozo bjerkholm

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1
ozor

under

under;
invid

han sad 2 ude ozor
vägen (och förrättade sitt behov)

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

under

2 2
ozz, prep., under.

2 1 2 1
ovr kalln lidzor ozz kaklonan.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

under
att a pep.

öga

den va ärta i benäged
öga min tid.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

under
prep.

koja mjöla ozon bjerjöholm

Höga mölla, underlydande
Bjerjöholm.

ozon tiden vi jik a lèste ----

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I åga tryckst. under
prep.
åga tryckst.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1960.

stré åga, kredjan
strå (halm o. d.) under
kreaturen. / där va
n. f. 90 / järn åga, dom
det var järn under
dem (d. v. sladmedarna).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

under

prep.

den kvästkor

ogla bénan. Det "klas-

par" under fönsra (t.

ex. Då man går på en

fuktig äng).

m. f.

Nr 7:474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. under sb.

ögon

I uttr. som: de e. ögon. Det är inte att undra över.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. ǎzor tryckst. 2. under

prep., adv.

ǎzor tryckss.; ǎza tryckss. (se lapp II)

Om rum och tid.

ja ~ rǎga ǎzor ~

sǎglan. Jag rakade under

sängen. K. f 86. / ǎzor ~

krǎd under kriget. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. 2. under
prep. adv.

han ~ krävor ~ ej
~
ögon ~ mätorna. Han (o: kat-
ungen) kryper in under mato-r-
na. R. f. 86. / 50 ~ fuk ~
en ~ ja ~ klämpa ögon ~
tofflorna. Så måste man
ju spika fast läderbitar
under tofflorna. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Hörrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

2. under

prep. ack.

so ~ kasa ~ dén

o ~ kom ~ íz ózor. Så gled

han och kom in under (d: kal-

men) d. K. f. 86. / var ~ kát han ~

kruvor ~ íz ózor ~ sézen,

när ~ de ~ öskar. Där kan han

kryper in under sängen, när

det åskar. K. f. 86. /.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV.

2. under

prep. adv.

då krev han vrst ozor båred. Då kröp han visst (in) under bordet.
K. f. 86. / --- när de strygjor ozor tåg --- när man stryker mur brukr under tak.
N. f. 80. / han e fjèlen ozh bénen. Han är kitlig under fötterna. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

underbyxa

²ȫzhbȍjsa, f.,-n, pl.- sor,-na, underbyxa, byxa som bäres under en annan. Förek. mest i pl., kalsonger.

den vȅnstra ²ȫzhbȍjsan ¹hȁnzor ²nȅjanȍm hȋn. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

²klȁrr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

underbyskor

Åzebójsor pl. sb.

kalsonger

K. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

underbyxor

ångabågsor pl.

kalsonger

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

det
uppiet,

öpid

— a pl.

vara glad för;
dan va sama sam
va öpida mä
nes

Nr 1588:1 Baldringe, Herrestads hd
Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Underdyna

Överdyna

stor bolster, tjänande
som madrass.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

de underjordiska

de underjordiska

de underjordiska,
trollen m. fl.

Rep-form!

1-5

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

underkjol

ångorfsjål, ½ – 1 kr

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

underkläder

Överkläder

R. f. 86.

Tvol. nyare ord med anpassning efter målets ljud-

Nr. 7563 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 underlöpare s.

Oxhalsare r. j. pl.—

bom på vilken den färdig-
värda räcken upplindas.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× underläpe

ögonlocken best. sg. mb.

underläppen

Jfr × överläpe

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

underredan
adv.

österut
nertill, nedanför, undertill
de - ligor där österut.
Det ligger där nedanför.
R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x

under-nedan

ongenån

underhåll.

den liggjer ongenån.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

under-neden

adv.

1

ögonen

nedanför, i runden.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

underrätta

ögärläta, =

undervisa

har - du - nú ögärlätad
nom, har - han - ska -
göra? Har du nu undervisat
honom, hur han skall göra?

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

underrätta

ùndorèta, =

1:a leden uppl. pär. 1.1–s.

undervisa, instruera

d. ùndorèta na. De

instruerade henne. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undest
adj.

ö̀zorst

i de ö̀zorsta lå̀vad

(på halmtak ; jfr lav)

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undertill

ögon tå' nertill

den - ligor där ögon

tå'. Den ligger då' nedtill.

D. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undertröja

ɔ̊ɔ̊ɔ̊

undra

ònra, =

Pres. pl. =

vi ònra, har, han, har,
vád. Vi undra, var han
har varit.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undras

ònras

ja ònras

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2
ɔnras

undras

ja kan 2 ɔnras har du

undra

har da 2 vårɛd .

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undras

vb.

ònras = =

l. ònrás (med stärkt betryck
undra på ultima, trol. mel-
lan fortis' o. semi-
fortis).

vi ha ònrás, om èrik
ha tad stödénten.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

R. J.
Hedeskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undvika
vb.

ɔzvɛ́dzə, ɔzvɛ́dz, ɔzvɛ́dzəd

han ~ ɔzvɛ́dz o ~ gə ~ dɛ́d.
Han undvek att gå dit. /

dɛ́ kɔnə ~ vɛ ~ ɔzvɛ́dzəd.
Det kunde vi ha undvikit.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ung, a.

oz

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ung
adj.

aj M. -a

dæ som va äga mäna, di
dänsa me di' ö'se.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. {ôʒ/or
{ôʒ/ i pl. -a

ung

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

när - ja - va - ôʒ när
jag var ung. m. f. 80 / d. e.
val - ʒgen
m. f. 80. / ôʒor mänʒa
R. f. 86

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ung

adj.

øy

dee en øy kan

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ung

øg

de kan vad nan jå va

mied øg.

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

ung.

Det är väl ingen
ung människa (vagt om en
person). D. f. 80. / Dåtta var
en gång präst. Det här
var en ung präst. x1 D. f. 86/
bära en gång bara en
ung (präst), dvs. en helt
ung präst. D. f. 86.

x1 Med understrykande av det faktum, att prästen var ung.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

ung

en ung pójke, en yngling.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ungdom

ɯydɑ́in

de va jɑgɯ́ i miń ɯydɑ́in

Nr 4312 St Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ungdom

ongdom

ja. ja vid ente korna di ska blö,
fair ongdomen kan snart ente nod.

Nr 3966 Bedinge, Hörstads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ungdom

ozdómen best. sg.

de unga

K. f. 78

Nr 7472. Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

unge, s.

öxa

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

29. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

unge

ɔ̃ŋk, m.,- n, pl.-ŋa,- na, unge.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

unge

ògg ; pl. ˋa , ˋana

barnunge

han - pˋisa ògana .

Han prygla de ungar-

na . Nr 7474. Öja, Herrestads hd

un. f. gHugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

unge

ǫ̀zka ; pl. ≈a , ≈ana m.

t. ex. fågelunge ; år.

barnunge

n. f. 80.

k. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ungefär
adv.

yzaftér

N.A.

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ungefär

ɛ̀ŋɛfæ̀r

N. H.

" "

åven ŋŋɛfæ̀r

Nr 5073 Sövestad, **Herr**estads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ungefär

ungefär

de ~ é ~ vel só ~ ungefär.

Det är väl så ungefär.

M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ungefärligen

ungefärligen, adv., ungefär.
Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ånghäst

ångh´ást, -´-en, -´-a

m.

(av hankön)

M-f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ungkarl

östkåra pl.

u.f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x ungkräk.
sb.

ɔzkrɛ́ʤz pl.

ungnöt, ungkreatur

R. ʃ. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* ungöke sb.

ɔzɛ́ɔʃz n.; pl. =

T. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uniform

onjeförm, m., -en, pl. -or, -na, uniform.

Nu ska hären ja se hur
gåben ser ud i sin onjeförm.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Klärr.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

unna

ösza / 1- szor, pl. 2- sza, 2östde,
östl, östd, m. och f., n. östt,
pl. 2östda / fr., unna.

2Edhen i, dsd e ær vël östt.
1Mören östor knafft glëtana
en bid 2rëkti mad.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

klärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

unna

vb.

ȯ̀zza, ȯ̀zzda

Pres. part. ȯ̀zzanes.

da. ȯ̀zzda. dȯ̀m ált gȯ́t. De
unnade dem allt gott. / da.
e. vél ȯ̀zzanes. Det är väl
unt.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
R. f. 86.
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lepp
adv.

op

en ska ga höjt óp.

Nr 4062. Bjeresjö. Herrest. hd
I: Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upp

of, adv., upp.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Skåne

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upp

o/r

di' som bòde den sist di
kom o/r te sòvesta

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upp
med v v gr.

Se i de flesta

fall u. upp

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upp

o/

ó/ me di ! = stig upp, res dig !

jämte en biform óped

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upp-emot
adv.

ópimǫ́d

han hade vad níti ǫ́ǫn.
ópimǫ́d, nú.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upp i det
adj.

opiad

sinnad på, intresserad av

vi e inte så opiad a gå

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads **hd**

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppe-ifrån
NV.

ùpeifrå

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upp till

o'p ti'

inne, intill

ja, jènast o'p ti'.

Nr 5023 Borrie, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppansad

ópånsad, neutr. =

repenerad, i stånbatt

dèta hùsad e mỳcket gvon

hónna dè, men sa e de

ópånsad.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kyrke

ope

vi va ope i kaljéps gå'n.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

typ

ò/pa

anv. om vanligare belägna orter:

ò/pa i tráde

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppe

med togr

Sc oppe.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× uppet
adv.

óped

hiforn till op

de va lágon óped.

Nr 5987, Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ upet
adv.

óped

biform till opp (endast starktonigt)

dæ ægte di kroben óped.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× upet

óped, bifom till op

di fluta óped på den

ándra läyan

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× uppet

óped

= upp

ja kalla lia vet óped.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ uppet
adv.

óped, hjälm till op

di kona sat fönstoren
höjare óped

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppfinning
s.

opfinn-ng m.-or

(Nyare ord i målet).

Nr 4878. St.Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upptunen

óftujsen, pl. óftujsna

" vèjaven e rèsada sa di
ftúr, nar fúrstonen va
óftujsna. G. N.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppfödd

óp.fýd el. óp.fuid el. -oa

ja e fiskana óp.fýd

Nybro, J.N.

ja e óp.fuidon hér po plá.san-

J.N.

Nr 4312. St.Köpinge, Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppfödd

p.p. öpfýdor

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppföld

ópfúd; pl. -a

uppföld

ópfúda pa-flåska

uppföda på flaska (om

lamm)

Yt. Herrestad 97.

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppför

1
öfför, fref., uppför.

i kan 2 järna gå 1 öfför bå 2 k.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x uppföra

1

öppora, adv., utan ff

komp., uppför, uppföre,

uppåt.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

[illegible]

[illegible] kyggavel

ɑpgó̱wl, n. ö̆fre dörrporten.

Herr.

100. Venestads hd.

H. Modin.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppgödslat

a.

öfvergödslad, sentr.=

väl behandlad med gödsling.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppigenom

opijkn̄en l. -jkn̄an,
prep. och adv., uppigenom.
i l̄en Bloj opijkn̄an skorstl̄en.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Hårr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppkörsel

o/c tjörsel. -en

i körsel. som stiger uppåt

t.ex. vid St. Herrestads gård.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× upplagad

óplåvad, neutr. =

uppstaplad, upplagd enl viss ordning

p.p. av lava óp

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upplysning

oplýsning

(information)

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upplyst

oplyst pl. -a

ja se folked va ente oplysta

då ihelon.

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upplåndskt
adv.

oplánst

skaka oplánst : om uttalet
i övre Sverige.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd
1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

oplänzz m.; -a uppläsning s.

person från skogs-
bygden norrut
(Färs, Albo, norra
Ingelstad och Järnestad).

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x upplöt s.

2 äpled r. ; -a

1 överskycke i sörtsen

M. Areskoug 1926.

Lt. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppmuntrad

öfvermäktig, neutr. =

den var öfvermäktig så bra som så

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upp- och nervänt

o/- a nérvénd

héla vénden e rént o/-
a nérvénd.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upp-passare

opásare

hantlangare id halmtaktäckning

dær vá täfgaren a én

opásare

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

apritad, apritad, apritada

uppritad

uppritad

sa sta de apritada pa tavlor.

M Areskoug 1926.

Lk. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upprostad

óprygstad

förrädiwad av rost

kákelugnen va óprygstad

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upsagd

ˈapsˌador , ˈapsˌat , ˈapsˌada .

uppsagd

M Ar skoug 1926.

Lt. Köpinge Herrestads hd. № 303

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppsatt

ópsat, p.p. av sätta ól,
uppfört (om hus, spec. med
stomme av konstruktion)
de va en lólägga som blev ópsatt,
som blev leverán.

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppsikt

opsíktan beat. vg.

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×uppskov

~~ab~~.

opskúd n.

uppskov i mål (vid rätte-
gång)

m. f. pl.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upskov

opskåv

(t. ex. anstånd med betal-
ning).

Rsprsord med ljud- o.
accentsubstitution.

Nr 7537. Hadeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppskrïven
a.

óp.skrïven, -ad

ja han fæd óp.skrïvad ---

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

öppskuren

åppskåren ópskoren

akv. i bl. munvig. men lå i munnen.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppskuren

öpskoran. pl. öpskoana.

dær va en liden mòse dær
ùda, men dén e öpskóran.
hâ = förhukad
men di e snârt öpskoana nú.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppslagen

óp slå n . pl. -a

h. = uppförd

så va di' óp slå na me leavéđđa

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upslagen

ópslåan pl. -a
= förpläga, understöd

dåa ble di' èrta mièd ópslåna ina
dé
(om ett kontantbidrag, som fattig-
hjonen fordom åtnjöto.)

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upslagen

neutr. ópsl[å]d

h. = uppfört

válved e ópsl[å]d.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppsliten

Ópslédan

en e lént forslédan a

ópslédan .

9. f. 1870.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppsliten

Öpsleden, neutr. -ed

O.L.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I.lrgers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppsliten

öpsledan, pl. öpsledna

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppsluppen

ópslapan, -slapan, -slapad

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

113.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppspikad

ópspijad

den va ópspijad me spjèlor

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppsitten

åpp sidan óp s̲ dan

upp stigen, som stiger tvärt upp.

Den som ska tänka på å få nod, ska va åpp sidan.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upptagen

óftán pl. -a

vånadstenn

kann vöven sónna óftána

mátor.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upptill
adv.

opté' = intill

gå'an som lidzon opté'

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppväxt

opväxt, m., -en, utan
pl., uppväxt.

De va min fel enda sa
fit för boenorna ihelor
i min opväxt. Bromma.

Klärr.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppåt

ópod

ópod lánad

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppåt

adv. å prep.

o/ɾ-ó-d

inåt, intill.

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppåt
adv.

ópod

= intill

di kom te a sätta ryggen ópod

= de råkade sätta ryggen intill väggen

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppåt

opad

äv. = ovanut

Nr 6073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppåt

ofråd

ofråd landsd = i övre Sverige

(eller redan i norra Skåne)

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upåt

ópad

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppsat

1
Opod

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppåt

adv. & prep.

ópad

innåd, intill

jå, dær va nån pilatrå ópad en vèj.

ópad vèjzana.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upprät

ó'rod = konst

Lìde ó'rod i fæ'rs hæ'rad

Nr 4878. St.Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppåt

ofród

= inåt. intill

kan både ofród

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppät

adv. å prep.

ópad

skänrya e väl hörda

ópad lánad.

I: i övre Sverige.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upåt
adv.

ó'pod el. ó'pad

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppåten

Öpeden

de e öpeden inåd : säges om någon inkomst som strax måste förbrukas för de nödvändiga utgifterna.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ur prog.

Saknas i mäkt.

Se u. av.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

y met

n. lärad

välsmakand, delikat.

Ack, dit bröda va så ured.
Å hade öl, å va så ured.

Högestad

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

urinbrunn

urínbrónna

pl.

N. f. 80.

Ifr i v. Sk. pissabrön.

Förr leden resp.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

umakare

umägare, -en.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

usch

us itj.

ussj (2)

de e fårled henånt a sia po en ånen le, us har den e gåmeldas sia de.

M. Areskoug 1926

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

usling

usling ùslig

sjukling.

hå liggjor en usling

kögentas

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

urmakare

urmágare -an pl.= , -arna

äv. klòkamágare.

Nr 5978. Bromma, Herrestads hd

I.Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

urna
s.

lärna -an

Nr 5073 Sövestad. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ut;

hed ad.

de e ju ädlat

o kuma hö lid;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ut

ud

Jå kom ud i ålt de bösa vöred

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ut
adv.

ud

knast nid te en gån

Nr 4312. St. Köpinge, Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ut

sed, adv., pl.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slåen.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ut
adv.

ud

úd på vózan

N. Y. 79.

Nr 8023 Söves:ad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ut

ud

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

38.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ut

de va lånt wid po kvälen

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ut

ud

dær e tröl i bäken,
di koma ud om
kvälana. Det är troll i
backen, de komma fram
om kvällarna.

n. j. 40

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

ut

ud

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

kom - úd kom ut /

ladzor - úd lagges ut

(penga-) / han - gek - út *)

dér. Han gick

N. L. 80 / dit ut. K. f. 86.

K. f. 86

*) Med övers. d > t

för d.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. ut

de rende ud igen
Det rann ut igen. K. f. 86. /
de tala ~~ö~~ ö ut ören.
man talade inte orden till
slut (d: stympade orden).
x)
K. f. 86

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

x) Tillägg: de slenta ~~ö~~ ö vor
dom! man gled hastigt över
dem.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III. ut

dær skola ålla gå
ud óm dán. Dær skulle
alla gå ut om den, ut ge-
nom den (d: förstugan).
K. f. 86. / --- om de kona
få bòlamòren ud --- om
de kunde få ut det innersta
varet i bålden. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV. ut

dr. ha gravad ud
bàken. Man har grävt
ut backen. N. V. 80. / ned
på kvälla (gamska) sent
på kvällen. N. V. 86. / — när
vi då kom ud om. vår
vi då kom utanför dörren ...

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
N. V. 86.
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utan
konj.

wèdan = annat än

dé ska jä èntə sí, wdan dé
va snèLá

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utan

ùdan = annat än, om icke

--- ùdan nær hanses tós

komor hùm a jélpor dom

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utan
konj.

ùdan

h. = annat än

hén ha vi àlli sát ùdan.

" spòta ".

Nr 3073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utan

konj.

ùedan, svagton. ùedan

= om ièke, annat än

han e ìya prèston, ùedan de

sùpon

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utan

prep.

ùtan ùtan blott, endast

da e ùtan ùtan en

gùlta. Det är bara en

gylta (som annars

grisat) N. S. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1962

Sövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utan

Konj. m.m.

ùdan

= med undantag av, utom

nùe e di dèa àle ùdan hán

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utan
konj.

wdan = annat än,
om icke

jå, dr va ènte wdan va
fèstlia tafé̲la
(som konsul Lundgren äkte i fyrspann)

Nr 4873 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utan

wèdan, wedan

= annat àn

de kan àita vad wedan

en hál bír.

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.hd

I.Ingers 1950 Exc.gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utan

ùedan = annat än, men än

vi' vå' ènta ùedan vara

èna (på begravningen)

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utan

ùtan

dæ, re, nokr ùtan
spòra dá. De redo
og utan sporrar dæ.
M. f. 87.

St Herrestad

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Arenhem 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. ùdan först. utan

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1901.

I förb. ǹta --- ùdan 'blott, endast', 'bara'.

da ~ e ~ ǹta ùdan ~ kóvor.

Det är bara kopparslantar.

ja ~ har ~ ǹta ùdan ~ kóvor ~ bórsan. Jag

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. utan

har bara koppars lanter
i bören. K. f. 86. / här e
ingen av förstana ha
hälsad ifrån dina. Det
finns ingen av förstena som
har hälsat utom denne.
K. f. 86 / de klämta åt te,
ifrån nor. da. brända

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III. utom

Man klämtade inte
i kyrkan, utom när det
brann. K. f. 86. / Det var
vel bara våred, sedan
sjön. Det var väl bara
överdraget till dynan, utan
fjädrar i. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV.

utan

stat ̃nta dær ùde,
ùdan ̃ kóm íg! Stå ̃nte
~ dår ute, utan ̃ kom in!
R. f. 86. / di ̃ kan ̃ ̃nta
gå ̃úd, ùdan ̃ di ̃
~
ska ̃ smörja ̃ sl. De
kan ̃nte gå ̃ut, utan att
de smörjer in sig. R. f. 86
(om myggplågan i Lappland).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

V. utan

so fick de
inte sälja, utan de
skola ha en ägen.
Så fick de inte sälja (någon
bil hos bilfirman), utan att
de skulle ha en annan i
utbyte. K. f. 86. / "ja", sa
han, "de e inte utan en
fiskn[illegible]da." "Ja", sade han

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VI.

utan

(läkaren), "det är bara
en fotknuta." K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utan

ùdan = annat än

/à vé/d ènte, ùdan ---

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uten II

di vesta ènta áw awed,

wedan a gáw

Glans

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utan

udan = annat än

di fek ènte sälja udan
öl på slúted.

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utan

ùdan

ùte ùdan = ùte annat àn

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I.Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utan

wdan = med undantag av

di kona ga ej i vikan

bägty som hälst, wdan prästa-

-fruen (med undantag av prästfrun,

som hade sin bestämda bänkplats).

näml. i Hemestads kyrka.

Nr 5023. Borrie.Herrest. hd

I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utan

ùdan

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

59. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utan
prep.

ùdan

en kan ùppna ùdan nyckel

fl. f. 1941

ùppna och nyckel usp. län.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utan
konj.

--- udan sa sjön ja ---

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utan
konj.

ùdan = om icke, annat än

ànans e han ìja ùdan ýsta

Nr 5116 Hedeskoga, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utan

ùdan

ìnte ùdan = ìnte annatàn

ìnte ùdan i nåfál ...

Nr 5987, Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utan:

inte nedan = inte annat än.

dan e inte nedan en nedå /ö:n te.

Nr 5987, Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utan

konj.

udan = annat än

den vä ena, udan

noxa mäxa.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utan

ùdan = annat än

vi sjä àlli ùdan "dámen".
de va ènta ùdan domdistihèd.

Öja.

Nr 4879. Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× utanböling

ùdanbø'lɛg m. sb.

utsockens person

Jfr utböling

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utan för

widan för

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utanför

ùdan fóa

öja.

Nr 4879. Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utanför

ùdanför el. ùdan för

dan e en vànnry ùdan för

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utanför

utanför

a lid ena utanför

förstudörren

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utanför

Midan för

fyk. S.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd.

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utanför
adv.

ùdanfòr

én èyanfòr a én ùdanfòr

(stod på bägge sidor om väggen
vid beklädning)

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. utanför

ùtanfö'r *); utanfö'r **)
ùtanfö'r **)

hær ùtanfö'r här utan-
för

*) K. f. 86. **) M. f. 80

där e gå'lor ùtanfö'r.
Här är galler utanför. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. utanför

udanfor

vèdzana utanför vägarna.

K. f 86. / dí sata hán

udanfór. Det satte

han utanför. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× utanför
adv.

ùdanfó'r.

utanför

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× utani

²ùdaniˋ, prep., utanom.

Brénan ¹ e tet ²ùdaniˋ pleˋsan.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Klass.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utanlomma

udanlöma f.

ytterfiska

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utanläxa

ùedanläksa pl. -or

de va ùedanläkson a
ìyanläkson

nä hasförhör
jo ìnnanläxa

Nr 4879 Öja, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utanom

ìdan ó'm

utanfó'r

Nr 4873 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utanom

ùdånom

utanfö'r

ùdånom byan

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utanom

ùdanoin

utanför

jùnast ùdanoin bròine bý

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utanom

ùdanom

utanför. bortom

ja va pa ét stèle hèn

ùdanom kàlsfält

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utanom

ùtan óm

dar ligger en gård
ùtan om. Det ligger en
gård utanför (byn).

K. f. 28

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Yt. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utanom

udanóm el. udanóm

utanför

dær e en dám udanóm

fjönkegården.

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utanom II

ùda på gården, ùdanom
hùsa

Nr 5023. Borrie. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utanom

utv.

ùdan óin

= utanför

Nr 5116 Hedeskoga. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utan-omkring

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utanpå

ùdanpå prep. adv.

Nr 7536 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

ùdanpå dòrorna utan-
på dörarna. / dr. spr̀dgza
K. f. 87. / halm ùdanpå.
nan spikade halm
utanpå (d.: den ler-
klinta Korsvirkesväggen).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utanskal

ùdanskál -an

yttenskal

Nr 4062 Bjeresjö, Herrest.

I.Ingers 1950 Exc.gr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utantill

ùidantz

lesa - ùidantz lèsa

utantill

m. f. pl.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x) * utarligt
adv.

ùdàlad

befinnande sig långt ute på
det underlag man sitter på, långt
ute på kanten av något.
(= ùda-på-kánten)
sétt ùta so ùdàlad, kat!
för inte så långt ute på kan-
ten (av fönsterkarmen), katt!
H. J. 86.

---

x) med starkt betryck på penult-
tima, trol. något starkare än semi-
fortis

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× utarst
adj. o. adv.

ùdast

yttrast

tá' den ùdaste!

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*utast

ùdast

ytterst, längst ut befintlig

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× utbållnad

ud bål nad

uppsvälld, som svåller ut

(p.g. av fuktighet)

sån blev so ud bål nad

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*utbarad

údbárad adj.

ekonomiskt utblottad

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ utboling

ubolinj ubåling

en okynnig pojke

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utbredd
adj.

ud bréd

den lá ud bréd

(såden som skulle tröckas)

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utburen

<u>ú</u>d<u>b</u>o<u>r</u>en

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

38. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utbygge

utbýggja, n., pl. =

fína utbýggja

ansåg J. P. där än på Bjeresjö kyrka;
i verkligheten endast tre, ur byggnads-
historisk synpunkt.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utbygge
J.

ud bygga

m. f. 1881.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utbyggnad

sb.

utbyggnad

N. f. 79.

Kop- lån, anpassat efter målets fjärdskick.

J. J-s.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*utbåling sb.

ud̃búlŋ m.

vanartig pojke

da e en rèkti ud̃-

búlŋ. M. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ut.böling

ùdbø̀lɛz m.

utsocknes person

Jfr *utanböling

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utböling
sb.

udbøling m.

utsocknesperson

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ute

ùde

di lǫ lǽjor ùde imǫd
bǿge te.

ùde pǫ gǽrn, ùdanǫm hùsd.

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd
I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ute

lède

lède i márken

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ute

ìde

lœ́yor ìde pø vastorlén

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ute

dær ùde, læjon ùde ijæn

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ute
adv.

ùde

den ùde i bålnya

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ute

ède

dv. om platsen belägna vid kusten:

ède va svärte

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ute

ùde

anv. om västligare belägna orter:

ùde i svärte

ùde i abakás.

Nr 4062 Bjeresjö, **Herrestads hd**

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(1)

ùde

ute
adv.

dær e an rèkte stèta-
ùde. Dær ute ær en rikti
flæck med fastare mark
(d: æ en mosse). / ùde på
N. Sv. 79 / en vbz.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962 Sövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(2)

ùde

ute
adv.

de va en fårh tòga hær
e ùde. Det var en förfä-
lig dimma det är här ute.

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ute

ude ùde

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ute

ùde

han hàr en màsa, pannélsan,
dèi ùde.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ute

ùde

anv. om något från centrum av
byn avlägset:
han bòda hèr ùde tàt inòd
bofedàl.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ute
adv.

ùde

rastaràd bàde èga a ùde

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ute

Läzor lida

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ute

ùde

de e lánt ùde. Det
är långt ute.

n. f. 60.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. ute

ùda

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

ùna ùda mød fredriks-
bærj*. Anda ute mot Fred-
riksberg. / tún dær ùda!
* N. f. 80. / Tänd lampan där
ute! K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. ute

da e kált ùda.
Det är kallt ute. K. f. 86. /
här e so mån blòmor
härùda. Det finns så många
blommor härute (d: i trädgården). K. f. 86. / ùglan
hum sídor hér ùda o
gál. Ugglan hon sitter härute
och gal. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ùtei

ùdaì adv.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Dæ va brèa ùdaì, o
so smålna dæ áw.
De (eì visst slags kniva)
va breda utei (långst ute),
och så smalnade de av.
R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× utet

ad.

ú'dad = ut, ud.

so' kom kan ú'dad.

Nr 4312 St Köpinge, Herr. hd

I Ingers 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× utat;

vidd adv.

ut;

-- om en inte gör

vidd;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× utet
adv.

ud ad (av ×ut-dit ?)

i form till ud: exakt samtonig.

ji si ud ad, begiva sig ut.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utfartsväg

utfartsväg -en

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utfattig

ú:dfá:ti

man dé:n kan ble ú:dfá:ti

dæ:r på stè:lad.

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utfattig

ud¹fåti l. -or, m. och f.,
n. -tet, pl. -tia, utan komp.,
utfallig.

ja lo en slöjtig fö had
ja hådde, men sö byft den
ud¹fåti o sin möte ja
i fåtihüsed. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utfattig

ûdfa'ti, pl. -ia

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utflyttad

Idag är det en gård, som brinner
här, som är blen utflyttad

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utflyttad

mídflítad, reuta. =,

fl. -ade

t. ex. om gårdar i enskiftestiden.

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utflyttad

ú́dflu̍tad, pl. -ade

(om gården utfl. m. byn)

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utflyttad

ud flutad, neutr. -, pl. -ade

Alla gårdarna blev udflutade.

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utformad

utförmadh pret. part. pl.

Regn-ord med anpass-
ning efter målets ljud- o.
accentförhållanden.

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

udfórska (inf.) utforska

udfórskad (sup.)

Rspts-ord med angivning
efter målets Gudsbick och
accentsystem. / men ad-
var - gränsen gär, dé
e. dar - ingen o. har -
udfórskad. Men var gränsen
går, det finns det ingen som
har utforskat. T. L. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utfärd

udfœ́rd

(i'nlärnat)

vi va på udfœ́rd

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× utföra

as.

ud'fo:ra = utför, utåt

a:le do:r:or, som di' se't:or,
ska ga ud'fo:ra

J. S.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× utföra
adv.

útfóra

utför

man böja äga a slå

útfóra

(vid slaktning.)

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× utföra

adv.

ût'fo'ra

utåt, ut för

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

... när de trädde
ût'fo'ra ... när de trampade
utför, gick med fotbladen
vända utåt. R. f 86.
de gick väl lid ût'fo'ra
för'en. Det gick väl lite ekonomiskt utför för honom.
R. f 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utför(e)

vädfore

utåt

när en fjär ifra ýsta a

fjär vädfore ---

Nr 4062. Bieresjö. Herrest. hd

l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ut för ett

ud for ét el. u for ét

ständigt, oupphörligt.

du luor ud a íg u for ét

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ utgalen

útdgálen, neutr. -ad,

utskriken, beryktad

hèla hàrestá de e sa

útdgálad for sin bràa jór.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† utgalen

ud gal en

= baktalat, utskriken

en fai je dåmm fair å ente blå

udgalen (om majsjungare m.fl.)

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ut gammal

úd gàmal; pl. úd gàmla
mycket gammal och dår-
genom orkeslös (om män-
niskor och d. c. hästar).

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utgammal
adj.

ûtdgàmal

mycket gammal (och
skröplig till hälsan)

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× utgravd

ú dgrå vad, reute. =, pl. -ada

utgråvd, t. ex. om väg.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* utgravad

ú:dgrå:vad, s. =, pl. -ada

ja tror di' e ú:dgrå:vada

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utgrävd

Útgrå'vad, neutr. =

utgrå'vd, t.ex. en
bäcke i väg.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× utgravad
ag:

útdgrávad nr.

utgrávt

--- ìgan dær - blé - útdgrávad.

--- = innan det blev utgrävt

där. Pk. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utgropad

uédgraovad . runt . =

utdikad

dan e uédgraovad nué en

hél dél .

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utgudad

ûdgûdad

utstyrd, utspökad

han va så ûdgûdad, så
fortârlat.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. utgången

vidgån

den ánra e. ósa vid-
gán. Den andra (katten)
har också gått ut.

N. f. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. utgången

ú:dgå:d n.

Jmtlr.: ha ~ údgå:d

ha gått dräktighetstiden
till slut och vara färdig
att föda (om husdjur: ston,
kor, suggor etc.).

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utgångssvin

utgångssvin, -et, pl. =, -en

svin som skola överleva och som få gå utomhus och rota.

Jfr. fetesvin.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utgöra, vb

udjóra

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

48.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uthuggen

lédhögen

(av höga léd/

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uthus
s.

wdhús, -ed. pl.=. -en

--- ligga wde i wdhúsen

(fick tiggare och kringstrykare göra).

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uthus

udhús. -ad. pl. =. -an

udhúsan de e dòras.

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uthus
sb.

udhuusen best. pl.

en gårds ekonomibyggnader:
stall, loge etc.

N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utthuslänga

ùdhuslæŋa -an -or -orna

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utkant
s.

udkånt -en -or -orna

--... i udkåntorna av måine ...

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utkommenderad

Avkomdénad, pl. -ade

(till militärtjänst)

Nr 5023. Borrie. Herrest. hd
L. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ut körsel

utkörsel sb.

ställe där man
kör ut från en gård.

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utland

best.f. mdlånad

di va ège ifra mdlånad

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utlevar

1 üdlovad l.-or, m. och B.,
n.- vad, pl.- vade l.-vada,
utan komp., utlefvad,
utgammal.

hör bo bära 1 üdlovada
2 månsor i dita 2 hushåll.
Högestad.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hänr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utlevad

äldlåvad

M. F. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utlevad

ûdlevad y.
ûdlövad ä.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ utlikad
adj.

úd lígzad

jämnad, om takhalm.

hálman blek úd lígzad só.

tillgick så att man med båda händer tog halmstrån rätt ~~ut~~ upp och ner och stötte dem i marken.

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*utlägg

úlèg n. sb.

slösare, slösaktig person.

dan e ett riktad úlèg. Det är en riktig slösare.

N. f. Nr. 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utländsk

mdländsk pl. -a

mdländska bya

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utlåning

utlåning, m. l. f., -en,
pl. -ar, -na, utlånding.

Sk. Köpinge.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klar.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utländ

médlænd pl. -a

di va jo médlænda

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ú dlärd

ut lärd
adj.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utmed

Se imedan

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utom
prep.

ùdom

di flùta nàstan àlri ùdom
fonsámlegen

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utom
dsv.

ùdom = dessutom, därtill

a sa mèjonskan ùdom

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utom II

dær lø två lús té mdóm.

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

udpressad

× utpressad

(utpränglad)

utsirad

dær va fjärnor a tulpånor
udpressad på blekjärorna.

den som hådde mest udpressad
va mest åmtsektor

M. Areskoug 1926

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× utsirad

vidprizlad

utsirad med ornament;

t. ex. om konstnärliga ut-
skärningar i träsnitt, om
intrycktа mönster i upplagt smör.

Jfr pringla vb

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utrakad

/
vidragad , p.p. av raga vid

t.ex. om aska

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utsedd

neutr. vidsét

de två val av vidsét

förutbestämt, av ödet bestämt.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utsikt

udsikt – en

have mycket stor udsikt.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

udsikt r. j -or

× utsikt s.

åsikt

dør e ænte tvæu mænskor

ha ens udsiktor.

var a en ha sina udsiktor.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utsirad

adj.

udsirad

Kr. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utskickad

útsíttsad; pl. -ade adj:

du. ble. ja. útsíttsada.

De blev utskickade.

n. y. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utskriven

Vedskäran

(från Lassarette).

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utskuren

på. ŭdskorna

dom va rèktia figŭror
ŭdskorna.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utskuren

tidskörna
obest. pl.

tidskörna gärtan ut-
skurna hjärtformiga figu-
rer.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd.
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utskälld

ud'gäld pl.-a

dä' ble di ud'gälda baa

Nr 4878 St. Herrestad, Herrest. hd
I. Ingers 1950 Exc. gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utskärkning

medgärdning – en

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utskärning

Benämningar på redskärningar pl.
(t. ex. om snidade prydnader
i träverket).

M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utslagen

Ädslån

med hudutslag. behäftad

med hudutslag

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× utslagen
adj.

vidslån

behäftad med huduteslag

han var vidslån

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd.
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utslagen

úd slåŋ pl. -a

ål dåŋa va úd slåŋa.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× utslått

utslått n.

sb.

hudutslag.

Jfr utslagen.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utslått

ättled, m., -en, utan pl.,
utslag, huduts lag.

St. Köpinge.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× utslätt s.

2 udslet n.

utslag

M. Areskoug 1926.

Sk. Köpinge Herrestads hd

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† utslått

udslått udslät

utslag, sjukdom å huden.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× utslått

udslæt n. sb.

hudutslag

N. f. 86. / udslæt. Han har / fått hudutslag.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utstöfferad

lédstaféråd, neutr. =

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utställning

utställning, -en.

Nr 5116 Hedeskoga, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utsäde
sb.

Se sagn med så-

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utter 9.

ˈödor m.; best.f. ˈödorn.

pl. ˈödra; best f. ˈödrana

utter

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ulter;

dör, – ur s.

dra, – na;

dar e dra i

ur; J. P.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ulln

[1]Ödor, m.,- hn, pl.- dra,- na,
ulle.

[2]Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

[2]Slåtter.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utter 9.

Ódor

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

80.

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utryck

utrzýk n.

ùtrzýk

s. f. 86. / olíga ùtrzýk olika utryck (för en begrepp).

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utbrytek

utsträk n.

talesätt

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utröskad

vb.

úd'tórsad

pret. part. n.

ej utr. ha ~ ha slut-

tröskat.

N. f. 79.

nú har vr úd'tórsad

NF 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Sövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uttröskad

úd.tö'sad l. úd.tön'sad n.

Jutar.: ha ~ úd.tö'sad etc.

ha sluttröskat, ha färdig-

tröskat.

N. 1533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

N. 1533

N. f. 86

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uttröskat

ládtörjad, fristående

supinumform = färdigtröskat

i fjär hade di både íjaged

a ládtörjad i agósti mànad

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utvidga

Refl.

utvidga, -s2, =

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utvisa

pres. medvisar

mina åsna a mina bön di
medvisar -ad.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× utvändes
adv.

udvändes

dan va hålm slad för
udvändes!

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd
1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× utvändes
adv.

udvändes

utvändigt

di klädn dom ha brädon
udvändes. (väggarna).

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utvändig

utvändet n.

N. f. 80

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utvändigt
adr.

i
utvändigt

Nr 4312 St Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utåt

wédad

men wédad på västan så

di „ stùla pìlor“

S. W.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utat
adv.

ú'dad

dɛ va ú'dad vɛ'jan à'la.
(det var ett.)

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd
I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utåt

ùdad

han kom ùdad västoriftå

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I.Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utåt

ùdad

de lèjzor lœ̀jzor hène ùdad

ǿstorpǿ

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utåt

ú́dad

äv. = västerut.

lí́d ifra gǻ́rdan a ú́dad

gǻ́rdan = Knuthsbo.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utåt

ûdöd

Hört i betyd. 'västerut' från Ystadtrakten räknat.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utåtifrå(n)
adv.

ûdadifrå

~~de~~ de e dæ ûdadifrå

= västerifrån.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× utäts

vard.
ulleda f. pl. -or ohyra (råttor och möss,
loppor och löss). v Ljusnilo
Ängelsk.
Herrest.

300. Herrest. hd. H. Malm.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× utäta

pl. utédor

ohyra. råttor. möss.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vacker, a.

vàkor, vàkor, vàkort, vàkra

vàkrare, -krast

den vàkra tȯsen.

Kyp-kàn.

Kätt acc. i sing. formerna ?

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

112. 114. 115.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vacker

vákor, -t, vàkra

Repo-ord

K. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Vad
5.

@. f., ½ kn, pl. ²- or, - na,
fiskenot, för fångst af lax
l. Lobis afsedd not.

@kn kum liffor näre vk fon.

St. Köpinge.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vad

å f. ; åor

best. f sg. ån not

~~flyssja~~ fiskfångst av

lax m. m.

~~Händ.~~

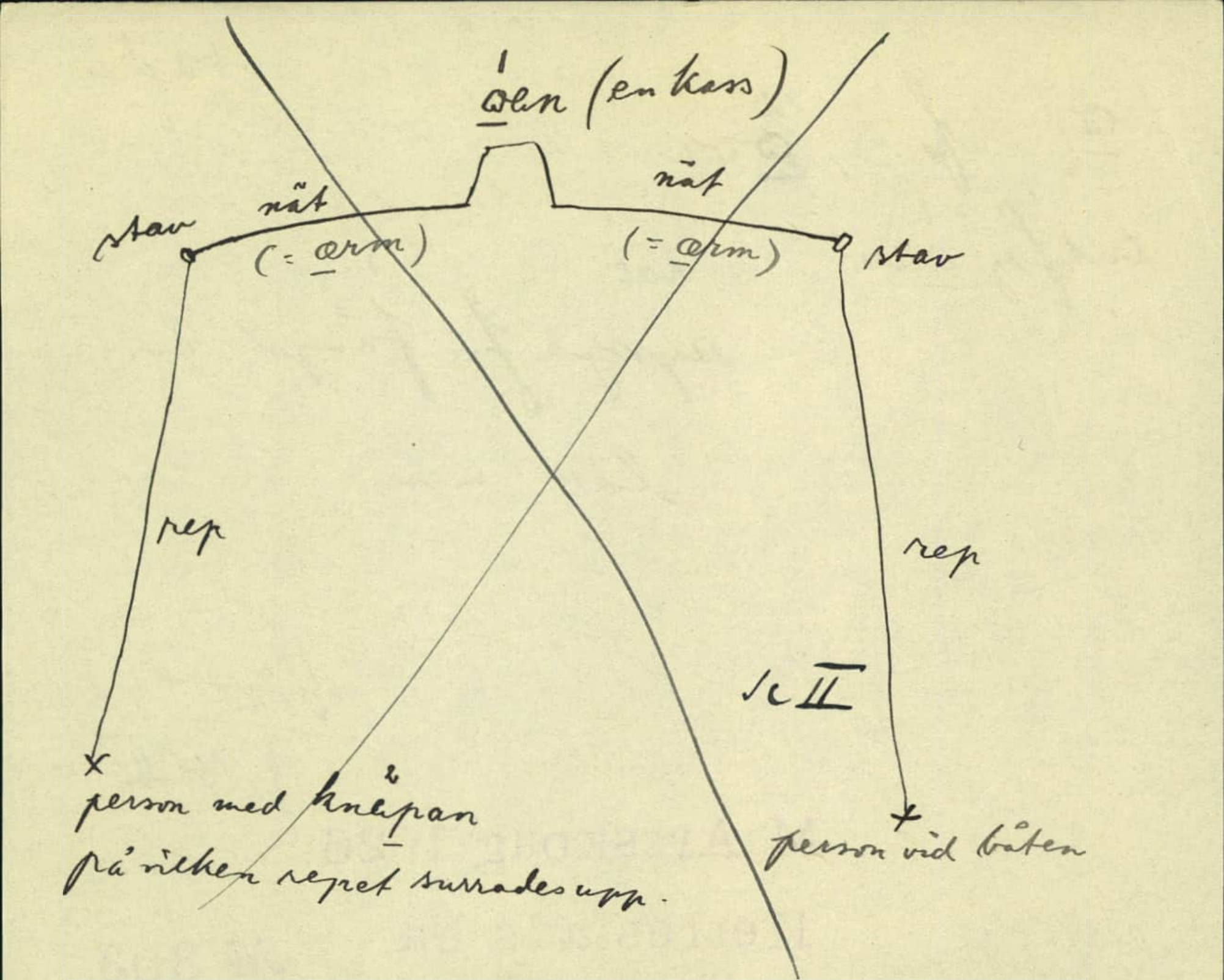
sc II

M. Areskoug 1926.

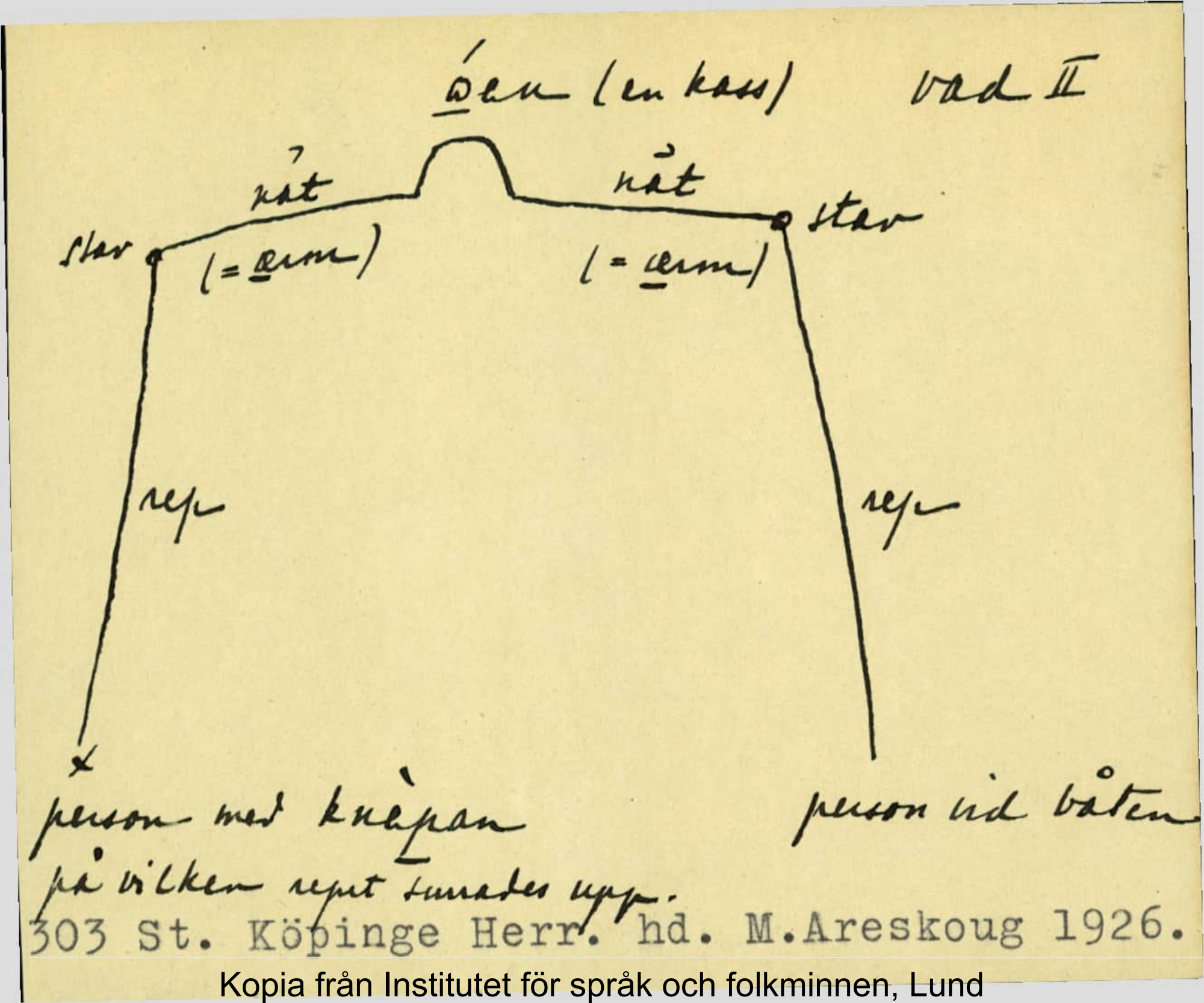
Herrestads hd. № 303.

Sk. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

303 St. Köpinge Herr. hd. M.Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vad II
s.

M. åor

vi hade åor för i tiden
som vi dåˈ etor kåsor
ela åˌulasvåbor.

Nybro.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd
1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vad
pron.

had el. há (Hr. kons.)

vé d du há d!, vet du vad,
säges när man har något intressant
eller överraskande att omtala.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vad
mon.

ha

há to dan po di?

= vad tog dú pú dem?

jfr taga

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vad
mon.

ha

hå står du a fjöwsar ute?

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vad
pron.

va el. vat fr ord på -d:

vat de vå for en ---

eller ha el. hat fr ord på -d.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vad
mon.

vat fle ord som böjar med d:

folk kan ha láw a täytja
vat di vil

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vad

ha pr.

vad;

di vèsta ha

dar skula ti';

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vad
mon.

ha , yngre va

há trø om en skøle gå, sen en
hade bled dræg ?

J. P—n.

el. hat, yngre vat (Hf d)
de vèste di ènte hat de vå.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ha interr. pron. vad

eller had

vad

ha sior du?

da far bilen kåsta had han vel.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vad
pron.

ha el. had

men hat ft ord som böjas med
d:

vi kåla for, hat de kåda ..

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd
l. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vad II
pron.

ha é' dan ! = vad fattas
dig !, hur är det fatt !

Nr 4312. St. Kopinge, Herrest. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(1) va l. va vad pron.

(det senare blott tryckfel.)

va i jèsus namn! /

ja vet ìnte vá i nämn

di hàda po dén.

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(2) vad

vat stundom fört. pron.
ett ord som börjar med
d. Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962
ja ved ikke vat der
fåtas dän, man hum
båslar, si. so. Jag vet
inte vad som fattas den (kon),
eftersom hon vill ligga ej mer.
M. f. Fg. Söveslöv

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(3)

vad

våfor tré som hélst pron.

n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vad
pron.

had l. ha bet., ha obet.,
hat framför ord som börja
med d, genit. fattas, öfriga
kasus = nominat., interrog. pron.,
n. sing., hvad.

hat du jor sa åta di sel.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

slåss.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vad
mon.

had eller ha. och hat ff
ord som börja med d; yngre va. men
vat ff d:

.. vat dan kàlas for ---

Nr 4879 Öja, Herrestads hd
I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vad
pron.

hå

prog, ed tjyd! hå ska du ina

pantoflon po jila?

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vad

jun.

vat ffe ord som böjas med

d:

han vèste vat di hade sát

möj'l. än hat en mera genuin form.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I ha (å.) vad

va (y.) pron.

ha star ~ du ~ o ~ tå vlar ~
ä'tor. Vad står du (där) och
fingrar för?

va ~ kostar ~ bå'tkan ~
2 då? Vad kostar
risveden 2'dag?

n. Nr. 7474 Öja, Herrestads hd
90. Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vad
mon.

ha

énel, ha va dé for et

fruentumon?

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vad
mon.

hå

ha e dé for en tös dué hår?

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.hd
I.Ingers 1950 Exc.gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vad
mon.

ha blei hat ffr ord som
böjas med d:

en bid stegt ffýd alon hát
di hàda

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

vad

ha, vå, da du kàlad?
Vad var det De kallade det?

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

vad

prov.

ha ~ sɛdor ~ du ~ o ~

kokal'ɨrar ~ é'tor ? Varför

sitter du och slöar ?

ha ~ sɛdor ~ nɛ ~ o ~ tɛ̀drar ~

fö'r ? Vad sitter ni och

tjafsar för ?

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I: ha (tryckst. o. tryckv.). 1. vad

va tryckst. (ynpre form.) pron.

*had, *had att döma av andra st. s° lagg V.

ja, så ä̀ta, va, dær,

fèla, me. Jag sade ìnte

(d: för läkaren), vad som

N. f. 80 | fattades mig.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. 1. vad

prn.

vá ska vi hjälpa 2

då? Vad skall vi syssla

med idag? K. f. 86. / ha vå

da? Vad var det? K. f. 86. /

ha va da stán hèr da?

Vad var det staden här?

K. f. 86. / ha va da han

hèr da? Vad var det han här?

K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

1. vad

ha ~ står ~ dér ~ do'? pron.

Vad står där da°? K. f. 86. /

ha ~ va ~ da ~ du ~ sá'? Vad

ver det de sade? K. f. 86. /

ha, ha ~ ní ma ~ bóren ~

o ~ beställa? Vad har ni

med bören att skaffa?

(Se närmare u. beställa).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV. 1. vad

prov.

so ~ fik ~ han ~ snaka ~ óm,
va ~ dær ~ va ~ é ~ ud. Så
fick han, dvs. auktionsutro-
paren, tala om för auktions-
besökarna, vad som fanns
i det, dvs. den höj mårre
ting, som såldes under ett
rop. [illegible]

Nr. 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

V.

1. vad

hå ska hon hå' prov.

sina moŋa pŋéŋa tí?

Vad skall hon ha sina många

penger till? R. f. 86. / so vé(d)-

en, hat de é. Så vet man

vad det är. N. f. 80. / hå e dí

for tyŋ&wsana! Vad är det

där för pladder! / R. f. 86.

x) Övers. d > t fr. l.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VI. 1. vad

gúd, va ~ han ~ (pron.

spránt! Gud vad han

sprang! K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. vad

sb.

vår

(vadhållning)

Jmr.: slå-vår slå°vad.

R. y. 86

N. y. 80

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vada

vɑ̄ (vɑ̄r, pl. vɑ̄, vɑ̄²de, vɑ̄t,
vɑ̄d m. gh s., n. vɑ̄t, pl. vɑ̄²da,
(pres. partic. vɑ̄nes
vɑ̄, pl. – n) inth., vada.
¹sitta gɑ̄²lna ²øya: di e vɑ̄²da
lɑ̄nt ūd i sø̄n.
hær kø̄¹r mø̄¹r vɑ̄¹nes i sni¹kn.
²øja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

²Hɑ̄r.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vada, v.

va

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

4.

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vadmal

vàllmall

Nr 3906 Högestad Herrestads hd.

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vadmal
s.

vål mal d. vål man.
-ad

så vov di vål man

M.O.

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vadmal

vàlmal, ÷ -an

hon ~ hade ~ fått ~
prèsad vàlmalen. Hon
hade fått vadmalen pres-
ad. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vadmall,

vålmal, - kn s.

di stämpa vålmal

dar,

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vadmalskjol

vàlmals kjòl pl. -a

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 vålmalsklöka f. ; —or x vadmalsklocka s.

vadmalskjol.

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

M 303.

vadmalsklocka

vàlmalsklö'ka; pl. ˋ— ˊ— or

klockliknande vadmals-

kjol.

N. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vadmalströja

vålmalströja, f.,- n, pl.
- jor, - na, vadmalströja.
öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vad-menn

hå'man

varför. (eg. vad-medan)

hå'man sita di ö'r hånom?

Nr 4062. Bjeresjö. Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagga

vàga

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

9. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bagga

bagga -ar -or -orna

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagga
s.

vàga , -an

a sa vàgan init pa gólad,

a vóvan ve sian.

(utrymmet var alltså trångt)

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. vagga

vàgga, -an, -or f. sb.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. vagga
sb.

vàgga, =

vagga småbarn

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. vagga

vàgga, -an, -or f. sb.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vägga, = 2. vagga

26.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×vaggångel

vågejägel; pl. vågejägla

vaggmed

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vaggegängel

vaggejänjel, -en. -jänjla, -ana

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× 2

vaggängel

vàgefjàzel, ˋ-ˊ-ˊ-en; sb.

pl. ˋ-ˊ-jàzla,

ˋ-ˊ-jàzlana

vaggmet, med i vagga m.

R. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagn

vɔ̀jn. 1en, ˆ=å. ˆ=åna

di va sa fùla, sa di
mote fjèra dom hùm i en
vɔ̀jn.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagn

ja sad i vöjnen, när
vi läste de ena läsed

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagn;

vojn, – ar s.

– a, – na;

di rijnsa vojnarn

for dam;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagn

vöjn eller vöjn, -en. -a. -ana

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagn m. j ²/₋a

vagn s.

vagn

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd.

St. Köpinge

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Vojn

Vojn. Lan

Kabusa

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagn
sb.

vogn, -en, -a
m.

Nr 8023 Söves:ad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagn

vo̲jn, m., ¹⁻ en, pl. ²⁻ a, -na, vagn.

fa̲r han kun̲a bu̲da jo̲ra jul̲ o vo̲jna o ha som hel̲st.

Bromma.

Hä̲rr.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagn

vogn, -len, -a, -ana

m.

smörj nä vögnen, so
äta han på vägen! Smörj
m vagnen, så att den inte
gnisslar!

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagn

vogn, -ln, -a, -ana

m.

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagnmakare

vagnmágare m.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagnskorg

1 vöjnskor, m., -kn, pl. -a, -na, vagnskorg.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagnsmörja

vagnsmóra f.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagnsport

vågnsport r. j – a

vagnsport

M. Areskoug 1926.

№ 303

Sl. Köpinge

Herrestads hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagnssmörja

vǽjnsmó̲r̲a

R. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagnstång

vöjnstöz

t:stelstång

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagnsstång

vógnstóg

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaka

vå̲ga -a-ad

spec. i bet. "sitta uppe om nätterna och passa en som är dödssjuk".

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaka,

vàga

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

16

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vakeu, a.

Vägan

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

65-

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaken
adj.

vågen

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaken
adj.

vågen

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.hd

I.Ingers 1950 Exc.gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaken

vägglen; n. saknas Dbl.;
-na

M. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaken

vàgkn ; -yl. -n -na adj:

N. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* vakenhus

vojnhŭs, n., -hd, pl. =, -hn, vapenhus.

2 öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

2 Slätt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vakna

vȧ̀gna -an -a -ad

vȧgna té' i' mȧ́nen

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestad.

I. Ingers 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vakna

vàgna, pret. -a

ja lå mi klokan èleva

a vàgna hål fém

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vågna; -r, —; —; -d. vakna vb

vakna

M. Areskoug 1926.

Sk. Köpinge Herrestads hd.

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vakna

vå²gna (– ar, – a, – ad, – a, pl. – nen) intr., vakna.

När bå¹rnen di vå²gna, så skri²cka di för brå.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klåv.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vakna

vàgn/a , = , -ad

Pres. tg. -ar

n. f. 20.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vakna

vb.

vägna, =

pres. 1 ar

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vakta

vȳta, =, -ad

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
vakta Hugo Karlsson 1961.

sín vȳta, de
n. f. 80.
R. f. 86. / dóm på stȍbana.
Sedan vaktade man
dem på stubbåkrarna.
R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vakta

vèta -aa -a - ad

(om kreaturen)

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads L

I. Ingers 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vakta

vöjta (sic! tillhör nord-
ligare dial. men använt av J.P.)

vöjta jås a svin a får

jfr. vöta.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrest.

I.Ingers 1950 Exc.gr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vakta,

vyta, -ar, -a, -ad,

han jätt o vyta

kredjan,

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vakta
v.

vȳtą̆ -ą̆ -ą̆d

valla, vakta (om kreaturen)

Nr 5023 Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vakta

vàkta -a -ad

(vakta kreatur)

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vakta
v.

vùkta -ar -a -ad

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bakta

vỳta -ar -a -ad

vỳta kiẹ́ggan

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vakta
l. -ada

²vŷta (- ar, - a, - ad, - ad, pl. -ade,
- a, pl. - an l. -tan) tr.,
vakta, valla.

²vŷta kredz kan vel vel
kum som helst. ²Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hä²rr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vakta

vy̆tta , = , ˈad

Pres. sg. ˈar

vyta. jás vakta gàs

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vakta

vyta, =

dár mota di vyta
dóm. Dár måste de
vakta dom.

n. s. &

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaktherde

vytahǫre -an -a -ana

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Vaktherden

Nr 3906 Högestad · Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaktherde

vyta hörn, -an

vallhjon

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaktherde

vöjtahöra J. P.

jfr vùtahöra.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrest.
I. Ingers 1950 Exc. gr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valet lende s.

vytehöre m. j -a

vaktgojke

M Areskoug 1926.

Herrestads hd.

St. Köpinge

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Vaktherde

Vätehöre. -en

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads

I. Ingers 1935.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads

I. Ingers 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaktaherde

sb.

vùtahỳra m.

vallgosse

Ö. výtahýra

1. 1–s.

N. f. 79

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaktherde

vytahøra m.

valhjon, vallgosse

N. J. 87.

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaktherde

vȳtehȯrk, m. ,- n. pl. - ra,
- na, herde, vallhjon.
min mȯor hum va vȳtehȯrk.
Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaktherde

vytahøra m.

kreatursvaktare, -vall-

hjon

m. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaktherde

vȳtehø̄rfa m.; pl. ˋ– – ˊ– a

vallhjon

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vakthund

bytehong -en-a-ana

vallhund, som hölls av fåraherden vid de större gårdarna. (fårahunden)

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaktmästare

vaktmästare, -n.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaktmästare

vakmästara m.

M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaktpojke;

vitepung, -ungen.

-a, -na.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* vaktspråk

vȳ²tspȱg, m., -en, pl. -a, -na, vallgosse.

e dǡ vȳ²tspȱg, pœr²?

Nej.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Hörn.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x vaktgråk

vàytagràg m. sb.

vallgosse

Jfr vaktherde

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vaktpåk
sb.

vȳtapȧg m.

vallpojke

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

val

val, pl. ~ a sb.

antal av 80 (vid räkning av sill).

(Meddelaren kände ej något äldre uttal).

M. J. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valborgafton

valborà̲tan

valborgsmässoafton (30 april)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valborgafton

valborràtan

valborgsmässoafton, 30 april.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ valen

vå²lan, m. och f., n. -led,
pl. -lna och efter for, för,
1 -len o. s. v., komp. ²-lnare,
2 -lnast, valen. Äfven nära för våpig.
had e dé vå²lna fö²gakrè²zed
le? Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Slätt².

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× valentase

vålentase

"en som är fursen av sig".

3436 Bromma, Herrestads hd

Helga A. Persson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Valerius-klocka

valériusaklóka pl.-or

ett slags fiskar.

störa valériusaklókor.

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valk

valk; pl. ¨a

hudvalk

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valka

valka -a -ad

pressa strumpor och vantar.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valka
vb.

vàlka, =

valka tyg

valka, hàsor valka

strumpor

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valka

vàlka, =

valka tyg, strumpor o.d.

Jfr äv. x. *blåra / so.

valka, dr. na xx fást!

N. g. 77.

Nr 7472. Herrestads hd xx) se u.

Hugo Areskoug 1960.

Yt. Herrestad * blåra

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valka

vàlka, = vb.

Nr 75 Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

dv. vàlka, jå hòsor forr. man valkade jin strumpor forr. / dv. vàlka, dòm på en kór. man valkade dem på en korg. / dv. valka, dom på kàrdor ósa. man valkade dom på kardor ocksa. R. g. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

val

val

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

48.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vall

vålen best. sg.

vågsläñten

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Y vallaklämmare

vallaklämmare

(eg. vasseklämmare)

smådend till mejeriet el. mejeripiga.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× valle;

vàla, – lan s.

vassla;

vàlan mota vi

lùa ti méda;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x valle s.

2
våle r.

vassla

M. Areskoug 1926.

Sk. Köpinge Herrestads hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund № 303.

vallmo
(+ vallmua)

pl. vallmúor

vallmor.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† vallnua

valnu¹a, sf. - n. pl. - nu¹or,

- na, vallno.

mi²na valnu¹or di slo²k pa

gra²na i so²mars.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

sla²tter.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† vallnufrö

valnötsfrö, n., -d, vallnofrö, 1/utan pl., kollekt., 2/ med pl. = ,- n. där fädde kömed et valnötsfrö iblan kälen, o där blyfe min far en stor, gran gyrta av dé.

Bromma.

Klärr

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vallösabo

sb.

vàlsabòa obest. pl.

vallösabor, invånare i
byn Vallösa, Ljunits
hd, Malm. l.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vallösana

vålesana best. pl.

invånarna i byn Vallsön,
Sjörups sn, Ljunits hd,
Malm. l.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valnöt

valnöd f. - nöd, m., - ler,
pl. - or, valnöt.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Blåkulla.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valnötträd

valnyda - l. -nydatre, n.
- d, pl. = , - n, valnötsträd.

hoformen i fälden de stora
grana valnydatred.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valnöt

valnýdor pl.

valnýdor

R. f 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valnöttträd

valnötsträd n.

K. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valp m. j:a

valps s.

valp

M Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valp, s.

wolp

24. Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valp

volp, -en, -a m.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valp

volp, -'en, -'a m.

R. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valpa
vb.

vòlpa, =

föda valpar (om tik)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vòlpa, = valpa vb.

föda valpar

R. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vals

vals, m., 1 -n, pl. 2 -a, -na,
vals. Dans.
för dånsa di böra vals o
pålka o kadril.
Ibiskan kunne spela vålsa
i konravis. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Slätt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*valtra

vb.

Refl.

vàltra, sr, =

vältra sig (om häst).

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. *valtra

vb.

Refl.

vàltra, s2, =[x]

Pres. vàltrår, s2

våltra sig (om djur).

di, ligzor, o, vàltrår,

s2. / . Kör[xx] la, ja, ñta,

---

x) med starkt betonet a på altima. / xx) Repro-form.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr. 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

× valtra
vb.

presi's o vàltra sè,
men svín de vàltra sè.
Jog låg jin inte preni's och
valtrade mig, men svin
de vältrade sig.

K. f. 86.

Nr. 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valv
s.

valv. 1 ad

válved e ópsláđ

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

val-vis
adv.

i vàlavis

räknat efter valar.

do va de silen i vàlavis.

den gemena formen för val torde vara
ål.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

van, a.

van

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

27. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

van

van

adj.

han ~ va ~ ván ~ va

o ~ drâs ~ me ~ krégz.

Han var van vid at pysla

med kreatur. R. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vana
s.

vånn -an

dee dæ'n fo'r at di' han
fæ't den vånnen.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd
1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Vana, 5.

vàne

53.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vàna

vana
sb.

en _ réla vàna. En ful
(o)vana. Dk. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Jfr ovana

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vanartig

vanárte; pl. —/—a

(om barn och ungdom)

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vand
adj.

vând pl. -a
van

o va bilana gän fram a tebåga,
fram a tebåga! – vi e sa
vända ve-d nu.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vand
adj.

vándor

en har ènte vad so vél
vándor fór-i-tien.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vand

adj.

vand pl. -a

van

di va so vända vé -d fö.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vand

vand, pl. ~a sg:

vånd, va vand vid,

van vid

N. f. 90

Öja

Nr 7474 Öja Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vand

vand, pl. -a

de va vel så vända
vid. De voro väl så vanda
vid det.
K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vandring

vàntz m.

hăstvandring

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vandring
s.

Vånaey, -en

mekanism som drages med hästvandring
(tröskverk)

dvs en vånaey ledaftån

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vandring

vànnry -en

hästvandring (för tröskverk)

förr̲d så hade di' en vànnry

Nr 5023 Borrie, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vanka
v.

vå̄ŋka -a -ad

vankas, bestås

pe den tíden vå̄ŋka den ènte se stå̄ra salúton (= inkomsten, revenyen)

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vanka

vàzkka, =

Pres. sg. -ar
vankas

de, vazka, ja, lárad,
det vankades stryk /
dær, vazka, prýl ds.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vanka
v.

vä̀zka -ar -a -ad

vankas. bestäs

änte et dǻg vä̀zka dær

(häml. efter husförhöret)

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I.Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vanka

vå²nska (- ar, - a, - ad) intr.
dddddddddddd, vankas.
den som ån²te på²sar på², när
mån² vå²nskar, den får ²ela
dår bå¹ded ha stå²d, ordspr.
Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

slå²r

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vanka

vä̀zkka, =

Pres. ˋ ar

vankas

Nr 7833 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kvälsmåd vä̀zkar älre.

Kvällsmat vankes aldrig.

Se n. × tidliga. / dær. vaz-

K. S. 86. / ka. gó måd. Det

vankades god mat.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vånzka ; —r, — ; — ; —d vankas

vankas

hær e ente nod dær vånzkar

M. Areskoug 1926

Sk. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vanlig

vånli' n. vånlat.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vanlig

vånli, -et

vånlet va ad ènta

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vanlig

vànlig. pl. ˋ — a

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

dó hade de vànliga hèsta. Då hade man vanliga hästar.

n. f. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vanlig

vànli, pl. -lia

di va lid mén an

vànlia ménigon

(om en storbondes familj)

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vanlig

vànli', neutr. -at

vànlat bònabi

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vanskelig

²vånskeli l. -or, m. och f.,
n. -let, pl. -lia och efter
for. för, ¹vånskeli o. s. v.,
komp. ²vånskeliare, -liast,
vanskelig.

¹rörs-ejlen dé va ²vånskelia
sejl. St. ²Köpinge.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vanskelig

vànskelat n.
riskabelt, farligt

dær e vànskelat o
gå. Dær är farligt at
ga.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vantatasse

vàntatáse

smådeord åt en pojke som har vanten på
di det ej är kallt nog.

Nr 3906 Högestas Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Vante

Vànte -en -a-ana

Slad vantana i bored = gjort konkurs.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vante

vàntte, -an, -a, -ana

m.

n. f. pl.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vante.

vänta pl. vänta

Sövestad. Hemmeds hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vante

vå²nte, m.,- n, pl.- te,- ne, vante.

Lak for sist me vå²nten jo!

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

vante

vàntte, ˊ-an, ˊ-a, ˊ-ana

m.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

sla ˌ vàntana 2 ˌ bǻrad

slå vantarna i bordet,

spela konkurs. / han ˌ vrå ˌ

tǻ hznas ˌ

K. f. 86.

vàn ta. Han

vill ta hennes vanter.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

vante

lapa ~ vånta v.

månafin lappa vantar

i manskon (en talesätt; se

närmare v. månskon).

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vantrevlig

vantröwlig sb.

gris som inte utvecklas
och trivs

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vantsvaling

vantsvaling

vante som är naturligt utvecklad.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*vantrevling

vantr&vliŋ m. sb.

husdjursunge (t. ex. en gris)
som ej trivs och utvecklas
normalt.

R. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Vanvetting

Vanvitting

"en pojke som talar osedligt"

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vanvetting

vanvätt·ig m.

person från vett, t. ex.
om en berusad

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Vapenhus

best. f. vàpenhùsed

förrummet till kyrkan.

Rep. pär. form.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads [illegible]

I. Ingers 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vapenhus s.

vapenhus n.; pl. —

vapenhus

M Arskoug 1926.

Sk. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var
prov.

vær (vanligast) eller hær

den första formen västligare. den senare
östligare.

vær då

han kåmer vær återmida.

Nr 4062 Bjeresjö, Herresta...
I. Ingers 1935. -62.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var
mon.

vær

di hade vær sina gér

dær fek vi àlri kàfa mer an
vær söndamàan.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrest.
I.Ingers 1950 Exc.gr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var

mon.

vær J. P. J. S.

dær va nèstan jefjivanegèn

i vèr forsámlen

i vèr ène

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var

adv.

hår ? ivagton hår

= var, vart el. varest

jå vrå ènta hår han

far pæja ifrå om O.S.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var
adv.

har

en vista ènta hår di va
ifra.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara

v.

inf. va el. vàa

pret. va västlig form

ellr vå, va östlig form

dæn vå ja hån, barån fåinblå.

ja lå vá = lât vara = lât bli

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var
adv.

har

å / vart /

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Trycker. har

va - han - spåran, har -
han - har - gåd. Vi kun-
na spåa honom (och de),
vart han har gått.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var

var
sb.

I utr.: je~ vár getin ett
(kort) skall (om hundar)

hôzen han~jer~ vár.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

var

yrm.

vår sin

var sin

de hade vår sina
döttor. de hade var
sina härdsdräkter

x) Repris på överkad
form

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. hår

1. var

var[x1]

pron.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

varje

x) Rspts-pl. verkad form

vår kväl varje kväll

n. f. 80

n. f. 80. / 2. vår väg i varje

K. f. 86 / väng. K. f. 86

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var

pron.

hær

di hade hár sín séy a

hær sít bór

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var

adv.

h<u>a</u>r = var. vart

h<u>ä</u>r ska i h<u>ä</u>n ?

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var

var eller var

hur

var gnåden den e e da !

hypervecistisk form:

/br Rspe:s var, vart: dial. hår

därav analogibildning, dä dial:s hår

ersättes av var -hen

el. var

M. Areskoug 1926

Sk. Kopinge v. Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var
mon.

hän

hän dä. var/je/ dag.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var
mon.

hɑ̄r

hɑ̄r gɑ̄j

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

har

var
prov.

varje

här ena var ända

M. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var

pron.

hår

hai gång. var gång.

hai da. var dag.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

har

hv.

hår

hai e du ? Hai e ja.

(Ibland dålig håsår förekåller håna

säga ~~han~~ varandra så)

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var. II

pron.

1. Stackals människor, som ska gå för
hår mans dör (säges om vinter-
kvällarna, då det är tröga)

2. Vair hår en får tag sitt, e dan nåck ente mer.
(om en som har ord om sig att vara skuldfri).

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var
mon.

kar

= var. vaje

här går vi kom förbi en
trägård ...

Nr 5118 Högestad. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var
/von.

kan

i hän krög = över allt,
allestädes

(/br i Barnh: i vän krög)

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var
prom.

har

ja har nok fad jolpad te i
hen krog ----

finare var: var tridja sonda.

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

2. var

1. hår krog i varje pron.

vra, överallt. K.-f. 86. / de-

hade hår sin tjista.

De hade var sin kläädestesista.

K.-f. 86. / so- hade de hår

sina ståka. Ja hade de (i tor-

parna på den gemensamt bru-

kade ängen) var sina höstac-

kar. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var
pron.

hår, m. och f., n. hårt,
utan pl., pron., hvar, hvarje.

hårs en, hvardera en.

Allm.

i Bjerejö vår enl. uppg. av Otto
Steiman.

№ 300 Herrestads hd.

Skåne.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var
pron.

hær

var. vaje

di fek betåla tie øre for

hær sup.

vi kade hær sin tålurtj.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var

jum.

hær

di va fïa i hær stùa

i vart rum. rått. i

Lundgrenska skiftelaen.

hår gåz

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I 1. var

hår

varje

... oga - hår hést

under varje hàst.

N. f. 87.

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Yt. Herrestad.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

fn. var

pron.

vart n.

vart

(varje)

Nyare form. jfr har.

ét pa. vårt hol

en på vardera kåpet

Yt. Herrestad

№ 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var

asv.

kar Stankton., kar svagton.

Ja ska la -an vida kar vi é.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var
uN.

hɑ̃r el. hɑ̃r

glɣ̀ta e jɔ glɣ̀ta hɑ́r di é

di hade sɑ̀t hɑ̃r dan stɔ́

di vɾ́d jɔ han vi bɔ́.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var
pron.

hɔ̄r

di hade hɔ̄r sìna stɔ̀la

i: vart sina bänkar, näml. i kyrkan.

(i Ystad: vɔ̄r)

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var
pron.

vɛ̄r

vɛ́r ɑ ɛ́n bəhýtə sɛ̄j

vɛ́rt ɑ́r

Nr 1879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var
hår, adv., 1) interrogativt, hvar. 2) rel.
hår e nårs i då? ja vet
knapt hår han e, 2) obestämdt,
hvar. hår som helst.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hår.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var
s.

vagn, -ar, pl. =, -arna

dynvar

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var
mon.

kar

kär ma sin, namn på en
tu i kadriljen då varje kavaljen långsamt
dansa runt med sin dam.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var

pron.

har

... da skola tösorna fö' hår

sin dröj

i'n julafton

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var
a dr.

kan

nä sedan di kä som hälst.

(i kyrkan)

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var II

mon.

heut. hårt

di' skåla ha ét jìla på

hårt stèla.

hål. om julana.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var

adv.

hår

di fek skåfa si hår di kåne

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. 2. var

har ads.

fö. 'vart'

vi, vista inte, har, vi, skola, lägga, dom. Vi visste inte, var vi skulle lägga dem.

R. 1/86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. 2. var
adv.

vi, önra, hår, han,
har, vå'd. Vi undra, var
han har varit.
K. f. 86. / han, sådzor, ö'p,
en, hår han,
jämor, dän. Hen åker
upp den, var han (ån) gömmer
den. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III. 2. var

ar.

hár ska ~ í ~ gá ~

~ dá? Vart skall ni gå

i dag? R. f. 86 / hár

hon ~ kómor, so ~ prátar ~

hón. Vart hon än kommer,

så pratar hon. R. f. 86.

hár pá ~ lár var någonstans, hár

par lár e ~ dí? Var någonstans är

det? R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. var 3. var

vårad best. sg. sG.

bolstervar

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

di va di vårad, som
vå vor fjören. Det
var det övardraget, som var
över fjädrarna (i dynan).
K. A. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. 3 ver
b.

da va vel bara
våred, sedan fjer. Det
var väl bara overdraget,
utan fjäder. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var med sin

här ma sin

namn på en av tärnorna i kadriljen.
då varje kavaljen dansar långsamt
runt med sin dam.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Var med sin

hår ine sin

eller hårmasin, kamm på en

tur i kadriljen. Då var och en kavaljer

lågsant dansade runt med sin dam.

(också i Täs hd; jfr i Bara hd: vår

ine sin) Turen utropades med dessa ord.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara
s.

vàra

i'utte. ta vàra på

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara
s. 4

i förb. ta våra på

di tok våra på ---

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2
vaurk

vara s.

"vara"

2
ta vaurk po nad

M. Areskoug 1926

Herrestads hd

St. Köpinge

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

39. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

3. vara

vàror pl. sb.

handelsvaror

O, de ha mycket brå
vàror! Oh, de ha mycket
bra varor! R. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara

vå̄ra l. va̱ / e̱, pl. e̱, e̱n, e̱; va̱, pl. vö̱re l. vö̱rk; vå̄red l. va̱d; imperat. va̱r, pl. e̱ kn / inkl. och hjälpv., vara.

Bromma, Öja, sl. köpinge.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara,

e, va obet. va bet.

vad v.

dar e manga stàla

sàulda,

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara
v.

vàra el. vå

ja. lìa gót kan de vàra

de e presis desåma me kàfed
a vå = vad kaffet betyder.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrest.
I. Ingers 1950 Exc. gr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara II
v.

de vå han sökort

ja vå ja inte dö ve nåsbo

men stuöy vå han.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara
v.

vå̀ra prt. vå sup. vå̀rad

pl. vå̀re

prt. konj. vå̀re

de vå sa få̀tet for dom, sa de

kåne inte sämre vå̀ra.

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara II

nué e dan miad gràna
en dan hàn vàred

jà. de vare làgom ordàntalet.

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd
I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara II
v.

sup. vad jänte vårad

bönadröj så di han hade våd.

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara III
v.

di va fàtia, mìad fàtia va di.

la vå, låta vara. låta bli.

la vå mi! nå, ja kan ènta la vå di. (pigа som blev smeket av en vuxen).

Nr 5023. Borrie, Hemsest. hd
V. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Vers III
v.

dær vakstə grɛ́s ɨ̀ɣə ɨ́
dær fjòrtjan hàde vɔ́d

Nr 5023. Borrie.Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara
v.

pret. va , pl. vöre el. vöre

vi vöre

vi vore rèda .

Nr 5116 Hedeskoga, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara
v.

pret. va

(ej' va ss. i' Gänitz hd)

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara

sup. vad

han han vad nèneifrå.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara

omvänd ordföljd i emfas:

gått vå ed

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara
v.

di skole sé hon gráint dan
va.

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
I. ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

1. vara

Inf. Pret. Sup. vb.

va, vå
vàra
vara
vara tryckstv.

va vad (esse)

Pret. konj. vore (tryckstv.)

va
res. e

han, har, vád, hér.

Han har varit här.

han, va, mén, stán.

Han ver med honom i staden.

M.-f. 80.

Hedeskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

1. vara

vb.

dar ~ ha ~ vad ~ pɔ́ (esse)

2 ~ ár. Det har varit (val-

nötter) på (trädet) i år.

K.-f. 86. / ɛr ~ ònra, har ~ han ~

har ~ vá́d. Vi undra, ver han

har varit. K.-f. 86. / pɔ́, han ~

ha ~ vát ~ dár. Jo, han har

varit där. K.-f. 86 r / Övers. dɔt fyf.

d.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III. 1. vara

vb.

(esse)

de ska ja so vå.

Det skall jin så vara. M. y. 80.

de va nor rälsana

vå här. Det var, när

ryssarna voro här.

K. f. 86.

de kan ja vära nån

gång. Det kan jin gå för sig någon gång.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV

Ivara

vb.

(esse)

de ˌ har ˌ de ˌ

nók ˌ vád. Det

har det nog varit. K. f. 86. /

de ˌ ser ˌ úd, som ˌ de ˌ va ˌ

rà̀gnade pá ˌ de. Det ser ut,

som om de (d: de tåg vittande

liktorerna) hade regnat

(ner) på dig. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

V. 1. vara

vb.

hær ~ é èja bèfsa ~ (esse)

nèstan. Hår finns nèsten

inga bå̂dar. R. f. 87. / de ~ ha ~

ùte vad ~ e ~ mén ~ tid de ~

ha ~ vad ~ lùsta. Det har

inte varit i min tid, som de

(barnen) har varit lusiga.

Nr. 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
R. f. 87.
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VI. 1. vara

vb.

hær vå ˌnta ˌ ˌskriʒ. (erse)

Det fanns inte sådana x) här

i trakten. K.f 86 / sir ˌ

sólan va ˌ nergån ... e-

Den solen hade gått ner.

x/ J. valnötsträd.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VII. 1. vara
vb.

de va e ét. det (esse)
var gjort i ett stycke.

K. f. 86 / en som inte vå-
nontig en som inte var
någonting, en som det inte
var något bekant med, en
främling. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VIII. 1. vara

vb.

sin nar ~ da ~ va ~ (esse)

resta ~ härifrå ... sedan,

när de hade rest härifrån.

N. f. 80. / dær ~ vå ~ nûd

ingå. Det fanns ingat inuti.

N. y. 80. / da ~ va ~ go ~ rålad,

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IX.

1. vara

vb.

om ~ hon ~ hade ~ (esse)

borjad ~ o ~ gålad. Det

var (vore) jo illa, om hon

hade börjat än skrika. K. f. 86.

den ~ e ~ åta, såsom ~ dina ~ vå.

Den är inte lika dan som den

här. K. f. 86. / tréna é, so ~

en ~ kan ~ åta rista ~ dóm

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd.
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

1. vara vb.

Frukttråden är så- dana (så beskaffade[x]), (ense) att man inte kan skaka dem (d: får att falla ner från frukten). D. v. 86, / de- far- vel- våra svinen, dar- ad- åt- ad. man får väl

---

x) Väl: så tjocka och kraftiga.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XI. 1. vara

vb.

antaga, att det (esse)

var sonen, som

åt upp det, R. f. 86.

vå han, so? Var han det?

har é nere i äggana.

Det finns (vippor) här nere i

äggarna. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XII. 1. vara

26.
(asse)

hán kan ~ vá
ìja nu. Han (katten) kan
(gå̀na) stenna i nne nu. K. f. 86.
på̀ga di ~ kom ~ ja ~ u̇d ~
o ~ vara hø̀ra. Pojkan de
kom ju ut i tjå̀nst fø̀ a
vara vallhjon. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XIII.

1. vara

vb.

(e s se)

da ~ ha ~ ˀnte

vad ~ ˀla .

Det (ett medikament i en gammal buskan) har inte varit daˀligt (d: efter allt att döma). Ö. f. 86.

da ~ va ~ sånt ~ dygneråyn.

Det var ett raˀdant förfärligt (häftigt) åskregn (tordön).

R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XIV: 1. vara

de ~ va ~ jo ~ dägna \ vb. (esse)

det var jin åskråder (d: det åskade jin, d: hade jin åska).

R. f. 86. / jo ~ änana va ~ der ~ syt ~ sÿnad. jo° ändarna äv bårdukarna till likkistor hade sytts komstsom (håkom o. d.). R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XV. 1. vara

dr. e. ɲ̊ta so. vb.
(esse)

mɨ̀ed ópkómma. De (nägra
plantor) ha inte kommit
upp så mycket (än).

R. f. 86. / mɨ̀seskrå̀dara
vå. dar r. tomelɨ́la. mus-
skräddare fanns det i Tomelilla.

R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XVI.

1. vara

vb.
(esse)

So vare han
gånes e stån.
Ja hade han gått in till
staden (i' ett ärende).
R. f. 86/ vare o en far
vara e gå e nök for e sej. Var
och en får vara god nog för sig.
R. f. 86. /--- en e som e te
va e nöd e e arbejed

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd.
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XV.

1. vara

vb.

... en som inte (esse)

dög till något i

arbetet. R. f. 86. / han

var kömän i fra här-

sta. Han härstammade

från St. Herrestad.

M. S. 87. /

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XVI. 1. vara

nú e dén pàlsan vb. (esse)

spràzan. "Nu är den

polskan sprungen", dvs.

nu är det gjort, nu är vi

färdiga med det arbetet.

Talesätt. R. f. 86. | hade-

hózan vát[x1], dår, hade- han[x1]

slùget[x1]

---

x) Ögg. d > t för d | dè.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XVII.

1. vara

Hade hunden varit
dås, hade han sla-
kat dig. K. f. 86. / --- en som
inte vå nöd en person som
inte dög något till, en stackare.
K. f. 86. / dær va bled
flera sen. [x] Det hade blivit
(tillkommit) flera sedan.
x) Repro-forma. / K. d. 86.

vb.
(esse)

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XVIII.

1. vara

vb.
(esse)

han ~ va ~ jo ~
rèsenes. Han hade
j'u kommit resande (rest)
till platsen i fråga.
R. f. 86. / dær ~ va ~ so ~
mièd pohäzt dén. "Det var
så mycket på'hängt den", dvs.
det fanns så mycken prydnads-
som på brudgumsskjortan.
R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XIX

1. vara
vb.
(esse)

de ˇ vora ˇ ˀnte
so ˇ ˀla. Det vore
ˀnte soˀilla.

R. ƒ. 86. / e ˇ nˀka ˀpgˀån.

Har Nicke (en kan) gått
upp (poˀ vinden)? R. ƒ. 86. /
ˀe dar ˇ nˀån? Kommer det
nåˀon? (säjes t. ex. om man sitter
i stugan och tycker sig
höra ljudet av människor). R. ƒ. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XX.

1. vara
vb.
(e ske)

han va nöta
holen / fór / nödd.
Han var sedd över axeln, ring-
aktad. R. f. 86. / han e. val-
vrkl. Han är väl ännu (det
l. det). R. f. 87. / där va
a. åla de sörtor. Där fanns
av alla de slag (något affekt-
betonat). R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XXI.

1. vara
vb.
(esse)

de fick vara
möja. Det fick vara
(måste vara) många. x)

K. f. 86. de va fört bågade.
De voro fort bekade (= det
gick fort att baka dem (om s. k. skål-
kakor). K. f. 86.

x) D: ti (överblommor som man
bugade på, om man skulle
kunna märka den töta smaken.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XXII.

1. vara
vb.
(esse)

dí lågad jå vå-i
Det arbetslaget, i vilket
jag var.

N.f.so. / hÿftsan a-ær éd?
Vilken av er är det? (= som
har gjort det). R. ∫. 86. / da-é
son-dóft. Det är en sådan (här-
lig) doft (= av de blommorna). R. ∫ 86. /
dær é sóna små-bòrka. Det finns
sådana små barkar. R. ∫. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XXIII.

1. vara

vb.
(esse)

hon ~ é so ~ mjed ~ for ~ blòmor. Hon ár så förfärligt intresserad av blommor. K. f. 86. / dær ~ e ~ so ~ mórt ~ ige, / hær e ~ jù sårla. Där är så mörkt inne (i det där rummet), här (i det här rummet) är det mera ljust. K. f. 86. / dan ~ e ~ 2 ~ én bòzka. Den (vätaren)

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XXIV.

1. vara vb. (esse)

vår²er i en (andra) tora.
R.-f. 86. / orken, gå̀da
va, da, dí vá? Vilken gata
var det det var? (D: Böckare-
gatan i Ystad). R. f. 87. /
hær, va, mò̀za re̊sta, é̊z dær
dá. Det fanns många, som
då gick dit in. R. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XXV.

1. vara

vb.
(esse)

ìla va ̀ ̀te hér ̀

nón, som ̀ jàga. Anners

(d: bortsett från det nämnda

fallet) fanns inte här någon,

som jagade. N. f. 86. / de

va ̀ komna ̀ nér te ̀ san-

skógen. De hade kommit ner

till Sandskogen. N. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XXVI.

1. vara

gårnad é ja n. vb. (esse)

riktra hazka. Gas-

net år jin i riktiga hankar.

K. f. 86. / en kom n från den

trån en vå n ja. man kom

(vid vargning) från det tråd-

vare man var på. Se när-

mare u. 2. häst o. 1. tråd.

K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XXVII.

1. vara

vb.

dær vå nód rut (esse)

på dom. Det fanns något

rött på dem (om ett slagskor).

R. f. 86 / de rèdfzaste hær

é ... fòlkestòrp. De

rikaste som finns (här) i

Jockestorp. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara
v.

Inf. vàra = vara

pret. vå sup. vad

àtte vå de dé!

de ha vått et lidet stàle.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara
v.

Imp. pl. vårsan

vårsan ruè snåla a gån!

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara
v.

de va den ¿jen a vi̇ste
va de vå

jenichils vaamýla, han våd fö̇n.
= f.d. Jennychills vädeckarn.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrest. hd
I. Ingers 1950 Exc. gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vard:

va é dar? = vad står på?

va é dar, men i é så vàda?

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

Fsv. Sup. vara

vå vat esse.

Pres. sg. e

dan vå, ti dan

kona èda o

K. f. 78 / drìtja. Det vara

de, tills de

St. Herrestad) kunde äta och

dricka (= gräd-

fabrikstadet).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7472. Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

vera

vb.

ja, ved, äta här, gamla (esse)

de, vå. Jag vet inte, hur

gamla de voro.

K. f. 78.

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

H. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara
v.
var så god

vånse gø

nø, vånse gø a sed!

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara
v.

pret. va s. va

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara
v.

/net · va

/
vest va de dé.

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

va eller vå²ra ; e ; va, vår² vara de

pret. konj. vår² ; vad

de vår² ²inte gått, am de vara

skål² va sa² å²la da.

han tå²star sam han vår² en

stenfi²dhaxa

M. Ar[illegible]skoug 1926.

St. Köpinge² Herrestads hd.

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara
v.

pres. e

pret. va

(icke vå, vå ss. våstent)

ha é dan ? = vad fattas dig ?

1950 4132. St. Köpinge, Hemestads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara

put. vå

(ej vå ss. väsentl)

Nr 4312 St Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara
v.

sup. vad

de har vad åt evärdeli tid.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara

v.

pret. va d. va

de e kånans va fån!

I: Å va kunans fån I:
Nybrofältet

Nr 4312 St Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara
v.

inf. vàra pret. va el. va

rät va de vá ---

de skola vàra, menyan ---

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara
v.

pret. vå sup. vad

kålt vå dan

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara
v.

e de so --- aî det så ---

anv. såsom konjunktion = om, ifall

e de so han kåmor dène

vèjen tìare ---

Nr 5073 Sövestad, **Herr**estads hd

I. **Ing**ers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(1)

Inf. / vara — Pret. / sva, va, va — Sup / vara — vara (esse) vad (trycktr.)

Pres. (sg.) e

dí har ja åbu vad
má - pó (med om).

n. 79

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(2)

vara

n.

esse.

han va ja ène

bárn (enda barnet)

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Luco/Areskoug 1962

N. f. 29/ do, når já vá-

dár... / dær va

fúti a lígen. Det fanns

sjutio (får) i flocken. Sövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(3) vara

vb.

nú vá dér fríts (esse)

pípor. Nu var där

Friz Pipor / hóna va da dí.

n. f. 79 / vá.[2] Har var

det dé var.[2] (d: dé

säj nt). / dí vá pó.

Det befann sig på.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Sövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara:

inf. vàra

den skola vara valsínelse i dé ---

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara
v.

i'af. vàra . pret. va

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. vara

vb.

(use)

ja - far - inte vara - i -

fred - for - dom. Jag

får inte vara i fred för dem.

N. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara mest

nú fær vi séda kær, som
vi hade àlei vad mé

(två pensionären i Skifteleen)

Nr 4378 St. Herrestad, Herrest. hd

I. Ingers 1950 Exc. gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara med

pret. va mé = deltog,

var närvarande

jå va mé

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara med

pret. va mé = deltog, hälsan

ja va mé pa dé mé.

Nr 4312 St Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara med

vad mä' = deltagit,
hâ vari't

de har ja sä'l vad mä' pa.
dä' har ja ö'sa vad mä' pa.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd
l. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara med

va mé' = närvara, deltaga
eller vara mé.

né', di' skola va mé på
dan tíden.

vid jämförelse mellan tjänstefolk förr
och nu.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara med

vara mä

= närvara. deltaga

1954. Bromma, Hemstads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara med

va mé = deltaga. ha del i'

di va ènte mé i ad (Kersti Nils

Nils' om sina föräldrar. som inte deltogo i'

M Tullbergska upproret/

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara med på

sup. vad mé på,

deltagit i, närvarit vid

dé har jå vad mé på

i: så'veskaetning.

Nr 4873 St.Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara till

nwé vré folk èrte at dé

e té :: ha sé bra, att de inte

veta att de bro till

Nr 4878 St Herrestad, Herrest.hd

I. Ingers 1950 Exc.gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara till något

dån ätor va ja änte té nåd

i: dugde ingenting till.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrest. hd

I. Ingers 1950 Exc. gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara
v.

vara -a -ad

(= lat. duo), räcka, pågå

de vara te dar, stygn

Nr 5023. Borrie, Herrest. hd
l. Ingers. 1906.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara
vb.

vàra, =

räcka

de vàra àta länge. Det
räckte (drojde) inte
länge. N. f. 84.

Nr 8025 Bromma Herrestad's fd
Hugo Areskoug, 1962

Bromma

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. 2. vara

vb.

vara, =

Pres. är

räcka, ha en viss varaktighet.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

de, vara åtta mer, en-

två da. Det varade inte

mer än två dagar.

m. f. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. 2. vara

ilenavär o. fjärinna- v.

träta de. vårar so. lange.
världen. står. Vädertek
med skurar och kärintråta
det varar så länge världen
står. N. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara
v.

vå̄ra -a -ad (= lat. duro)

råcka, pega

de vå̄ra lèya nó̄k, for sa̲ skola
en stia óp a mòlka om ma̲rnan.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara
v.

vå̀ra -a -ad

rạ̊cka. på̀ga

di spe̲la ké̲rt, a de vå̀ra i·
e̲vihé̲d .

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara II
v.

vå̀ra = paja, räcka

de vå̀ra te klokan tól, ét om
dan

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara
v.

vå:ra -a -ad

pågå, räcka

den vå:ra ja:ta ju:l a li:d

fi:vor

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. vara

vb.

vàrka , =

durare

m. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1 varandra

1 1
knånen

varandra

de 2båra 1legzor kan (kåden)
1 2 1
amkårs åvanpo knånen.
de 2skåla 2säda hart enkt 1knånen.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varandra

kvarandra

di höldo kvarandra i növen

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varandra

harandra (eller med semifortis)

så skola vi rulla harandra

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varaktig

varaktig l.-or, m. och b.,
n. -tet, pl. -tia, komp.
-tiare, -tiast, varaktig.
kvadratmajörda kvadratmeter l kvadratmeter
varaktiare o slida på en
dl maskinejörde. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Klar.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varandra
pron.

varàndra

vanl. med semifortis:

di e sa lij – varàndra.

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varandra

haránra

de dyrkade upp (priset) för varandra (på auktioner).

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varandra

dv gnior, vel benen
imod, varánra. De
(gräshopporna) gnida väl
benen emot varandra.

Nr. R 533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

R. 86

Aspro- form

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vardag

hårda

den som går hårda gramn
får gå om tåndan som han kann.

ordspr

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vardagskläder

hårdaskle (pl.)

vardagskläder

M. Areskoug 1926

Sk. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vardagskläder

hårdastekle a.

i — klär g.

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vardagslag

hårdaslav n.

vardagslag

M. Areskoug 1926

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vardagsmat

hårdagsmåd, -en

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vardera

hårdera

vardera

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vare

sb.

vàrh

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

I uttr.: ta, vàrh, pro

taga vara på / han, to

vàrh, pådd.

N. f. 80. / Han tog det till

vara (sparade det, bevarade det, gav bort det, behöll det för kommande behov). N. f. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varelse

vårelsa, m. l. j., - r. pl.
- bor, - na, varelse.

en ²ysel vårelsa. Högestad.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Lärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varen

pron.

vårèn

ver och en

vårèn har sìna

sìdor! x/ Ver och en har

sina sìdor.

x/ Repr-form.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. varenda

varènda ; n. vartènda
varènda
varènda mi̲da varenda
middag. / ja-lèsta vart-
K. f. 86. / ènda las. Jag
/ lastade ja° vart-
enda las.

Nr 7533 Hedeskoga, Heirestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

varenda

han sad op varènda
söndagmåren o kokte
kàffe. Han steg upp varenda
söndagmorgon och kokade
kaffe. K. f. 86. / där gor
katten åd varènda måren
o édor av di. Där går

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III. varenda

katten åt varenda
morgon och åter av det.
K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* varetagen

adj.

vàretàn

sparsam

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Nerrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vardagspl-

hårdas-

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

36. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vardagsdyna

hårdas-dyna, f. -n, pl. -nor, -na, hvardagsdyna.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hårr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vardagskläder

hårdaskle, genus obestämbart,
- n, plural, hvardagskläder.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varför

Jc u. efter och vad.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varför

hå'mɛn , använt ensamt även hamɛn'

varför

hå'mɛn i skö'la ta'

klɨ'sèkɛn u'd.

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd.

№ 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varför

håfor, håformkn, hamkn l.
hofor, hoformkn, homkn,
frågeord, hvarför.

Bromma, Öja.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901. Kärr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varg, s.

varg, vargen;

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

f. 36.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varken
konj.

vàrkan el. várkans

vi kan vàrkan hørt eller
sét nåd

Nr 4878 St. Herrestad, Herrest. hd
I. Ingers 1950 Exc. gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varken
adv.

vä'rken

hare i'ja vä'rken tydzare

e_lor a_ned.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varken

vǽrfʃan l. vǽrfʃans,
vǽrfʃan l. vǽrfʃans, konj.,
I varken. häjderiarken ha
vǽrfʃans me ett åla ståned
o föda. jinses ha vǽrfʃan
på åla dɔʃ., 2/ anlängen.
du skå jöra'd, vǽrfʃan du
vil ålor aj. Bromma.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901

ålägd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varken - eller

varken — eller

varken — eller

varesig — eller

hon kõne ²inte sag ja har

varken hõrad ¹ålor stõled.

M. Areskoug 1926

Herrestads hd

St. Köpinge

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varken(s)
konj.

i
várkens

varken

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Vatn

Vatn

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

87.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varm

varm; -t

n. j. 80, K. f. 76.

Best. m. sg. värma

den värma ljúden

den varma luten.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varm adj.

varm pl. -a

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varm
adj.

varm, -t

de blek inte så fått vårmt

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varm II

de blir för värmt

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varm

varmt n. adj.

n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varm

varm, -t -a

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

här e mig för varmt.

Här är mycket för varmt.

n. f. 90. där dansa de, / tr. de ble värma. Där dansade de, tills de blevo varma.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varna

vb.

Pres. vàrnàr *)

knäppa till i väggur, innan klocken börjar slå.

K. fj. 86.

Hon i vàrnàr.

*) Med starkt betryck på ultima, tvol. ngt starkare än sem. forts.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varnagel

varnágel n.

Ökvädinsord.

dw. e. et. riktad var-
nágel.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Varnagel

Varnagel

"En som går runt åt folk"

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varnagel
sb.

varnágel n.

ringaktad person

den e. att räktat varnágel.
Det är ett riktigt varnagel.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varp

vorp, m., -en, utan pl.,
varp. Plåtning i våp.

Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slätt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varja
s.b.

vorja, 1 kn

(2 vårv)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vap

vap. 1an

(nil våning)

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varp
sb.

vorp, -en

(vid vävning)

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

varp
sb

vorp, ¹en
mask. att döma av ex. den, grön
vórpen den grova, varpen.
vórpen | vorpen e. pos.
K. L. 86. | lózs varpen gå
på längden. | en
tjocka vórpen e. stycke. Man
köpte varpen "styckevis" x)
x) Tool.: ²i nystan, t. d. Kanske
hanker.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

varp
sb.

da. hade. tvíst ti. vórp.
span hade tvíst (ei slags bom-
ullsgarn) till varp (i vår-
konstyg). / da. skola. va.
grôv vorp ti. di'. Det
skulle vara grov varp till
det (: till rôskvôr, ei
slags vårmadsmönster). R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

varp
sb.

dær i va i ùla
ti i vórp. Det var ylle(tråd)
till varp (d: i vadmal).
R. fl. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varpa
l. -ade

2 vårpa (- ar, - a, - ad, - ad, pl. -ade, - a, pl. - n l. -phn) fr., varpa. (Upplägga väfvens rånning på varporna.

2 öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slån.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varpa

vb.

vörpa f.; pl. =or

apparat på vilken garn

varpas

n. f. 90

Öja.

Nr 7474 Öja Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varpa

vårpa -a -ad

där va bode vårpat å póslad

(jämfört med en färdig räcka väv)=

sladdra och framhålla alla den felandes

fel, så att man lär sist få prygel.

Högestad.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vörpa, -an

varpa vb.

apparat på vilken garn varpas

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varpa
vb.

vòrpa, =

(varpa en tyggråcka)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

värpa f. ; -or

värpa s.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varpa ö

vårpa ; -r, — ; — ; -d, -d

varpa

M. Areskoug 1926

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. varpa

vörpa f. i ± an st.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

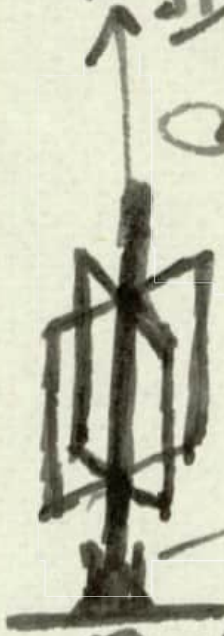
garnvarpa

varp-stång

vörpan gar.

R. f. 86. / ja. rört. Gen.

vorpan ger ju

varp-knubb x)

runt.

Beto. "garnets väg" se u. garn

x) I denna finns en svikplanig för varp-
stångens nedre ände.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. varpa

vòrpa, =, -ad vb.

varpa till vävning

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
K. 1/87 Hugo Areskoug 1961.

... när han hade
vòrpad -ad ... när man
hade varpat det. K. 1/87.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varpknubb
sb

vàrpeknàb m.

Träkloss med runt hål, i vilket varpstångens nedre ända löjte runt; se fig. till stycket ordet varpstång.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
R. 1/87. Hugo Areskoug 1961.

1/ vàrpestàzen lé dàr.
Varpstången löjte där. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

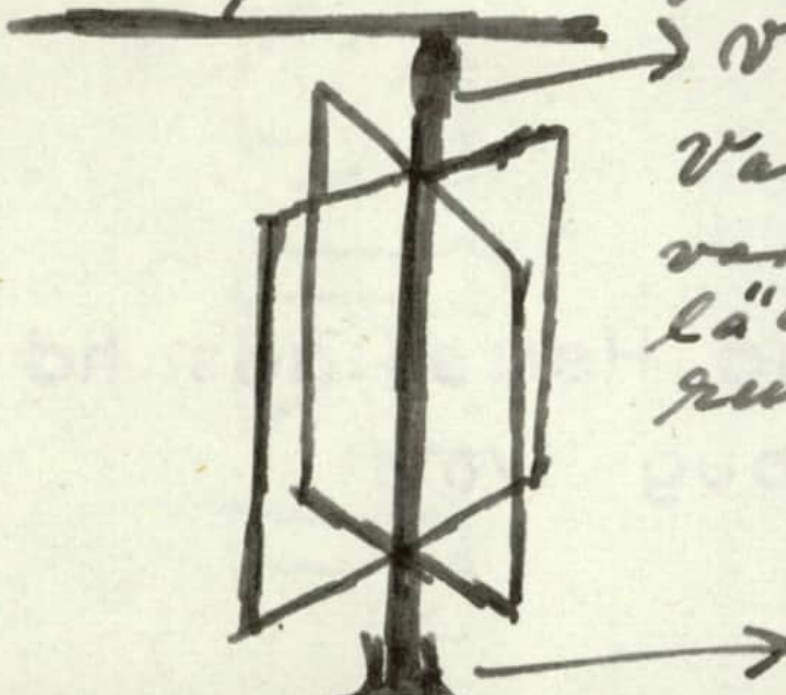
I.

vàrpastöz

varpstång

sb.

den lodräta mittstången i en varpa, som rör sig kring sin axel, då varpen går i gång.

varpstång

varpstångens övre ände var stundom med en läderbit fastgjord vid rummets tak.

varpkrubb för varpknekning med förholkning för varpstångens nedre ände.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

varpstång sb.

Det var mycket nä- tigt, att varpstången stod lodrätt (d: den i skola i nästa stå-på-sned. "Den skulle inte stå på sned"). Man kunde kontrollera, att den stod lodrätt, med hjälp av ett varpmått (jfr n. loda vb.) eller — mera primitivt — genom att låta en tyngd blaska fallet från varpstångens övre ända mot golvet.

F. J. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varptråd

sb.

vàrpetrå, -, pl. = -å

i varpen ingående tråd

K. f. 86.

Jfr * fällände

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x

vars

dʼste. adv.

hɑ̄rs

vardera

dɑ̄r kan dɛ̄ hɑ̄rs en bɛ̄d.

i Gunsts hd: vɑ̄rs, i Bjursjö o Gyslöv:
vɑ̄rs, men ö. om Gyslöv: hɑ̄rs.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

hårs

vars

ads.

g. vårs

ett slags distributivt ad-

verb: 'var', 'vardera',

'varje'.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

n. fsk. vel, hårs hon-

rafemte krònor. Vi fick

väl vardera ethundrafem tio

kronor. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

Di ha tad vårs (adv.
en mús i då. De (katterna)
ha fagit var sin mus i dag.
K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† vars

hårs,

Distributivt adverb = vardera.

Olajinsen har jed väss hårs et
svårt tårkle ----

Nr 3906 St-Herrestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vars
adv.

hærs, distributivt adv.

sa ladzor di láv a fjór
hárs en dá.

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd
I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bais II

adv.

dïa ekså'man, sa jé'n di'
dom hä's en lïdan ré't
fräga.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varse
adj.

vårsa

I utr.: blé, vårsa, óm
få reda på

ja, blé, vårsa, om, ud.
Jag kom underfund med det.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varsel

vårsel
(förebud om nytt)

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varsko

varskó
?
underrätta.

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestads [illegible]
Malte Åberg 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Varul, m., -en, pl. -a, -na, varulf,
ett natteligt spöke som i skepnad af
en 3-bent hund antastar ensamvandrande
kvinnor, för att åtkomma fostrets
hjärtblod. Varulfven är under dagen
karl, men vid mörkrets inbrott, måste
han ofrivilligt iklädа sig ofvan-
nämnda skepnad. Om han erhåller
hjärtblodet af ett foster att dricka,
är han frälst från sitt olycksöde,
hvilket förorsakats honom af hans moder
som för att underlätta sin barnsbörd
krupit genom ett stos efterbörd. Ett foster
af mankön blir i så fall varulf, ett af
kvinnkön mara. Allm. Härr.

№ 300 Herrestads hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Per Larsson 1901

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

vart

× vart

adv.

I vår. : je ~ vårt ge till-
känna, "ge signal"; geskall (om
hundar).
Söma hade ~ bara ~ en
bjäla för ~ o ~ je ~ vårt,
när ~ de ~ kóm. Somliga
(sladkörare) hade bara en
bjällra för att signalera, när de k.b.
kom körande. Sk.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

han gav vårt. × vart adv.

Han (d: hunden) gav skall.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varulv

varúl, -en (genuin form)

den va varúlen e jétt

varólv (finare)

Nr 4878 St. Herrestad, Herrest. hd

I. Ingers 1950 Exc. gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varalv,

varal

varal el. varål,

lm s.

– a, – na;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varulv

vorul vorūl. - en

en folktros gestalt.

It. Herestad, Högestad, Baldringe, Sövestad.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varulv s.

varul m. j—a

varulv

M. Areskoug 1926.

Sk. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varulv

varúl, -ˊlen m.

l. varúl

åta, dr for, varúlen!

Akta dig för varulven!

(sades enl. uppg. till barn).

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varulv
sb.

varúl, pl. – -a m.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vasl, = riskning.

vàsl, - ar s.

vàsa, - na; pl.

Baldringe sn, Hemestads hd.

Skåneb. l.

1788. Wikbergtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

↓ vase

vàse

= soakmark.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vask
s.

vask. m. vàskə̀

kökvask

di satə vàskə̀ ɛ́j tə vos.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vaskig

adj.

vàskada obest! pl.

vatmja

pantóflorna e. vàskada

potatisarna àro vatmja

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Vass, a.

vas

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

13.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vass
adj.

vas, gl. = a

skarp

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rasserra

isteg.

ja vassarra = ja, naturligtvis.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vassla

vål^{2}, m. -n, utan fl.,
vassla. Öja.^{2}

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vassla, s.

vàla

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

43. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vassle

valle

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vassle

våla m.

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
_Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vasslegröt

vålagröd l. vålagröd, m.,
– en, vasslegröt, af vassla
och korngryn beredd gröt.

Vålagröd e har inga o
kögor nu för tiden, ela e'd
enkle sor oh æved.

Aja

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vasslevälling

vallavälling

välling på vassla och kornmjöl

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* vatskig

vàsked, neutr. = -pl.-eda

vattenhaltig

soma ár han di vad räktat

vàskeda a réelia

om potatisen

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vatskig

vàski

vattnig, full av vätska

t. ex. om gröda under regnperioden

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vallen;

van, -rd s.

han ~~sta~~ slö'n

bu'ta kö'gkö't vän

fu'n;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vatten

vat. -ed

--- kriva nä i de nälia vånad

(på tal om att bada i Östersjön)

5023 Borrie. Hemestads hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Vatten, s.

Van

47.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vatten

van, lad

dan va en fyllå – dan
va sont klårt vån.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd
L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

vaken

Dén ser ~ so ~ fålen
úd, den ~ har ~ val ~ ìnte
fad ~ vén. Den (kommen)
ser ~ visen ut, den har
väl inte fått vaken. T.f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vatten

van. 'ad

de va o'e sont go't va'n.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vatten

di skole ga i vån i
ðja mòsa

(ðja nyen fór ýa).

Nr 4878. St,Herrest.Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vatten:

Så skola ja bära vånad
ifra anorsnéls

Mathilda

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vatten

van, 'ad

---- plask i vanad ---

dan de va fènad, dan sto
vedzana a flød me vån.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrest. hd
I. Ingers 1950 Exc. gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vatten

vann. -ed

Vi kann sladdra vanned au graven

på fick ente vann po en syl
= man björ inte på det minsta.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vatten II

vaken å bró

vatten och bröd, eller fängelsestraff,
högst 28 dygn.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vatten

van, led

Her har stad bläzt ma vän,
sa her har ledsed veléno a
sùmad

Nybro

Nr 4312. St.Köpinge, Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vatten

van 'ad

vánad kom ifra

kragehólms fä

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vatten

ab.

van, -t ad

Gen. vans

de leda krédzen ti vän.

n. f. 79. / vr fa tá-dóm

2 týrad o laga-

dom-ti-váns.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vatten

van, Lad

da, borjar, ov tryðor

þo, vánad. Dánet

börjar att trygta.

M. J. Eg.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. vatten

van, -tid

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

K. f. 86. / den, trydor, -
åkru vån. Den (brunnen)
tryter aldrig vatten (det
finns alltid vatten i brunnen).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattenarv

vanár

vattenarv (Stellaria media)

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattenarv

vånara

våtarv (Stellaria media).

R. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattenblåsa

vannblåsa pl. -or

om regndroppar, som falla i en vattenansamling. föranleda vattenblåsor vannblåsor så detta tecken på att mera regn skall komma.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

1987

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vattenbulen

adj.

vanbúlan; n. — búlad

uppsvälld av fukt (om

trävirke, balgör, fönster,

dörrar). / Da. e. rént

n. f. 90. / vanbúlad (om

trävärke).

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1869

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vattenbulen

vanbúlan; pl. -úlar, ej.

uppsvälld till följd av fukt (t. ex. balgar, dör-

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

× (Även vanbúlan).

D. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattendamm

vandám

(damm)

N. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattenflöde

sb.

vanflýa n.

översvämning

där kommer (det blir)

sont vanflýa.

N. J. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattengröt

vanngröd

Kongrynsgröt kokt i vatten.

De finje vanngröd hår kvåll –

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattengröt

vangröd[1], m., -en, -er, utan pl., vattgröt[2], af vatten och korngryn beredd gröt.

2. öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattenhål

vanhu̲l l. -hu̲l, n., -et, pl. = , -en, vattenpuss.

anorsinsen fö̲rde u̲t i vanhu̲let, hä̲r gaj han so̲m fra stå̲n o va̲ ful̲.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Lärv.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattenhål

vankúl, -ad,

n.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vattenkorra

sb.

vankóra f.

vattenpöl, mindre vatten-

samling.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x vattenkona

vankóna -an -or -orna

vattenpuss, -pôl.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

f. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ Vattenkonst

vaunkårra

stillastående vattenansamling

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vattenkorra.

vankórpa f.; -- -orna sb. best. pl.
vaŭcnpol, mindre vaŭcn-
samling. vankórorna ja.
K. f. 86. | vàjana. Vaŭcn-
pölarna på vàjer-
na. | glùta vl. ja.
järna spruja, t. vankórror.
Barn vill ju gärna spruja omkring
i vattenpussel. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattenmölla s.

vanmúla f. ; -or

vattenkvarn

M. Areskoug 1926.

Sf. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vallenmölla,

vannmjöla, -an s.

— or, — na,

vallenkvarn,

M 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vattenpass

vå²lorpàs, n., -et, pl. =, -en, vattenpass.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* vattenpass
s.

vå̀tor pås . -ad

vattenpass (vid mätning).

Nr 5978. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattenpöl

vanpøla pl.

dær sto vanpøla. Det
stod vattenpölar där.

N. f. 90

Nr 7474 Öja Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Öja

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vattensladdra

vansládra f.

ett slags pumpverk i torv-
mosse

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattensot

vàtensòt

vattensot

(Gemint?).

den genuina formen torde
vara vàtorsòt.

J. J-s.

M. S. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattenspann

vanspán -en

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattenspann

sb.

vanspán, -¹en, -¹a m.

vattenhink, vattenämber

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattenspann

vanspan -en

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattenspruta

vansprúda, -an

hum fár ig me vansprúdan

a sprúda fúnstorein.

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattentunna

vantlyxa[1]. f. -n, pl. -zor, -na, vattentunna.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.[2]

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattentunna

vantyggor pl.

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vatterpass

vàtorpás n.

vañerpass.

Jfr lodstock

m. f. 80

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vattersot

vå'tor sô't sb.

vattnsot

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vattersot
sb.

vàtorsòt

vatusot

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattna

vàna -a -ad

ja fjorda a vàna i màsan

nar ja va pág.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1930.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Valtna
V.

vàn̲a

vana kie̲dz

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.hd
I.Inge::s 1950 Exc.gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vàna, = vattna vb.

vattna kreatur

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vallna;

vånna, -ar, -a, -ad v.

han fick o vånna

kredsen;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattna
v.

vå̀na -ar -a -ad

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vallna

vå²na (-ar, -a, -ad, -ad, pl. -ade (l. -ada), -a, pl. -n l. -nkn) fr., vallna.

Nä² man² hade vi i fjed nun kal, om han ente² hade blod döljlet vå²nad stras.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vatna

vänta, =, ± ad

vänas inf. pass.

K. f. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x vattnare

vàṉare, pl. =.

Vårdn. = Stellaria Media

ja kan ältid kàlat dí
för "vàṉare".

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vatnas

vànas, =

pres. =

vattnas i munnen.

dó vànas, dan, mózan

på ànra. Dé vatnas

det i munnen på andra.

K. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattneho

vànehàw vl

ho varur hästar vednas

n. f. 90

v/a > 0

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vatneho

vànehåw, `–– ´–en

ho varur hästar vattnas

N. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattnig

våned l. -or, m. och f.,
n. -ned, pl. -neda och efter
for, för, -ned o.s.v., komp.
-nedare, -nedast, vattnig.
Kan i 2:dra 2:ndra kn säga
våneda 1:a 2:ndra pantoflar?

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Alar.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattning

vàxey -en

damm avsedd för vattning av fjäl
et.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd
J. Ingers 1951

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattning

vanning, -en

vattningsställe för kreaturen; vattningsdamm
då man ej hade brunnar. grävde man ett
stort hål med sluttig nedgång, att djuren
kunde gå dit ned och dricka.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattning

vånzan best. tg.

vattenho (b. ex. på gårds-
planen) varur hästar
vattnas.

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaɪ̯ra

²våɪ̯ra (-ar, -a, -ad, -ad,
pl. -ade l. -ada, -a, pl. -a l. -(r)an)
fr., vaɪ̯ra.

ja vɪ̯d ¹veɪ̯ʃʒen staɪ̯r reɪ̯t,
for han e ²våɪ̯tad.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

²Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattra

26.

vàtra, =

ställa in efter vattenpass

(s: stala ~ ig ate ~ lástók)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vattring

sb.

vàtriŋ

Jmr.: sta. 2. vàtriŋ

sta vägrät.

m. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattsot

Se × vattersot

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vak

vak sb.

vojs n.

bivak

n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vat

vöjs. -ad

äldre dombygd form.

Nr 4062 Bjeresjö, Herresta[illegible]

I. Ingers 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vat

vojs, n., 1– ld. utan pl.,
vat.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slåtter.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

val

vägs n.

bivax (jfr detta ord)

R.-f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaka

vå²jsa (- ar, - a, - ad, - ad, pl. - ade l. - ada, - a, pl. - n l. - ben) fr., (vaka).

Skridåren e två²jen fr ha vå²js o vå²jsa tråa me.

å²ja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hån².

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaka

vb.

vöjsa, =

vaka tråd

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

hon. skola. vöjsa trån. Hon skulle vaka tråden. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vc

vésé

vattenklosett (Nytt låneord)

K. J. 86.

(Jfr tévé television(s apparat) från Oja, Herrestads hd).

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Hedeskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vek

vɛ̄dʒ, n., -¹ led, pl. =, ¹- kn,
vɛck.

fɔs fɔ̄rtɛd o fɔs klɔ̄²kan
va brɑ̄²ja vɛ̄dʒ nɑ̄²janɔ̀m
kɛ̄n. ɔ̄²ja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hårr².

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veck
adv.

vak

borta, undan

dær va en gråv som ja skola hen a tita på, som stenan va vák.

H. J. 1941.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veck
adv.

vek = undan

di to vek jänad

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads **hd**

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veck

s.k. klädesplagg o.d.: L sb.

se bröstveck

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vecka

ìga

ugan inj kommor = i nästa vecka

ugan inj kommor. po jorda åta da.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vecka

vèkå -an

(nyare uttal i st.f. vègа el. vègå)

tié dåi vèkån sa stø ja
a tåsk ma plöjalen.

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I.Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vecka

s.

ùga, -an -or -orna

ùganiyavá = förra veckan.

3436 Bromma, Herrestads hd

Helga A. Fersson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vekka
s.

ā. ùgā, -ān

Nu föga bukl.

ȳ. vèkā, -ān

Nr 5023. Borrie. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vecka

vikpa, -an, -or f. sb.

Äldre ?ligpa, -an, -or f.

Den senare formen torde ännu
mera knappast vara i bruk.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. vecka

vika, -an, -or, -orna

Nr 71533 Hedeskoga, Hörrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Å. vägga, -an, -or

Denna form numera obruklig
men väl känd av de äldre.

K. f. 86. / so. följdsor. de
n. f. 80 / prägana de. ha.
/ forfjént for. vikan

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. veckа

Yi° ödelägga de
pengarna, som de ha för-
tjänat för veckan.

N. f. 80.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vecka
s.

vèkå, -å:n

vgare uttal

Mgemina torde vara x vègå

Nr 4878 St Herrestad, Herrest.hd

I. Ingers 1950 Exc.gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veçka

ùga -an

veçka

de va dɑ́ i hín ùgan

Numera vard. vikà

Nr 4878. St.Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veckad

vikad

försedd med veck (om
klädesplagg)

den e va e vikad rónt
óm. Dom (kjolen) ver vec-
kad runt om. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× veckgången

neutr. vé̲k g̲å̲d

= bortlagt, försvunnet

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veckopeng

vèkapǽg, -an

veckolön

l:a leden sgn. på n.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Vecko-predikan

vittjeprätja

passionspredikan (hålles en gång i veckan)

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veckovis

ùgavis

I uttr.: 2. ùgavis i veckovis, veckor i följd.

Numera föråldrat.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vedernamn

vedornaŵn, n. ¹, -et, pl. =, -en, vedernamn, ²tronamn.

"Sålen" ded e ett vedornaŵn ¹mårten ha ²fad.

²Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Hässle.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vedernamn

sb.

vdornámn n. ; pl. =

bi~~Nr 7533~~ Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Ej nödvändigtvis av pejorativ kvalitet.

han ~ har ~ vdornámn.

Han går under ett bisamn.

K. J 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vedernamn s.

vedornámn n. ; pl. –

vedernamn, ö̆knamn

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

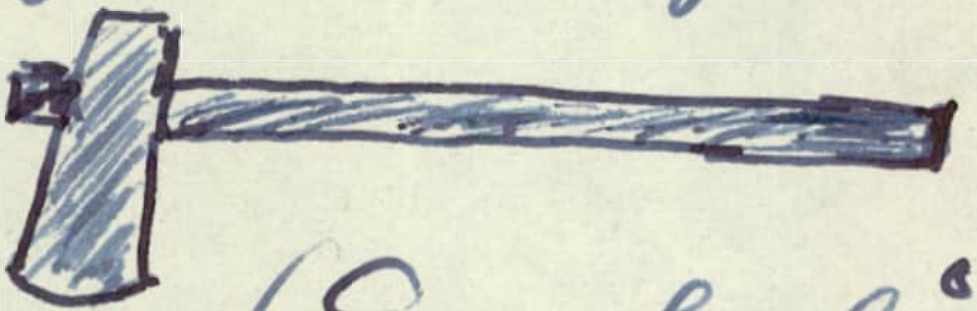
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vedyxa

vɛdaʉʂa

Nr 7474. Öja, Herrestads ho
Hugo Areskoug 1960.

yɛ'a aʉ hugga ved med

(Ganska långt skaft
och tämligen jämnbred
blad) M. f. 90

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vedyxa

vèda – l. vèdaèsa

yxa med nästan rektangulärt blad och tämligen långt, rakt skaft

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× veka

vèga, pres. -ar

tveka. tröja

Så genuint uttalat är troligen × vèggja.

J. J-s.

St. Herrestad.

3340 Herrestads hd M. Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veke

vɛ̂ʃa, m. -n, pl. -ʃa,
-na, veke, lamp-, tjusveke.
Stem.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veke

vèga -an

--- atesom vègen brända --

Hört i denna form; den gemena formen är vèdza

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veke.

vèdʒa m.

lamp- eller ljusveke.

Jfr lampveke

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veke

vèdzka, -an

lamp – l. Gusveke

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veke,

vèdʒe, — ɛnn s.

— a, — na,

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ven
pron.

vem

även hvem

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vem
pron.

hwem

hwem de vå de vid ja ènte

även vwm (ryare)

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.hd
I.Ingers 1950 Exc.gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vem

hwém

hwém e rígg ?

hwém ha vád dær ?

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vem

pron.

vhein

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Vem

Vem

n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Venn

Lund

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

12.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vem

hvem, pron. interrog., m. och f., genit. -s, dat. ak. = nominat. hvem.

Alem.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klarr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

vem; gen. {hums / vems} vem / prn.

n. f. 80
K. f. 86 / g. vm K. f. 86.

ja ~ hörde ja ~ tigran,
vem ~ de ~ vá. Jag hörde
på rösten vem det var.
K. f. 86. / vém som ~ hélst
vem som helst.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

vem

han sjönde, vum
de vå, ijan ja kom
fram. Han skönjde, vem
det var, ijman jag kom
fram. R. d. 86. /ja vet
inte, vum der ha
diktad den. Jag vet ijke,
vem som har diktat den.
R. d. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

vém[x] jág e dú? Vems
pojke är du? R. f. 86. /
vím e. dí dár kómor
me. ét lás? Vem är det som
kommer (körande) där med
ett lass.[2] R. g. 86.

x) Eder heems

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x vemmenhögare

sb.

vèmenhö'gare; pl. =,

=-'-na.

inv. från Vemmenhögs hd, Skåne l.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vena

sb.

vènor pl.

gråsotran som sta° slet

tòra vènor torra

gråsotran

cn. f. Nr 7674. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×vena

vèrpa; pl. = or f. sb.

(längre gräsrot)

Jfr ×gräsvena

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×vena

vènsa; pl. -or sb.

långre gröstra

K. f. 86.

Ö. hårstra

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ventil

ventil; pl. --ar

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

verk
s.

verktyg. 1 ed

mekanism, maskin

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vär§s n.; pl. = verk

värked best. sg.

tröskvandring, tröskverk

n. f. 80. / Jfr hästvandring

större värks-verk

större [illegible].

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

verka;

vä̀rfja, -ar, -a, -ad.

de e klä̀rt de ska vä̀rfja;

M 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x verken
s.

vårtjen

kalvylle-Tyg

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

verken

värpen, n., -- ed, utan pl.,
värken (ett plags halfgyllentyg).
Stem.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klåra.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

verkenskjol ?

värfvens-fål, m., -en, pl. -a
-na, värkenssjal, sjal af
värken.

Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hårr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

verkensklåder

vèrkansklée̲n, -na

kläder av lll tyg som kallas

× verken

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

verklighet

vèrkalikèd -en

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

verkstad

¹vœrsta, s. -n, pl. -stœr, -na, ²vårkstad.

²Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

verktöj n. ; pl. — verktyg verktygg s.

verktygg

M. Areskoug 1926.

Sk. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ verna

2
Verna, f., -n, pl. -nor,
-na, bromskula, uppsväll-
ning under nötboskaps
hud förorsakad af broms-
larf.

Öja, Bjeresjö.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Lärv.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× verna

vèrna, f. -an -or -orna

bomskuld under nöttboskaps hud

P.L. 1901. Bjeresjö, Hera-hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Vers s.

vǿrs n. ; pl. —

vers

M. Areskoug 1926.

Lt. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Uels
s.

Uǫls, n., pl. =

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

{vœrs
{vœrs, -en

vers

sb.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

en - vœrs en strof, ~~en refrain.~~

R. f. 86. / de - e - ja - en -
gåmål vœrs. Det är ju
en gammal vers.
Jfr psalmvers (neutr. !)

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vessla s.

väsla f. ; -or

vessla

M. Areskoug 1926

St. Köpinge Herrestads hd. V. 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vessla

²visla, f. -n, pl. -lor, -na,
vessla.

²vislorna tok ²ögonen
i ²fulartjuven. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

²Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vessla

vèsfa ; pl. ~or pl.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vessla

vìsla f. sb.

kvik som en vìsla

kvick som en vessla.

R. V. 87.

Nr 7553 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. veta

Inf. {vèda / vèda

Pret. sup. vìsta vist

Pres. {vr̲d / vr̲d / vr̲d, vc̲d -- vr̲t - du / K. f. 86. / ... vet du K. f. 86

vr̲ i sammanställningen

vr̲ - ja 'vet jag'.

ja - vr̲d ǹte. Jag vet inte.

K. f. 86.

ja - vr̲d, ud ǹte. Jag vet / det inte. Bs.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(i orig. uppt. tecknat vida) veta

vèda, pres. vèd, viste, vist

vèd du had! Vet du vad!

(sägs när man har någon nyhet att berätta)

hade ja visst nå den jävla månen skole begravas---

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vela II

en vid honad en hared. men en vid
ente honna en kan få-d.

Nr 3906 Högestad · Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veta

pres. vɛ̀d

dɛ̀ e dæn ɛ̀jan a vɛ̀d

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veta

vɨ̀da, pres. vɨ̀d

de vɨ́d ja ja.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veta

pres. verb

9. f. på 1880-talet

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veta 4

pres. vɛ fɛ j i jag:

vat di kàlan ed for. de

vɛ́ ja èrte (el. vɛ́ ja

èrte)

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veta ve

vēda ; vēd , i 1. p. sg. oftast vē ,
(pl. vēda) ; konj. vēti eller
vēt ē ; veste ; vēdad .

pr. konj. blott i svordomar o dyl. veta

ja de vēt ē dāun (svordom)
de vēt ē gū (Det vete Gud)
de vē ja (det vet jag.)

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veta
v.

pres. vet, inf. vida

m. f. 1869, g. f. ç-a 1900

mófar han vét -ad.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrest. hd
l. Ingers. 1906.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veta II

de e ènte gó't a vè'da
va a'lt hè'dan.

m.f. 1869.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrest. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(1) veta

vèda, vìsta vb.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Pres.

ved tyckes.; 1. pers. sg. ståndom

N. f. 79. vr vid anv. avdf.

ja ved ȯ̀ta, om dær ha

bȳd nogad bȯ́jt (om det

här byggts något där).

Sövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(2)

veta
vb.

de vi, ja äta.
n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veta
v.

vɛ̀da pres. vɛ̀d, vɛ̀sta,
vɛ̀st

ja vɛ́d àlɛi har han
blɛk áw

Nr 5118 Högestad, **Herrestads hd**

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Veta

pres. vet

m.f. c:a 1870

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veta, vb

vēda,
vēdja l. vēja (vet jag)

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.

48.58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veta

vèda, pres. vẹd

ja vẹ́d ènte ad folk
di kòne ---

de kan man vèda

man ja vẹ́d

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veta

pres. ved

m. f. 1870

ja vid änte, medan ---

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veta

pres. vet vet. med vet

de vet man jo äta

m. f. på 1880-talet.

ja vet ...

Nr 5116 Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veta

pres. ved

m.f. 1881.

Nr 5987, Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veta:

vet'tu = vet du ...

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veta

Syn. vest

di kan vést ad dan kan
fånads kanty.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd
1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veta

pres. verb

g. f. c-a 1885

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. veta

--- nar han vista, at
dr kunad --- när han
vsste, aū de kunde det.
K. f. 86. / dr vid ja ǫ̈nte.
Det vet jag inte.
K. f. 86. /
dr vi ja ǫ̈nte. / Det
vet jag inte. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III. veta

ja kan inte vèda.
Jag kan inte veta (= jag vet
det inte). K. f. 86. / man
véd ed ìnte. Man vet
(det) inte. K. f. 86. / du
vít du, hans. Det vet
du Hans. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV. veta

dær va ingen dær
vistad. Det fanns ingen
som visste det. K. f. 86. /
Inte som ja vet. Inte
vad jag vet. K. f. 86. / dæ
bara sjor et par år,
so ska dæ Rona vetdad.
De bara säger ett par ord så
skall de kunna veta det. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

V. vcta

--- ìgan kn. véd áw. ad.

--- innan man vet av det.

K. f. 86. / vrd. rèda, ja vet

(her) reda ja° K. f. 86. /

ja, véd min. lív ìnte.

Jag vet minsann inte.

K. f. 86. /

Nr. 1633 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VI. veta

dí vi't*) du vål. Det

vet de vål?

K. f. 87 / du vi - jå nte.

Det vet jag inte.

K. f. 86.

ja vet - nte, man han har

sprazad o stalt op

dörorna. Jag förstår inte, varför

*) Övers. d > t förf. d.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VII.

veta

han har sprungit och
öppnat dörrarna. R. f. 86. /
han får spöra hänom-
öd, om han véd ed.
Han får fråga honom, om
han vet det. R. f. 86. / n-
ha nta vist ed foran-
nä. Vi ha inte vetat det
förän nu. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veta

vèda pres. vèd

m.f. ç-a 1880

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veta

vèdå, pres. ved

de e ènte got a vèdå.

vi véd ènte sél hona
vi blén

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veta:

de ved gud

gu vid ekte alt

de e änte got a vida.

ja ska la-an vida han vi é

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veta

pres. vɛ̄d d. vɛ̄d

hos samma medd. (k. f. 1874)

gu̍ vɛ̄́d --- Gud vet ---

ja vɛ̄́d

de vɛ̄́d ja ènte.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

veta

Pres. sg. vēd

jag vēd inte. Jag vet inte.

K. f. 78

St. Herrestad

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

veta

Pres. konj. vrta (tryckav.)

I satsr.: dé vrta, gùdana.

Det vete gudarna / dé vrta

n. f. 87.

Lf. Herrestad / jàkorlen. Det

vete tusan.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veta II

Ja vid ed änta

J. P.

Ja vid änta hona di é nú.

de vista di änta vat de vå.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veta

inf. vèda , pres. vèd

J. P. J. S.

de e èntə gó't a vèda

J. P.

jà vè'd èntə va di' klì'ntə me

J. S.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veta

vèda

ja kan ènte vèda nór

de vår

m. f. 1870

Nr 4062 Bjeresjö, Herrest.

I. Ingers 1950 Exc. gr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veta
v.

vìda

J. P.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrest.

I. Ingers 1950 Exc. gr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veta;

vēda, vēd el. vē obet.

vēsta, vest; v.

ja vēd ed ènta.

1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bete
s.

vède -an

g. f. c:a 1870-80

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vete
s.

vi̲d̲a -a

a̲l̲a é̲ d̲æ i̲ ká̲na̲da

vi̲d̲a nó̲k̲.

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd
I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vete
s.

vi̇̀de

èla e dæn i ka̲nada
vi̇̀de nó̲k.

m.f. ç-a 1870

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd
I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2
vēde p.

ætte s.

vete.

M. Areskoug 1926

Sk. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vete

vädja, ~ en m. sb.

n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vete

vrde m.

M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veteagnar

vèdeåànor

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veteax

vädaås; pl. =, -en

du ruar, åw vädaåsen. De repa av vetaax en. R. f 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vetebröd

vètebrø, n.

Nr 4062. Bieresjö. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vetebåt

vèdabå, -ad.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Øetebröd s.

²vẽdebrø n. ; —

eller ²vẽdebrø

vetebröd

M. Areskoug 1926

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vetebröd

vb.

vädebrø n.

n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vetebröd

vètebrø n.

K. f. 86.

"Finare" vìtebrø

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads ha
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vetedråse

vrdadråsa m.

hög av tröskat vete

n. g. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vetedråse

sb.

vẽdedrùsa m.

hög av harpat (men ej ren-
sat, dvs. kastat) vete

R. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vetefluga

vèdefluèa, -an

fluga som häŋär i vetefält.

de va vèdefluèan, som tå rèt

på-an, blev honom övermäktig.

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vetegolv

vèdegúl, -ad

loggolv, dær veteskòst inlägges.

mår hum stå i vèdegúlad.

14. 0.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

l. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vetehalm

vedehälm m.

n. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vetchalm

sb.

vädehälm

K-fl. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vetekli

vädeklí

K. f. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vetekaus

vetekaus

vetehöstkaus-

Nr 4878. St.Herrestad, Herrestads hd

l. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vetemjöl

vädemél, -ad

dän ha bäde mélk a smör
a fjýd a bröd a vädemél

(om en handling)

g. f. 1878.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

velemjål

vr̃damél n.

n. f. Ø.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vètemél n.

vetemjöl sb.

n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vetemjöl

vèdemèl n.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vetemjölsklister

vädelsklistor n. b.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd.
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vetenek

vèdenédz pl. -on

vetekàive

sa sto mór ope i hànestà

lógól a to imod vèdenédzon

for sáksti' òne om dán.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vetenek

vèdanédzor pl.

vetekárvar

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veteneк

sb.

vèdanèdzor pl.

vetekårvar

R. f. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vetenskap

vèdenskåv

vetskap. kunskap

dé har - ja. èjen

vèdenskåv. om. det

har jàg ingen kunskap om.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vetestubb

vèdastòb - en

stubbåken dåi vete vuxit

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vetestubb

vedastöb, = -÷ an

Ån. vetestubbfält

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vetestubb

vèdestöb, ~ - -ˈ-en m.

äv. avmejat vetefält

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vetetrave

vèdetråve m.

veteskyl

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vädervåpa r.

Vetevippa s.

eller vädervåpa

veteax

M. Areskoug 1926

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vetevippe

vèdavípa n. ; pl. =

vetcax

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vetevång

vèdavòz

större veteåker, vetefält

K. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vete

wede², m. ¹– a, utan pl.,
hvete.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klåvr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vetebröd

vedebrö, n. -d. Sjutton pl.,
vedebröd, hvetebröd. Våra barn
vå enta vända vi vedebrö te
kafe här da, 2/ med pl. =, -n,
hvetekafea. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vetebröd

vädebrö, n.

baga vädebrö

Nr 5978. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vetevippe

vɛ̀devìpe, n., -d, pl. =, -n, hveteax.

öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Stare.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ett 5.

Ved

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

62.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vett

vid ved

De va enta me kans vid å va

(vett ett vara ?) , medvetandr , vetskap

Nr 3906 Löverstad, Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vett

vēd, n.

De va ente me hans vid å va

= medvetande, vetskap.

3906. Sövestad, Herrestads hd
J. Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vi

vi, n., 1- ed, pl. =, -er, s.
skrik, rop.

had e'd for vi har hons?

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vi

vi obj. vos

han som bo'r nabo' me vo's

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vi

vi

obj. vos

vi hade sål måd mé vos.

vi lå i mödz a vi såd i mödz.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

vr ; tryckav. vr, vr / vri prov.

Obj. som vos . tryckav. vos

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

so. bjet. dr. kàffe. pro.
vos. I° trakterade de oss
med kaffe. n.f. 80 /
n.f. 80. / vr. gluta. Vi barn.
n.f. 80 / n.f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

vi

(vi; tryckss. vi) jfr ovn.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

So nå, vi ta, lägor.

Så nådde vi inte längre.

n. f. 80. / han, gick må, vös. Han gick med oss.

K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

dær sàta, vi vós vi
o. ad, fàttmàd. Där satte
vi oss och åt frukost med i ster-
flön på. Sk. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vi

vi obj. vos

di skola bygga nýt tr vos

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vi II

tak sɛl a ajø mɛ vos

Nr 5073. Sövestad, Herrestads hd

L. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vas pers. pron. ~~jag~~ vi pr.

oss

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd.

St. Köpinge № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vi ;

vi pess. pr.

vos ack.

de jäg hå for vos ;

1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vi

vr ; vr tryckes. pron.

obj. form vos

for vós för oss

n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vi'
pron.

vi', obj. vos

dæ' lade vi næ' ænte komad
ifræ' en nat --- han lède vos
mid 'jen.

Nr 5023. Borrie.Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* via

v.

²via (-ar, -a, -ad, -ad, bloū i n. sing., -a, pl. -n l. ²vihn) intr., skrika, ropa. ¹Fruhn hum ²via o skregz. Baldringe.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901

²Hāra.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vìa
v.

vìa

vänas

vìa a skrìga

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestads

Malte Åberg 1939

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x vickedråse o

vèfgadråsa m.

hög av vickerfrö

m. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vicker

vitsor pl. tant.

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vicker

vitsor pl.

H. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vickeresme

wi²ppari²sme, n., -d. pl. =, -n,
vickerrespa, - stå²ngel.
ö²ja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Klarr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vid
adj.

vi̲ m. vi̲a

vi̲a fj@lon

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vid

adv. & prep

va

di va so vända vé-d fö'r.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vid
adj.

vi, reuth. vit

vit, adv., vitt, vida (omkring)

Nr 5073 Sövestad. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vid
adv. e
prep.

ve

dær bor en bòne tèta vé

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vid

vi tryckser. prep. adv.

vi dén o. dén tíden/

N. y. 79/ en smidja vi
gården (herrgården)

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vid
jueg.

va

å, di va snèla ve-an!

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vr, vrt, vra (adj.)

vid

på vra fältet

så vrt la var tart

(så vitt det var torrt)

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge

Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

vb (tryckes.) 1. vid

prep. ab.

skrev. vb. gärden omkring

gårdesgärdarna. m. f. 80 /

m. f. 80 / kunsken l. so.

17. f. 86 / gåa. vän. Hon-

sen tyoker så mycket

om den (d: vätarken).

Nr 1033 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. 1. vil

dɛ va nɔ̀ta prep. adv.

snèla vén. De voro inte

snälla mot honom. K. f. 86./

tét vè tàu bedid : tét vè

bórja o bóʒaʃél. Tàu bed-

rd Borrie och Buarjo gràs.

n. f. 80./ve ny mânen

strâsja dred. Vid nymânen

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vr̀d

adj.

vr̀

Bl. a. i' uttr.: pos- vr̀ gåvl

på vr̀d gavel, vr̀dörren

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

strax i början
på året. R. f. 86.

1. vid
prep. adv.

han vrle nte tle vé, vem
han vå. Han ville inte vidgå,
vem han var. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. vïd

adj.

vī; pl. ïa

Komp. vïärk.

dæ va so, vïa, so vïa so,

dæ (d: klockkjolarna) voro

så vïda, så vïda så (d: mycket vïda). K. f. 86. / vïa

klänïngor. Vïda klänningar.

K. f. 86. / dæ va vïärk nërkï. Den var vïdare nere i.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

3. vid

vr adj.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

I uttr.: pa. vr gåvl
på vid gavel, vidoppen.
dåran sta. pa. vr
gåvl. Dörren stod på
vid gavel. N. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vidare

vidare

här va inte nona vidare. Här fanns inte några vidare (några mera betydande, inga att tala).

n. f. 80.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vide

vìle n.

1. Om ved o. d. av vide

2. Bestånd av vide.

Av videsläkt.

N. f. 90. / flätades ovl.

byggn. korgar

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vide

vi:a n.

R. f 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

videbuske

viaböska, pl. -r — -a

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

videbuske

vi:bòske m. ; pl. ˋ– – ˊa

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vidga

Refl.

vidza sr, =

(t. ex. om blommor)

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
R. f. 87 Hugo. Areskoug 1961.

vga, id, se vidgad ut vig,
bler vidare. R. f. 86

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vidgå

vägå

bli vid, erkänna, tillstå

dé vrle - han - nʼta

vägå. Det ville han inte

tillstå.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

H. L. 56.

Hugo Åreskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vidja, s.

vägor

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

101.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vidlyftig

valuftig

ansenlig, av stora dimensioner

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vidlyftig

vidlúfttí, vutn. -at

vidsträckt, avsenlig.

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vidlyftig

vidlyftig l. -or, m. och f.,
n. -let, pl. -lia, pl. -liark
-liast, vidlyftig.

Öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vidlyftig

valúfti, neutr. -at,

valúftet, adv.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vidlyftig
adj.

valúftad n.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vidskepelig

vrsépla; pl. -ór -a

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vi'rkeplig

viſ'épli, pl.-ia

(inlånat)

a folk va mèra viſ'éplia

an di e nú.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

1.Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vi'dunder
s.

Se * vi'ndunder

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vrga:

viden jor

vrgt jord: om kyrkogården

Men di va jo kiäväll Gus hus där sto, å
di va viden jor.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

viga

vi / viər, pl. vi, vide, vit, vid, m. och f., n. vit, pl. vida, vi, pl. - n) fr., viga.

Byff kan vid ve'na, inan kan dø?

Binje di vida i fjorfjan?

Øja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klarr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vïga, v.

vï l. vïa, vïda,

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

8.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vi'ga
vb.

vi̲da pret. part.
pl. ob. form.
vi̲gas pass. inf. (reps-form).

da. ble. vi̲da i. kyrkan.
De blevo vigda i kyrkan.
R. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x vigen
s.

vigor, pl. vigrå

vidja, i synnerhet använd vid
bindning av halmtak.

täckevänor a vigrå G.N.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd
1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vigen

vígon, pl. vígna

vidja.

böj vigonen men han e grön, så blir
han bra fagon å skön.

Högestad.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vigen
s.

pl. vigrå

vidja

så hade vi vigrå a täfja
ma s: vidjor att binda
halmtaket med vid täckning.

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vigen

vi'gor, pl. vi'gra

pil vi'dja, spec. använd
vid halmtaktäckning.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vägen

vägar, pl. vägna

vägå.

Nr 4312 St Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x vigor

vígor

= vídja

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

5.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† viger

vigor, m., -ar; pl. -gra, -na, smårt, böjlig vidja, vanligen af pil, hvarmed takkåpparne fastbindas vid läkten, då halmtak upplägges.

Öja, Björesjö.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Slär.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vigra;

vigra, - an s.

- or, - na

vidja,

1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vigrapisk

vigra pisj

piska med skaftet flätat av vidjor (vigra)

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ viken

vígon -en. vígna, -ana

vídja

P. L. 1901. 300. Bjerasjö. Hemest. hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x viker

sb.

vɛ́dʃor

vidja (av pil)

M. y. 79

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*viker

vigor; pl. vigra m.

smidigt och böjligt ris,

i regel av pil.

Jfr *rödviker

N.f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

= smalt, böjligt ris" *viker sb.

Se *pilviker

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* vikrakorg
sb.

vägrakören bf. sg. m.

korgen av (en) vidjor

n. f. 79

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vikrakorg

vigrakör

av vidjor flätad korg

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vikrakorg

vègrakór, pl. ~ sb. -a

stor korg av vidjor (i regel envidjor).

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vikt s.

vøyt r. j -or

vikt

dør e gø vøyt.

M. Areskoug 1926

Sl. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vikt

vejl, m., ¹-en, pl. ²-or, -a, väg.

Skägemännen ha vejlor som kan vejor skaf¹ o so²kor m.h. Bromma.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Klarr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vikt

vagt; pl. -ar

(vikt att väga med)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vikt 2.

vkt; pl. = or

(vid vägning)

n. f. 90

Nyare uttal: den gemena formen är vajt enl. tidigare uppteckning. 1.1-s.

Öja

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vikt; pl. ≈ -a

vikt ig
adj.

högfärdig

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

viktigpetter
sb.

viktpipitor m.

högfärdig person

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vrl

× vil
adj.

vïsam, som ger god vila
(om sïtmöbler).

den, va, so, vïl. Den
(en stol) var så vïsam.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vil
adj.

vil

vilsam, som ger god vila
(om möbler)

han e e so vil. Den
är så vilsam (om en stol).

M. J. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Vila.

vila

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

13.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vila
v.

vìla -ar -a -ad

di skalle vìla dom = vila sig

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vila vb

vila ; —or , — ; vilte eller vila ;

vilad , vilad .

ja sidor a vilor mi vila

M. Areskoug 1926.

Sl. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vila

vila, =

vb.

n. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vila
vb.

Refl.

vila, sr, =

vila sig

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vild

vil l. 1-or, m. och f., n. vilt,
pl. vil-a och efter for. för,
1-la, komp. 2-lark, -2 last,
vild. 2öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

2Hänn.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vildand

vilden m. vilénor

sa la dæ flèra vilénor

a sùma hæ .

Nybro

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vildand

vilján, -, pl. -ánor

and i motsats till anka

Jfr and

M. f. q

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vildand

vil'dän; pl. -ä'nor

and (i motsats till tam-
and, dos. anka, som heter
ä'n).

K. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vildbatting

vildbatting, -en - a -ana

vildbasse.

Nr 3906 Högultad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vilddura

vrldúbor pl.

b = ug. w.

Enl. uppg. detsamma som skavdúbor skogsdvor

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vildmark
s.

vɛlmårk, -en

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vildråna

villråna

skena. (= vålbråna i andra mål).

Hästana villaåde
hål ente tommana slonkna, fari ögjen
kann villråna.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vildtank

villtyrtj

smädeord åt en okynnig pojke.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vilja

vila, vila, vilad

pres. vil

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vilja

vela, vèla,

vel

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

14. 23. 48.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vilja

ma vèlja

= avsiktligt

han sèjnte sè ènte ma vèlja

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vilja

vilja
sb.

Nyare form: det gemena torde vara vilje.
J. J–s.

doras vilja sidor pa-
an - tsläpaänka. Deras
vilja sitter på en kåpp-
ända. (Sades om barn, som
med hot om stryk
tvingades att lyda).

N. f. 90
Öja.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7474 Öja Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vilja

pret. vila

di fek sata si hon di vila

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vɛ̆lja m. j ɛ̆ or vilja s.

vilja

en gɔ̆ vɛ̆lja.

vɛ̆lgen pɛtʃɔr ɛ̆nka tɛ̆.

M. Areskoug 1926

Sk. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

vilja

Pret. vb.

Pres. vl. vila l. vèka

vi tå so myed vi

vila. Vi tog så mycket

vi ville

N. / Sc.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. vilja
vb.

... när ~ de ~ ɲ̀te
vle ~ jèsa. När det (brölet)
inte ville jåsa. R. f. 86 /
gluta vrl ~ ja ~ järna
spritza ~ i ~ vankórer.
Barn vill ju gärna spritza
omkring i vattenpölar. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III. vilja vb.

--- nar ~ skórna *)

nte vrle ~ ble ~ lèta

--- när kona inte låt sig

befrias från efterbörden.

... en ~ hägna, som ~ vrle ~

skrò̀ka o ~ vrle ~ lìga. En

hona, som ville skrocka och ville

*) Rspes-form ligga ut kycke-

lingar. D. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV.

vilja
vb.

dær öpa e dær
ja ingen dær vil. Dit
upp är det ju ingen som vill
fara. R. g. 86. / smörad vla.
äta ga. skóp. Smöret (i
pannan) ville inte låta sig
sammanfogas till en massa
(d: blev omöjligt). R. g. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

K.

ja vela lät en vilja
dúg på. Jag ville (gärna) ha vb.
lagt en duk på (bordet), jag skulle
vilja lägga en duk på. Kr. f. 86.
(Upptecknaren satt med sina an-
teckningar vid ett bord utan
duk och fann detta vara mest be-
kvämt, meddelerskan ansåg det vara
"artigare" att ha duk på.) / de
hade inte mer än dela vela
sa. De hade inte mer (pengar), än
att det nätt och jämnt förslog. Kr. f.
86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vilgad

duktig

han. e. vilgad

K. f. 86.

x vilig
adj.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. { hvéfsen
vífsen; vréfsad n.
víken

vilken
pron.

hvéfsen, a. är éd? Vilken av er är det? (= som har gjort det). K. f. 86/vífsen, a. är e. dé? Vem av er är det? K. f. 86/víken

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

vilken
vårn

Vå·da·nä? Vi·lken var det nu?
K. f. 86. / vilken·gåda va·
da·dä vå? Vi·lken gata
var det Det var? (v: Böcka-
regatan i Ystad). K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vilken

kyttjen

kögester, Herrestads hd

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vilken

pron.

hýftgan

de bleftg "hýftgan" iblán

(annars: hö́kan)

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vilken
pron.

kå'ken

även hyftjen

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vilken

hufflen pr. rel.

hufflen n.

huffla pl.

vilken,

vi mèdes am

hufflen dar skula

hå kränslen,

Baldringe.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vilken

pron.

vykan, vyked, pl. vyka

vyka jära änta dé?

de va vyked som hélst.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vilken

hö'ken, -d, -a

vilken

hö'ken vä'la : vilken villa

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

Lf. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vilken
pron.

vilken, neutr. -ad

syftar för hänvisning

vilkad ärnatäl va de ja

hjänte jänsmärtensan?

Nr 4312: St. Köpinge, Herrest. hd

l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vilken

n. vyked

vyked som helst

Nr 4062 Bjeresjö, Herrest.

I.Ingers 1950 Exc.gr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vilken
pron.

vík̲ad n.

vík̲ad da bår̲ - så har
det föll sig, lämpade sig

n. f. 79.

Även genom:
håkan el. hyftan,
neutr. -ad.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hyffen, pron. interrog. och rel., vilken
m. och f., genit. -s, n. -ftad,
genit obrukl., pl. hyffa,
hvilken. Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Wilhelm

hyftan

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

12.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vilken
pron.

vé̲ken, n. vé̲ked

sannolikt nyare för hyfsen

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vilda
s.

vilå, -ån

[illegible] ord & begrepp

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

villa
s.

vɪlɑ̀

villabyggnad. hus i villastil

--- liasoin en vɪlɑ̀; nʉ̀t
tɑ̀g, slènted liasoin didɑ̀re
bikýporna.

(Malmö)

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x villare

vi̲l̲are

adj. i komp. = duktigare, bättre,
skickligare

(enl. Steiman)

1947 Bjeresjö. Hemestads hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vilbatting

vilbå¹liŋ, m., -ən, pl. -a, -na, vildbasare.

hår ha dær iff² blød vilbå¹liŋa aw på²gana, o for¹elrana e så slå²dia.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slöjd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 1
vĕljärnad adj.

x villjärnad a.

villrådig

M Areskoug 1926.

Lt. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

villig

vill

duktig

han är vill i arbetet.

Han är duktig i arbetet. —

han är vill att göra

åt dig. Han är duktig till

att göra allting.

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

billig

billi

billet barn har alltid bro i mong

= den flitige får allhåt någon utkomst.

Högestad.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

villighet

villiked

tjänst, tillmötesgående

den ene villigheden jän den
andre fal = gör du någon en tjänst,
söker denne på ett eller annat sätt
göra en gentjänst. Högestad

Nr 3906 Herrestads hö
Jacob Bergström 1926-27.

1927

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

villighet

vìlhéd

tjänst

ja ~ kan ~ gòra ~ dr
en ~ vìlhéd. Jag kan
göra dig en tjänst.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

villighet

vèlihéd -an

tjänstaktighet

de e som di sín: dan ène
vèlihédan jör dan ándre fál.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

villighet
sb.

vìlhéd

tjänst man gör någon

so kan gå göra dåj

en ànan vìlhéd sjén.

Så kan jag göra dig en an-

nan tjänst igen (en återtjänst).

N. Nr. 7586 Hedeskoga, Herrestads ha
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

villkor

vilkår -ad

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vilkor
s.

vilkå'n -ad

han ha sålt grundhå'lan
på dé' vilkå'nad

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vilkor

vilkór n.; pl. =

pa vìga vilkór på
vìga vilkor

M. J.

Nr. 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vilse

vilse
adj.

de blek vilse i skáwen.

n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. vilse
adj.

vilsa
förvillad, bortkommen

ja hade ~ bled ~ vilsa.
Jag hade blivit förvillad
(d: om jag hade varit i den
situationen). D. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. vilse

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

I utr.: gå vilsa gå vilse.

om en vill gå jänt,
så går en för vilsa.
Om man vill ta en genväg,
så går man förr (snarare)
vilse. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vilt n.

vilt

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

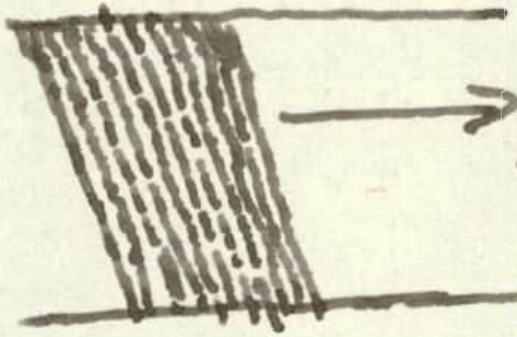
25-

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. * vima

vimp; pl. = or f. sb.

snedgående tråd i skaftist tyg, dvs. tyg vävt med x) fyra skaft.

Rådorna tc sig som svaga upphöjningar

x) Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

× vima

där va liksom sb.

vimor på tyget. Det fanns

liksom "upphöjda ränder"

på tyget.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vin

vin, n., 1- ed (pl. 2- or, - na, mindre brukl.) vin.

öja.

№ 300 Herrestads hd. Skåne.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Vin, s.

Vin

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.

67.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† vina
s.

vina, -an

utsidan av kinden

ja ska slå di' po vinan (= ge dig en örfil).

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vina

vinka, ÷ an, ÷ or, sb.

÷ orna

kind(ens)ets sida) f.

ja ska növa dr

ö vänan. Jag skall nypa

dej i kinden.

n. g

Nr 7474. Oja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vinbär

vinbär pl.

Nyare ord. Jf. *ripp

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

K. f. 86. / åle vinbär
o. sónt ales
vinbären och dy-
likt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vind
s.

veg, -en

ventus

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vind
s.

vẽ, -en. (ventus)

lägga sö' för vẽ a vägg de
e jo änta nödlat.

Mathilda.

Synan vẽ

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vind a.

vrȳ adj.

kinkig

han e sa vrȳ.

M. Areskoug 1926.

Sk. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vind

vi:

rèsa i vér a ví:

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestads
Malte Åberg 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vind,

vẽr, — Lm s.

so vẽyln skula

tá fn'd,

1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vind
S.

viz, subst., genus obestäm-
bart, föreke. blott i uttr.
på viz, på sned.
hålled på sidor på viz.
Bromma.

№ 300 Herrestads hd. Skåne.
Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vind
adj.

viŋ l. ¹-or, m. och f., n.
viŋt, pl. ²viŋa och efter för,
för. ¹-ŋa, komp. ²-ŋark, ²-ŋast,
¹/vind, skef. pred. -hår kan du
ga me så ²viŋa ²treŝko?, ²/allm.
för vresig, argsint. om människa
ded e ett ¹rŏlet, viŋt ²mån-orèdŋ.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Hans

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. vind

vɔ̀, -en

(luftdrag o. d.)

àstli vɔ̀ ostlig vind

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. vind

adj.

vr̄, vrt

Men gemint:

snel, sker

vig, sc 2.

kv. vresj, tvär

vrȳ o. vrōȳ tvär och

vr̄o

vrang

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. vind

adj.

vi:j

I utr. pa vi:j skevt, sneu

han sto pa sn:éd o vi:j,

den è:na hè:sen (stacken).

M. S. 90

Nr 7474 Öja Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Öja

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

1. vind

vy, -en sb.

Nr 7563 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

nåran vy nordlig vind /
vinjen va- därifrå. Vin-
den var därifrån. R. f 86. /
sole - vinjen emot. Så lig-
ger vinden emot, så har man
motvind. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

1. vind
sb

nåran vig o.
östan blåst, ja - ventar -
brév ma - nästa påst. Nordlig
vind och östlig blåst, jag väntar
brev med nästa post. Denna
vers skrevs ofta i poesialbum.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. vind

vg i ~ a

adj.

vind, sker

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

3. vind

vrj; pl. -a adj.

mycket vresig, tvär, argsint

R. f. 86.

ärja o. vrja arga och

vresiga

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vinda

wi²ʒa / ¹⁻ ʒor, pl. ²⁻ ʒa, wa⁻nt, pl. wö²ʒk, wö²ʒkd, wö²ʒkn, m. och ʃ., n. -ʒkd, pl. -ʒna, wiʒ, pl. ²⁻ hv / ʃk., ʒysta.

wi²ʒa ga⁻rn.

²ö. Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slår².

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vinda
s.

vinja

= gainvinda, gainvinja.

Nr 5978. Bromma, Herrestads hd

I.Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. { vinda -an
{ vinda f.

1. vinda sb.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

garnvinda (yfr d. o.)

→ vindspik

K. f. 86.

Betr. "garnets väg"

se u. garn.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. 1. vinda
sb.

dén hä̀zken

sà̀ta, du pa vi̇̀zan. Den
garnhanken (som uppkom-
mit genom att det spunna
garnet haspats på en garn-
hanspa) satte man på garn-
vi̇̀ndan. K. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. vinda

vìŋa, vant, vùnd vb.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug. 1961.

vinda garn ja en garnvinda

so vánt, dɛ dar. Så
vindade man där. / nú har
ja vùnt* dɛ gárned.
Nu har jag vindat det gar-
net. N. d. 86.

*) dɛt fɔ. 2

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

binda
s.

binja -an-or-orna

garnbinda

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vida
v.

vinja -a-ad

kysta gam.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vindspinn

vinjespinj

en spinne vapå man kystar garn.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

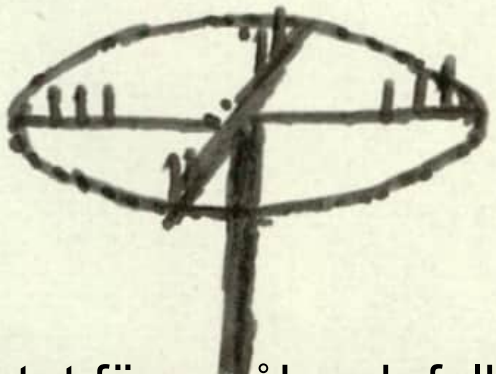
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. × vindpinne

vɪ̀ŋɛpɪ̀ŋ; pl. ˈ– – ˈa vb.
m.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

i "ekorna på garnvindan fastgjorda, ca 2 dm långa pinnar, nedstuckna i förd jämnt ringarna på ekorna och kunde tagas ur

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. x vindpine

vinkelig m sb.

vresig person

K. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vindsa

Refl. vb.

vi̇ʒsa, -s2, =

vrida på kroppen för att komma från något obehagligt; även 'sätta sig på tvären'; vara genstörtig'.

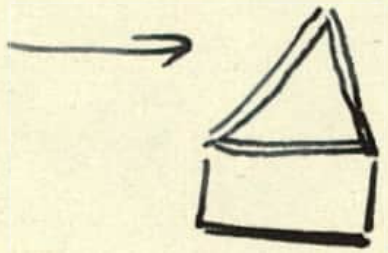
Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vindsked

vryggé, -n.

både som kantan gavelnöste ytterst

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vindsked

vegg-é, -n, pl. vegg-é-r, -na,

snedgående både vid yttre kanten av gavelröstet.

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vindskedd

vrzfé

(på husgavel)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vindsked

vässér pl.

(på hugarel)

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vindstol
sg.

vrygstóla pl.

utskyrningar på klänning,
sniderier, utskärningar på
träverket i ett hus.

där va so moja vrygstóla
mha dé. Det skulle vara två
mera utskrningar till det.

K. Kr. 1583
Hedeskoga

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vi'a dztolar

M. vɛystɔ́la

svɔ̈righeten, vanshligheten (!)

dɛr e mɔ̀ja vɛystɔ́la me

a sɛta ed ó/r

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* vrindundar

vrjóżor n. 46.

mycket argsint person

K. f. 86.

et. vrjóżor.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vindägg

vinaädz pl. s6.

skallösa ägg

R. f. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vindöga

vèjgav, -ad. M.=, -an

fönster. förälv.

vèjgavan e rösada

(försedda med isblommor; jfr rosa)

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vindöga

vỳner, -ad. pl.=, -en

fönsten

Förälder.; numera fönster

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vindöga

b.f. vigvad

fönstret

Ulla Vigvad N.A.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vindöga

vägg ved bj. vg.

fönstret

Nämnes nu bruk.

N. f. 29.

Nr 8C23 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vindöga

2
rutor, n. -ed. pl. =-en,
fönster.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Lärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vindöga

vinge, -ed

fönster.

3436 Bromma, Herrestads hd

Helga A. Persson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vindöga

vägg. -ad.

fönster (förälder.)

Numera fönster

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vfgjaa n. vindöga

vfgjavad best. sg.

fönstret

meddelerskan påstod sig
ha hört formen av sin mor-
mor, som var född på 1820-
talet.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vinflaska

vinflåska, f. - n. pl. - kor,
- na, vinflaska.

hanelsmånen lo:r sål vin-
flåskan o slo of te vos.

öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vingalekande

vinja legjen (-an ?)

egl. sända; smädeat.

Ha e et rektet vinjålegjen !

Högestad.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Vägbuten

Vägabygden Vägabygden

som känner sig som i ledens.

St. Herrestad.

3340 Herrestads hd M.Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vingbruten

vinga brygden

vårkbruten, ledbruten

han ~ ser ~ led ~ vinga ~

brygden sned. Han ser en

~

smula ledbruten ut.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
E. L. 86.
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vingbruten

²vinzabrȳden l.-brȳden, m. och f., n.-ded, pl.-dna utan komp., vingbruten.

Ên ²jȳslinz ha blōd ²vinza-brȳden. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

²Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vingbruten

vingabrýdan

värkbruten

N. f. 20.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vinge

vinja, -lan, -a, -ana sb.

m.

de flädra (flakade) sö

ma vingana.

N. f. 79.

den mera genuina formen torde

vara + vinge

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vi:ge
s.

vèga pl. vèga

den va jo èga vèga på
den te sísta slút
(om en mölla).

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd
l. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vinge

vɪŋka, -kn, -a, -ana m.

Ä. kvarnvinge

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vinge

vèga -an -a -ana

nú for tíden kvèga de

vègana av mjólkona.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. {vrìge / vìnge ; pl. -a, -ana m.

Ör. väderkvarnsvinge

där nǫ. jo. vìngana ner.

Där nädde jo vingarna (på väderkvarnen) ner.

M. 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. vinge
kl.

de, slå ma, vingana.

De slog med vingarna (om
fjäderfä). N. g. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vinge

vi²ze, m. -e, pl. -za, -na,
vinge.

[redacted]
a'ja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Vänge, 5.

vänja,

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

102.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x vingfång

vejfäj, -ad

samtliga vingar på en väderkvarn

(mej'l. = vindfång : vej = vind).

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vingla

vi²zla (-ar, -a, -ad, -ad,
blod i n. sing., -a, pl. -n
l. -lan, pres. particip viz²-
lanes) intr., ragla.
finsmå²rtanska hå²da tu
å²dz i di va² så² to²ra, så
di vi²zla for vå²red.

Öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Slärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vingla, v.

vìngla

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

30.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x vingta sig
v.

vinsa si

göra invändningen. undanflykten -

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestad

Malte Åberg 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x ringsegrän
s.

vägsnäig

"den som drar sig undan för något"

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestads

Malte Åberg 193[illegible]

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ving-spel

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestad

Malte Åberg 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x vinka
sb.

vinska f.

hållningslös (ung) kvinna

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*vinka
sb.

vínʃʃa f.

yr och ostadig rent flam-
ig kvinna

en - räkta vínʃʃa en
riktig flamsa.

R. f. 86.

Nr. 7-535 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vìnkig
adj.

vìnftad

flamig, utan hållning och
reda (om kvinnor)

N. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* vinkis

vinfsed adj:

utan hållning och reda

(om flickor o. unga kvinnor)

hon, ser, so, vinfsed

ud.

N. fl. 8°

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vrȧftsad

x vrinkig
adj.

flamsig, hållningslös (om kvinnor)

trȧdad o. vrȧftsad utan reda och besked samt hållning

NI 9474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vinna He

vr̥ya ; ¹— or , — ; vant , vŏrdh ;

vŏrdhn , vŏrdhd

vinna

M. Areskoug 1926

Herrestads hd.

St. Köpinge

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vinna

wiŋa / 1 -ŋor, pl. 2 -ŋa, want, pl. wonh, wonhd, wonha m. oh f., n. -ŋhd, pl. -ŋna, wiŋ, pl. 2 -ha / tr., vinna.

bora sla fø di o wiŋ dø2tet!

Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vinna;

vèga, -or, + vunnit,

vunnen v.

ja vänt fämtan

kvänor;

1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Vänna, V.

/ / vägad

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

48.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vinna

Pret.
vann

Pres. vinner

Nr 7573 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

so vann han tabaga-
rän. Ja vann han
tillbaka pengarna igen.
R. f. 86. / de vann så ofta
(= två tippning).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vinter

vintor

Vi få nu en farlig vintor

(sades, när i förr stränga vintrar lösgående
hästar kommo till byn)

Högestad.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vinter

vínton -an

vi hàn fåd sèdad èye liàsom
mit på víntonen

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vinter s.

1 2
vintor r. j vinta

vinter

2 vintors : i vintras.

M Aréskoug 1926.

Sk. Kåpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vinter
s.

Vinton. -en

di sad a bånt for vintonen

s:gan

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vinter, s.

vi<u>n</u>tor/, -ar

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

33.38.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vinter

vénton, -en

dœ́n møte vi ud, om de
vø àlui sǿ vénton

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vinter

vínter, -an, vintra,
vintrana

om vintrana under vin-
tertiden.

M. J. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. vinter

vinter, {-, -an, vintra, vintern, vintrana

m.

om. vintrana om

vintrarna / 2. fyra vintra

n. g. 80 / 2 fyra vintrar.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. vinter

vintorn yttrom vintorn
igenom. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vintergatan

vintergådan

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vintergröna

vintongrǫ́na, -an

växtn. = vinca

anv. ss. betäckning av gravkullar.

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vinterkål

vinterkål sb.

ett slags grönkål som länge håller sig och kan skördas sent.

K. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vintersåd
sb.

vintorsæ

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vintersång

best.f. vintersagan (!)

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vinterträdgård

vintorträgården. -en

(finnes i Rumskabo)

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. vrja

vrista; pl. ~or f.

(fågeln)

m. f. Eo.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. vija

vb.

vìva f.

hållningslös ung kvinna

dvs. en. rikti vìva.

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. vipa

vìpa; pl. = or f. sb.

här e. vìvor e. nére.

Här nere finns vipor (d. här nere i ängerna).

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vîva f. 2. vîra sb.

flamsig och hållningslös kvinna
en, räkta vîva en riktig
flamsa.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vipen

k.pl. viven, -en vi̲ven

kypon

Nr 3906 Kögestäst Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x vipenbuske

[2] vi-vanabös-ke, m., -r, pl. -ka, -na, nyponbuske.

[2] Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hår.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* vipene

2
vivhnh, n.,- d, pl. = ,- r,
nypon.

2.
Øja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Klåra.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vìvad

*vipig
adj.

flamsig, utan hållning och
reda, yr och vild (om kvinnor).

N. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vipig

vïvad

utan reda, hållningslös
(om flickor o. unga kvinnor).

han, ser, so, vïvad

ud.

M. f. 98.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x Nijoon, s.

vi̲vana, -d; =, -n

= nypon

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

110.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vippa

²vuŋpa (- ar, - a, - ad, - adpl. -ade l. -ada - a, pl. - n l. -hn) fk., vira, linda.

²vuŋpa en tr̲a om fi̲ŋgorna.

Gja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

²Lärk.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* vippa II

nué far jå vepa-d ihåpa
ijén (= vira ihop).

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 vippa s.

vrpe r.

råg- och vete ax

M. Åreskoug 1926.

Sk. Köpinge Herrestads hd.

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vippa

vb.

vippa, ~ om, =

vippa om

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. vippa

vìpa, =

vinka med handen, ge tecken
med handen åt nån

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. x vippa

vb.

vrpa ~ óm, =

svepa nyt om nyt

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

--- vrpa ~ en ~ slår ~

óm --- svepa en trasa

om (nyt). R. f. 86.

Jfr x omvippad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. vippa

vàpa, = vb.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

svänga med handen (armen) för att ge tecken åt någon, påkalla någons uppmärksamhet o. d.

han. sta. av vàpa

H. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

3. vippa

vippa, pl. = or f. sb

Typha

vippan pa° ~~Stagnitea~~.

Sv. sävvippa (sv vipa).

Användes att göra ²gulte-

pipor av.

R. f. 86. / vr-grk. o-

ploka, vipor.

Vi gick och plo-

kade vippor.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vippa

vèpa, -ar, -a, -ad,

svepa;

han vèpa stoltrøua

am lurn;

1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vippa

vippa - a - ad

vinka på ngn

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vippe

vippe, -ed. pl. =, -en

ax på råg och vete

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vrpa n.

vippe
sb.

ax

K. f 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vjrede
sb.

vìverùda m.

vipbo

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vjägg

vivaadz n.; pl. =

Jfr n. fråkner

n. f. e.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vära de

vera; -r, —; —; -d, -d.

vira

de våra fran (fråden) am.

M. Areskoug 1926

Herrestads hd

St. Köpinge

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vira vb

v²ɛ̲ra ; -r, — ; — ; ²-d, ²-d ;

veckla, vira
rulla

dɛ̲ vɑ̲ hɔ̀v̲ɛ̲rade :

hoprullade (mattor)

M. Areskoug 1926.

Sk. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vira

vb.

vra, óm

vira om

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vira

vb.

vra ˌ óm ˌ =

vira sgt kring sgt gemint ↳

hon ˌ vra ˌ en ˌ trä

óm. Hon svarade en

tråd om.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Arleskoug 1961.

Jfr omvirad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

virka

virka, =
1. virkå (med starkt exspiratorisk tryck på ultima, trol. något starkare än semifortis).

A. f 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*virra

vb.

vìrra, =

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Jfr.: vìrra yr-

hùded skaka yr°hu-

vudet (till tecken pr° att

man säger nej till något l.

förnekar något). R. fl. 86.

*) ogillar

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vira

vira -a-ad

omlinda

vira om finjoren

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† virra
vb.

virra, =

skaka på huvudet till tecken
på avböjande svar

han virra ma huvudet.
Han skakade på huvudet.
N. f. 9

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* virregarna

virrgárna sb.

virrig person

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vinj

vinkel

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

virrig

virad

han sa virad ud. Han
såg virrig ut.
N. f. Go.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

virrig

virrad

oredig i sina tänker o. d.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

virvel

vòrvel m.; pl. vòrvla

virvel i hårlaget (om hus djur);
äv. knorr på tvinen (om tvin)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

dr. ska. ha. rômpan r.
vòrvel. De skola ha knorr
på tvinen (om tvin)
n. f. 90. x) Ansågs som tec-
x ken på god kondition.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Vinel, s.

Vóral

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

30.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

virvel

vòrvel

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

1. knorr på svansen (om fisk).

2. virvel i håglaget, i håret (äv. om människor).

en vòrvel på rompan
en knorr på svansen / en vòrvel i håret. Ö. f. 86

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vrs
sb.

vrs; pl. = n.

po. mǫga vrs på många vrs.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vis
s.

vis, -ad

vis, -att

Ja på ett vis, man måya
di han inta nad vende

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vis
s.

vis, lad

på dé visad.

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vi's
s.

vi's, n.

di va ènte lòja på sø-vi's

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vi:a
v.

vi:sa

de ska ja vi:sa-n rejelt =
ol skall jag vi:sa honom (v.o.s. Orsa)
riktigt

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vïsa m. j -or

vïsa s.

vïsa

de va en gudle vïsa,
ja de va han.

M. Areskoug 1926.

Sk. Köpinge Herrestads hd.

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vīsa ; — or, — ; vīste ; vist.

vīsa vb

vīsa

ja vīste me.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× visa vb

2
visa ; -r, — ; — ; -d, -d.

Ta groddstjälkar bort
från potatisen.

2 1
visa pantoflor

M. Areskoug 1926.

Sk. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Visa
v.

Vìsa -ar -a -ad

Vìsa pantóflor = avtaga groddknoppar
på potatis om våren el. försommaren.

Bjeresjö, Hemestads hd
1. 1. 1945.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

visa
s.

visa

i talesättet:

Den som kan sjunga får alltid visa,
d. v. s. den som är trätlysten kan alltid
skaffa sig orsak att träta.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

visa
s.

wi²sa, sf., -n, pl. -sor, -na, 1 visa.

dän² wi²san ha en hårt sa lit. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne².

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

*vrisa

vb.

vrysa, =

avlägsna värtgrodder från potatis.

vysa - pantoffler.

~ n. f. 9.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

x vísa

vb.

laga i pantóflor

tr. vÿsas låta potatisen

ligga och gro, så att längre

värtskott utbildas, innan

de sättas. (Så för man

N. s. vid tidig sådd.)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Arnstedt 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

3. vïsa

vïsa ; pl -or sb.

(sång).

... en vïsa, som áltïd mór hjon - hjörz. En vïsa som mot alltïd hjöng. Dr. f. 86.

Jfr mansbinamnet maznas - vïsa Magnus Vise, en tïggare, som sålde tryckta vïsor.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Visa

Visa

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

40.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Visa, v.

vīsor, pres.

vīs, imper.

vīst, pret. pte.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

122.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vi'sa
v.

vi̲sa . vi̲ste . vi̲st

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. 1. visa

vìska, ˊ=ta, —t vb.

ˊ=r, —er

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

dær ˊjuk. du. fórst ˊúd o.
vìsta. sz. Dær gick de fórst
ut och visade sig. K: ʃ. 86.!
hon. vìsta. vos. Hon vìsade
oss (: hur vi skulle gåˊra; visa
omgivningen :).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. 1. visa

vb.

han - bàra gik. o -

vìsta - vó̱s. Han (katten) gick

-bara och visade oss (d: de fångade mullvadarna). R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. × vïsa

vïspa , = , ¹ad vb.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
? Hugo Areskoug 1961.

avlägsna groddar (å'lar)
från potatis. refl. vïsa, se
slå'ut groddar (om potatis, lök etc.).

vïsa ~ pantoffor "vïsa"
potatis. R. f. 86. / de ha
vïsad, sa, de åvra. De andra
(lö'karna) ha slagit ut groddar.
N. å. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vi'sare

vi'sare m.; pl. = sb.

sevi'sare

Jfr x vi'se

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

visbok

visebög, f., -en, pl. -bögor, -na, visbok.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

= potatisgroddl

Se *potatisgroddl

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vise

vissa pl. -a

grodknoppar på potatis som legat
i mull över vintern; även på säd
som börjar gro under regnigt
bärgningsväder.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. × vise

vi̲s/a, -an m. j pl. vi̲sa

vi̲sare gö̂ us

den stò̂ra vi̲sen o.

den lì̲la vi̲sen.

Den stora visaren och

den lilla visaren.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. *visa

dar e två visa på klokan. Det finns två visare på klokan.

Åv. visare

Nr 7474. Öja, Hörrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. vise

Visan best. sg. 16.

bibehållningen

M. f. 90

E. Öja.

Nr 7474 Öja Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vìska; pl. = a 1.* vise sb.

grodd (ål) på potatis och malt.

Ifr verbet 2.* vìsa

R. f. 86. / där ble vìsa på måltad.

Det bler grodder på maltet.

NM 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2.* vise

vi:sa, ~ en; pl. ~ a sb.

vi:sare /

... när vi:sen e. mi:t för ... när visaren är mitt för. M. f. 80.

M. f. 80.

K. f. 80.

Jfr klockvise

två vi:sa två visare. / den lò:ga vi:sen o. den lå:la vi:sen, K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

viska s.

$v\underline{e}^{2}ska$ f. j — or

(kalm-) viska

M. Areskoug 1926

St. Köpinge Herrestads hd.

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

viska vb

vɛ²ʃa ; - r, — ; — ; - d.

viska

ha vɛ'dor 1 a vɛ²ʃar far 2.

M. Areskoug 1926.

Sk. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

viska, s.

vèga, - an s.

- or, - na,

en vèga hør,

J. P.

1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

viska
s.

vissja, -an. -or. -orna

fr. bossviska.

Högestad

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Le Goss- o. Halm-
ariska

ariska
el.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vìsmad n.

x vismig
adj.

ej riktigt klart i färgen,
blackt i färgen (om tyg)
när de inte va rakted-
klárt, so sa de vìsmad
úd. När det (tyget) inte
var riktigt klart i färgen,
säs det "blackigt" ut. K. J. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

visp

wisp, m., 1 kn, pl. 2 a, -na, wisp.

Hær je en ikriz o pælde wispa o plowa o trefer.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Hån.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

visp
sb.

visp, 1 an

R. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vrispa

vrìspa, =

K. f. 28.

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. vispa sb.

vispa f.

gärna

sto l. ko, som vispar till med svansen.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. vispa
vb.

vispa, =

Pres. -ar

vispa med en vispe

K. f 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

3. vìspa
vb.

vìspa, =

Pres. vìspår[x]

svänga till med svansen (om hästar o. kor).

de. vìspa-en så ansiktet.
De vìspade en så för fär-ligt i ansiktet (om kor) då de mjölkades. Dr. f. 86.

---

x) Med starkt betryck på ultima, trol. nyt starkare än semifortis.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x vispeing

vèspeg -en -a -ana

geting

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x visping

vèspey pl. -a,

(insekt)

Nr 5073 Sövestad. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vrisping

vrisp·ing, pl. ~-a sb.

m.

mindre geting.

Jfr bålgeting

M. S. 79.

Nr 8023 Söves:ad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× visping

vìspuz; pl. ˋ-a sb.

mindre geting.

Jfr bålgeting

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x visping

vìsping; pl. = -a sb.

geting

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vispingbo

vìspingabò n.

getingbo

K-f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Vispvisan

Vèspvisan

om och till mieshaglig × vispvisg.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Vispläden

vispelär, m. ,- ed, pl. = ,- her,
på öfre ändan af piskskaftet
fastgjord läderögla, hvari
piskesnefan fästes.

Vispelär död e dé som röwan
vinns i, o päna ha jäg gjort
många. Kjeresjö.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

V 155

V 15

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.

69.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vi'ss

adj.

vrst n.

Som bekräftelse på att
ett påstående från den man
talar med är riktigt.

vrst! (= ja, så är det!.

n. f. g

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vïsa

vïsa

pron.

de ~ e ~ vïsa ârsmål
de ~ komor ~ óp. Det är
under vïsa årsväxt för -
hållanden det (d: ett vïsst
ográs) kommer upp.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vissa

vissa pl. pron.

vissa söndor vissa sön-
dagar. / vissa fjuta vissa om-
gångar / den ödde
R. f. 87. / marken / vissa vägar
N. f. 88 vissa vangar.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

visselpipa

vìselpìva f.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vissen

vissen

även i bet. slö. trög

di'een vissen pågajävel ja kan i'å.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vissen

vi̲s̲en ; pl. vi̲s̲na

Å̃v. narig i huden

vi̲s̲en på huden narig

i huden / fnå̃rada o.

vi̲s̲na narija och tjorudena

(om händer)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vi'ssen

vìsna obest. pl.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vissenpipa

vissenpiva

småland

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vissla

vi'ssla - a -ad

Om du visslar sien solen e nergån,
så kommer fans påga i håret po di.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vissla
vb.

vìsla, =

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Åo. i överförd betyd., t. ex.:
han ~ slå ~ dòm, o ~ dé
so ~ de ~ vìsla ~ tor ~ ed.
Han slog dem och det så° att
det visslade efter det. R. fr. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vìsna, =

vi'ssna
vb.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vi'sna
v.

vi'sna -a -ad

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

visst

vist

vist va de dé

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

vrst

vrsst

adv.

säkert, förvisso; nog

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

de svalter vrst inte.

de svälta visst inte.

n. f. sg. / ja, tror vrst

har e rätt brå

prís po hèstana.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

vi'sst

adv.

Jag tror vi'sst det är

rätt goda priser på hästarna.

N. f. 80 / ja - fortrÿdor - ad

vist - nte. Jag misstror (dis,

dem e. d.) det vi'sst inte. R. f. 86.

~~N. f. 80~~.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vi'st
a N.

vɛ_st

vɛ'_st va de dɛ'.

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vi'ut
a N.

Vest

hon e vest i' ène ne mój.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I.lngers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

visst
adv.

vest

jå vest, de va mied grant
(va?)

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.hd

I.Ingers 1950 Exc.gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vi'et
an.

vest

di lade vest ænta tid a
ga hum a èda.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vristen

*vristen

adj.

med sprucken hud, narig i huden (skinnet)

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Jfr *fnarrig och *grabbig

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vit
adj.

vid .

fina vida hästa

bl. äldre, nu bortlagt språkbruk: wid.

di va vida; kälkada.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vit
adj.

vid m. -a

en väg vid päls hade han.

vida kanter

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vit

wid, adj., vit.

(föråldrat; uttalas numera vid).

den wide kálen.

Bonde.

Bml. medd. av fröken Maria Bonde 11/11 1931.

Hemsted

S.S.S. № 300 Herrestads hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vit, a.

da wìda gúlad.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

115.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. vit

vid, vit, -a

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

--- när, där, va-
nånting, vít --- när det
fanns någonting vitt (= vid
vägen, som kunde skrämma
hästarna). R. f. 86. / snèlan
vídd and vít R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

vit

vìda lɛgzházkla
vita bårdukar till likkistor/
du dar, vìda lɛgzházke-
lan de dår vita bårdukar-
na. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vrìdfa, -an f. vita sb.

äggvita (i ägg)

R. f. 86.

gùlan o. vr̀dan äggulan

och äggvitan

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vita

vidan

kann på vita sto

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vrita
sb.

vrida, -an f.

~ aggvrita

m. f. pl.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vite-tisdag

videtista

tisdagen i påskveckan.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x viting

viding

kamn på vit kåst.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vìtkål

vídkål

M. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vítkål

vídkål

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vitlök

²vädelöga, m. -n, -n, utan pl.,
²vitlöka.

²Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

²Lår.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vitmålad

vidmålad, neutr. =

a

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vitna
vb.

Pres. vädnar
om säd som mognar till
skörd.
de. börjar ~ o. vädnar. Det
börjar att vitna.
R. f. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vitpeppar

vrdpivor l. vrdpévor l.
vrdpévor

K. f. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vitriol

fi¹tr̲el, m., -- ln, utan pl.,
vitriol, kopparvitriol.

fi¹tr̲el dö² ha² ln, när
en fa²r̲jar. ö²ja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vitt

adv.

vit

vida

vi ha vad so vit omkring

M.O.

Nr 4878. St.Herrestad, Herrestads hd

L.Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vill,

vit adv. (neutr)

dar va so vit

imellam,

1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vitta

vi'tta – a – ad

ja ska vitta stuan (= vi'tkalka)

Nr 3906 Högestad Herrestads hd.

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vitta

vb.

vìta, =

kalka, stryka ett tak, en

vägg e. d. med i vatten upp-

slammad kalk, vitlimma

vita, tág vitlimma tak

M. f. 80.

N. f. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vrdatista r. Vittisdag s.

vitetisdag, tisdagen
i fäskrecken.

da skåle en ältd ha
stenkäugor, bägta au håvragrjn
sam dr måle sel.

M. Areskoug 1926

Herrestads hd.

St. Köpinge № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vittisdag

vr tista

tisdagen i påskveckan

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

vittisdag

Å. vadatísta

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vittisdag

vedatista "närmast

tisdagen i veckan före

påskdagen

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
K. Hugo Areskoug 1961.

Anm. Där åt man förr

stenkakor (stenkågor).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund